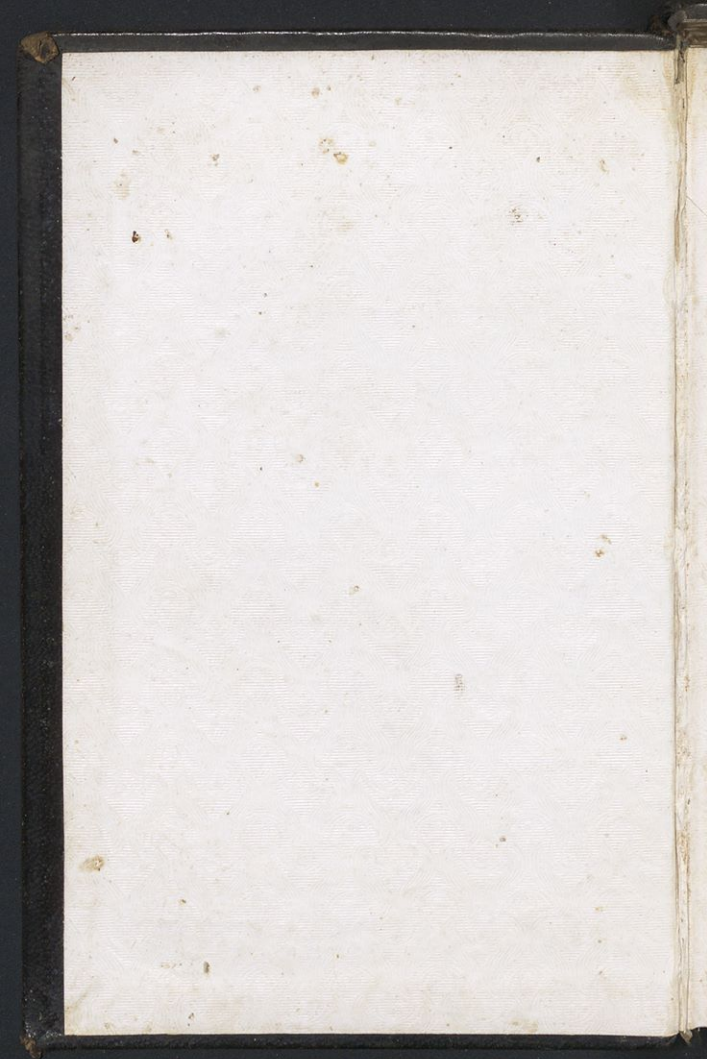

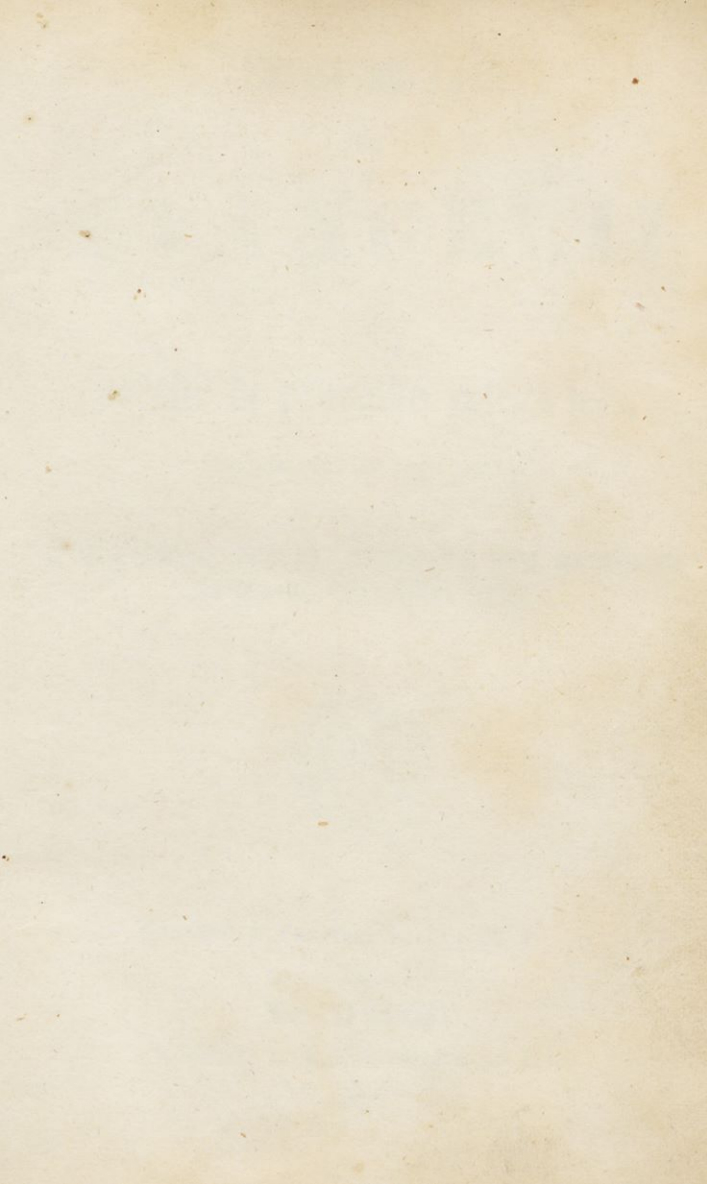
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

94898

Berila ali Listi

in

EVANGELII

u

nedelje in praznike celega leta,

in vse dni svetega posta.

S terpljenjem našega Odrešenika, in s navadnimi
molitvami pri službi Božji.

Zvezano v usnatem herbtu 28 kr. sr.

Na Dunaji.

V zalogi c. k. bukvarnice za šole.

1857.

94898

94898

V javnih šolah se je, ako ministerstvo uka in bogačastja izjeme ne dovoli, samo predpisanih, a štempelnom šolsko-knižnega prodaja zaznamovanih bukev poslužiti. Tudi ne smejo višje cene biti, kakor je na prvem listu postavljena.

Opomin za bravce.

c, C	se bere	kakor	stari	z, Z
s, S	"	"	"	f, S
z, Z	"	"	"	s, S
č, Č	"	"	"	zh, Zh
š, Š	"	"	"	fh, Sh
ž, Ž	"	"	"	sh, Sh

6633/1950
[Handwritten signature]

P prvi del.

Berila in Evangelii

nedelje celega leta in vse dni svetega posta.

Pervo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov v 13. poglavju od 11. do 14. verste.

Bratje! vemo, da je že ura, da od spanja ustanemo. Zakaj naše zveličanje je bližje, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prejšla, dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela teme, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ve v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nehvaležnosti: ampak oblecite Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelii svetega Lukeža 21, 25—33.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Znamnja bodo na soncu, in mescu in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morja in valov. In ljudje bodo koperneli od strahu in čakanja tistega, kar ima čez svet priti; zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedaj bodo viditi

*

Sinu človekovega priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte in povzdignite svoje glave, kajti vaše odrešenje se približuje. In jim je priliko povedal: Pogledjte smokvino (figovo) drevo, in vse drevesa; kadar že berst poganjajo, veste, da je leto blizo. Tako tudi vi, kadar bote vidili, da se to godi, vedite, da je blizo božje kraljestvo. Resnično vam povem, da ti rod ne bo prejšel, dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja bota prejšla, moje besede pa ne bodo prejšle.

Drugo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 15, 4—13.

Bratje! kar koli je pisanega, je v naše podučenje pisano, da po poterpežljivosti in poveseleju pisem upanje imamo. Bog poterpežljivosti in poveseleja pa vam daj, da bote med seboj ene misli po Jezusu Kristusu, da s enim sercom, in s enimi ustmi čast dajete Bogu in Očetu Gospoda našega Jezusa Kristusa. Zato sprejemajte se med seboj, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogu v čast. Rečem namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice Božje, da bi poterdil obljube očakov, in pa, da bi neverniki Boga zavoljo milosti častili, kakor je pisano: „Zato te bom, Gospod, med neverniki hvalil, in tvojemu imenu pel!“ In zopet reče: „Veselite se, neverniki, s njegovim ljudstvom!“ In zopet: „Hvalite Gospoda vsi neverniki, in povišujte ga vse ljudstva!“ in zopet reče Izaija: „Bo korenina Jesetova, in kateri bo ustal čez nevernike kraljevat, v njega bodo neverniki upali.“ Bog upanja pa naj vas napolni s vsim veseljem in mirom v verovanju, da obogatite v upanju in moči svetega Duha.

Evangelij svetega Matevža 11, 2—10.

Tisti čas je Janez, ko je v ječi Kristusove dela slišal, dva svojih učencov poslal, in mu je rekel:

Si ti, kateri ima priti, ali drugega čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in vidila. Slepí spregledujo, hromi hodijo, govóvi se očiščujo, gluhi spreslišujo, mertvi ustajajo, in ubogim se evangeli oznanuje. In blagor mu, kateri se nad menoj ne bo pohujšal. Kadar sta odišla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v puščavo gledat? terst od vetra majani? Ali koga ste šli gledat? Človeka v mehko oblečenega? Glejte! kateri se v mehko oblačijo, so v kraljevih hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, še več kakor preroka. Zakaj ti je, od ktereга je pisano: Glej! jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pred teboj tvoj pot pripravljal.

Tretjo nedeljo v adventu.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Filipčanov 4, 4—7.

Bratje! veselíte se vselej v Gospodu; še rečem, veselíte se. Vaša pohlevnost bodi znana vsém ljudem; Gospod je blizo. Ničesar naj vas ne skerbi; ampak u vsaki reči naj z molitvijo in priporočanjem in zahvaljenjem vaše prošnje znane bodo pred Bogom. In mir Božji, kateri ves um preseže, varuj vaše serca in vašo pamet v Kristusu Jezusu.

Evangelí svetega Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, da so ga vprašali: Kdo si ti? In je povedal, in ni tajil, in je povedal: Jaz nesim Kristus. In so ga vprašali: Kaj tedaj? Si ti Elija? In je rekel: Nesim. Si ti prerok? In je odgovoril: Nesim. So mu tedaj rekli: Kdo si pa, da jim

odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam od sebe? Reče: Jaz sim glas vpijočega u puščavi; pripravite pot Gospodov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, so bili zmed Farizejev. In so ga vprašali, in mu rekli: Kaj tedaj kerščuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekoč: Jaz kerščujem u vodi; u sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, kateri ima za menoj priti, kateri je veči od mene, kteremu jaz nesim vreden ob čevljev jermenov odvezati. To se je godilo v Betanii na uni strani Jordana, kjer je Janez kerščeval.

Četerto nedeljo v adventu.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 4, 1—5.

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivce skrivnost Božjih. Tukaj med delivci pa se išče, da je kdo zvest najden. Meni pa je clo malo mar, da sim od vas ali od drugega človeka sojen; pa tudi sam se ne sodim. Zakaj nič sicer nimam na vesti: toda v tem nesim opravičen; Gospod pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedaj pred časom, dokler Gospod ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo misli sere razodel, in takrat bo vsak hvalo od Boga imel.

Evangelij svetega Lukeža 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ko je bil Ponci Pilatuž oblastnik v Judeji, Herodež pa četertni oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa četertni oblastnik v Itureji in Trahoniški deželi, in Lizanija četertni oblastnik v Abileni, pod velikima duhovnoma Anom in Kajfežem, je Gospod govoril Janezu, Zaha-

rijovemu sinu v puščavi. In je prišel na vso stran Jordansko, in je oznanoval kerst pokore v odpuščenje grehov, kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka: Glas upijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodovo, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniža; in kar je krivega, bodi ravno, in kar je ojestrega, gladke pota. In vse človeštvo bo vidilo zveličanje Božje.

Predbožični dan.

Berilo iz listu s. Paula aposteljna do Rimljanov 1, 1—6.

Paul, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostelj, odločen v evangeli Božji, kterega je bil Bog pred obljudil po svojih prerokih v svetih pismih od svojega Sina, (koti mu je bil rojen po mesu iz Davidovega zaroda, kteri je bil Sin Božji skazan v moči, po Duhu posvečujočem, iz vstajenja od mertvih), Jezusa Kristusa Gospoda našega, po kterem smo prejeli milost in apostolstvo, da vse narode zavoljo njegovega imena pod pokorščino vere spravimo, med kterimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangeli svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena. se je, prejde sta vkup prišla, znajšla noseča od svetega Duha. Jožef pa, njeni mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanju prikazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k sebi) vzeti Marije svoje žene; zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svojo ljudstvo od njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Pri maši o polnoči).

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je milost Boga Zveličarja našega vsem ljudem, kateri nas uči, da se odpovejmo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječé živimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega upanja in častitljivega prihoda velicega Boga in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, kateri je dal sebe za nas, da bi nas rešil od vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govori in opominjaj, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od Cesarja Augusta, da naj se popiše ves svet. (To popisovanje je bilo prvo pod Ciriinom oblastnikom v Sirii.) In vsi so šli, da so se popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nacareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ko je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo se je pa, ko sta tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi porodila. In je porodila svojega pervorojenega sina, in ga je v plenice povila, in položila v jaslje, ker za nje ni bilo prostora v hiši. In pastirji so v tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili pri svoji čredi. In glej! angel Gospodov je stal pri njih, in svetloba Božja jih je obsvetila, in so se silno bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanim vam veliko veselje, katero bo vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospod, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Najšli bote dete v plenice povito in v jasljih ležati. In zdajci jih je

bilo pri angelu množica nebeške vojske, kateri so Boga hvalili in rekli: Slava (čast) Bogu na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Pri zorni maši).

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Tita 3,4—7.

Preljubi! kadar se je dobrota in ljubezen Zveličarja našega Boga prikazala, nas je, ne iz del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak po svojem usmilenju zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, ktereга je v nas obilno vlil po Jezusu Kristusu Zveličarju našem; da s njegovo milostjo opravičeni deležniki bomo po upanju večnega življenja, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 15—20.

Tisti čas so pastirji med seboj rekli: Pojdimo do Betlehema, in pogljemo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospod na znanje dal. In so hitro prišli, in najšli Marijo in Jožefa, in dete v jasliah položeno. Ko so pa vidili, so povedali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, kateri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, in premišlevala v svojem sercu. In pastirji so se vernuli in Boga častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Sveti božični praznik.

(Pri veliki maši).

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Hebrejev 1, 1—12.

Velikokrat in po mnogih potih je nekdam Bog govoril očakom po prerokih, in zadnjič tiste dni nam je postavil deležnika vsih reči, po kojem je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba bitja njegovega, in vse besedo svoje moči nosi, je očiščenje od grehov opravil, in sedi na desnici veličastva na visokosti, in je toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je memo njih dobil. Zakaj kateremu angelov je kedaj rekel: Ti si moj Sin, danes sim te rodil! In zopet: Jaz bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar upelje Pervorojenega na svet, reče: In vsi angeli Božji naj ga molijo. In od angelov sicer reče: Duhove stori svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog je od vekomaj do vekomaj; palica pravice je palica tvojega kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovražiš: za tega volje Bog, tvoj Bog, tebe z oljem veselja bolj pomazal, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospod, si v začetku zemljo uterdil, in nebo je delo tvojih rok. Ona bota prejšla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bota postarala, in kakor ogrinjalo jih boš premenil, in bota premenjena; ti pa si zmiraj ravno tisti, in tvoje leta ne bodo minule.

Evangelii svetega Janeza 1, 1—14.

V začetku je bila Beseda, in Beseda, je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pr Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kateremu je bilo Janez ime. Ti je prišel v pričevanje,

da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, kateri pride na ti svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor čast jedinorojenega od Očeta), polna milosti in resnice.

V praznik s. Stefana prvega mučenika (marternika).

*Berilo iz djanja apostolskega 6. 8—10 in
7, 54—59.*

Tiste dni je Stefan, poln gnade in moči, delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekaj iz shodnice, ktera se imenuje Libertinov, Cirenejev in Aleksandricov, in tistih, koji so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s Stefanom; in niso mogli obstati pred modrostjo in duhom, kateri je govoril. — Kadar so pa to slišali, so se vtogotili v svojih sereih, in so z zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetega Duha, se je ozerl v nebo, in je vidil Božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici Božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odperte, in Sinu človekovega stati na desnici Božji. Tedaj so zavpili z velikim glasom, in zatisnuli svoje ušesa, in vsi kmali nanj planuli. In so ga pahnuli iz mesta, in s kamnjem pobijali; in priče so položile svoje oblačila k nogam mladenča, kteremu je bilo ime Saul. In so kamnjali Stefana, kateri je klical, rekoč: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknul in s velikim glasom vpil, rekoč: Gospod,

ne prištevaj jim tega greha. In ko je to izrekel, je zaspal v Gospodu.

Evangelij svetega Matevža 23, 34—39.

Tisti čas je Jezus rekel pismoukom in farizejem: Glejte! Jaz vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in zmed njih bote nekatere bičovali v svojih shodnicah, in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kerv, ktera je prelita na zemlji, od kervi pravičnega Abeljna do kervi Zaharija, sinu Barohijevega, kterege ste umorili med tempeljnom in altarjem. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ti rod. Jeruzalem, Jeruzalem! ki moriš preroke, in jih kamnjaš, kateri so k tebi poslani; kolikokrat sim hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbera svoje pišeta pod perute, in nesi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta puščena. Zakaj povem vam, nebote me vidili odslej, dokler ne porečete: Češčen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem!

V dan svetega Janeza aposteljna in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Boga boji, bo dobro storil, in kdor se pravičnosti derži, jo bo dosegel, in mu bo na proti prišla, ko častita mati. Z kruhom življenja in razuma ga bo pasla, in z vodo zveličanske modrosti ga napajala; in se bo v njem uterdila, in se ne bo ganula. In ga bo ohranila, in ne bo osramoten. In ga bo povišala pri njegovih sosedih, in v sredi zbirališča bo odperla njegove usta, in Gospod ga bo napolnil z duhom modrosti in razumnosti, in ga bo oblekel z častitljivim oblačilom. Z veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in v del mu bo dal večno ime Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus Petru rekel: Pojdi za menoj. Peter se je pa obernul, in je vidil tistega učenca, kterega je Jezus ljubil, kateri je pri večerji tudi na njegovih persih slonel, in je bil rekel: Gospod! kdo je, kateri te bo izdal? Ko je tedaj Peter tega vidil, je rekel Jezusu: Gospod, kaj pa ta? Jezus mu reče: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menoj. Razšlo se je tedaj to govorjenje med brati, da tisti učenec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kateri pričuje od tega, in je to pisal, in vemo, da je resnično njegovo pričevanje.

V dan nedolžnih otročičev.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza
aposteljna 14, 1—5.*

Tiste dni sim vidil, in glej, jagnje je stalo na gori Sionu, in z njim njih sto štiri in štirideset tavežent, kateri so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta zapisano na svojih čelih, in sim slišal glas z neba, kakor šum veliko vodá, in kakor glas velicega groma; in glas, kterega sim slišal, je bil kakor citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In so peli nekako novo pesem pred sedežem, in pred čveterimi živalmi in pred staršimi, in nihče ni mogel peti pesmi razun unih sto in štiri in štirideset tavežent, kateri so bili odkupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso z ženami ognusili; device namreč so. Ti hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre. Ti so odkupljeni zmed ljudi pervine Bogu in Jagnjetu, in v njih ustih se ni najšla laž; zakaj brez madeža so pred stolom Božjim.

Evangelij svetega Matevža 2, 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v spanju prikazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herodež bo deteta iskal, da bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je uganul v Egipt. In je bil ondi do Herodeževe smerti; da se je dopolnilo, kar je Gospod govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sim poklical svojega Sina. Ko je tedaj Herodež vidil, da je od modrih zapeljan, se je silno razserdil, in je poslal in pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v Betlehemu in u vsih njegovih pokrajnah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil od modrih izprašal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: Glas se je slišal v Rami, jok in veliki krik, Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala utolažiti, ker jih ni več.

V nedeljo pred novim letom.*Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Galačanov*
4. 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne razloči od sužnega, desiravno je gospodar vsega, ampak je pod varhi in oskerbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, sužni pod pervim ukom sveta. Kadar je pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, in podverženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili pod postavoj, da posinovljenje prejmemo. Ker ste pa sinovi, je Bog poslal Duha svojega Sina u vaše serca, kateri vpije: Aba, Oče! Za tega voljo zdaj ni več suženj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetega Lukeža 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija Jezusova mati čudila nad tem, kar se je od njega govorilo. In Simeon jih je žegnal (blagoslovil) in rekel Marii, njegovi materi: Glej! ti je postavljen v padeč, in u vstajenje mnogih v Izraelu; in znamenje, kteremu se bo zoper govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih serc. In je bila prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega roda; ta je bila zelo v letih, in je po svojem devištvu živela s svojim možem sedem let. In ta vdova je bila per štiri in osemdesetih letih, ktera ni šla od tempeljna, in je s postom in molitvami noč in dan Bogu služila. In ona je ravno tisto uro tje prišla, in je Gospoda častila, in od njega govorila vsem, kteri so čakali Izraelovega odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospodovi, so se vernuli v Galilejo v svoje mesto Nacaret. Dete pa je raslo, in močno prihajalo, polno modrosti, in Božja milost je bila v njem.

V dan svetega Silvestra papeža.

Berilo iz 2. lista s. Paula aposteljna do Timoteja 4, 1—8.

Preljubi! zapričam pred Bogom in Jezusom Kristusom, kteri bo sodil žive in mertve v svojem prihodu in svojem kraljestvu; oznanuj besedo, ne henjaj, bodi si priložno ali nepriložno, prepričuj, prosi, svari z vsim poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel bo čas, ko zdravega uka ne bodo terpeli, ampak si bodo po svojih željah učénike izbéráli, kakor jih bodo ušesa serbele; in bodo od resnice ušesa odvráčali, k basnim pa se obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi delo evangelista, spolni svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč sim že darovan, in čas moje razveze je blizo. Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil.

Zdaj mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo dal Gospod, pravični sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelij svetega Eukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče u vaših rokah; in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospoda, kdaj se bo vernul od ženitnine, da mu, kada pride in poterka, zdajci odpró! Blagor tistim hlapcom, ktere gospod, kadar pride, čuti najde! Resnično vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži, in ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcom. To pa vedite, da ko bi hišni gospodar vedil, katero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljeni, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

Berilo in evangelij osmega dneva po Kristusovem rojstvu sta tista, kakor božični praznik pri zorni maši, str. 9.

V novega leta dan

ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je itd. (kakor sveti božični praznik, pri maši o polnoči, stran 8.)

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopoljenih, da je bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, katero je bilo imenovano od angela, prejde je bil spočet v maternem telesu.

V nedeljo pred razglašenjem Gospodovim.

*Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Galačanov
4, 1—7.*

Bratje! dokler je naslednik majhen itd. (kakor v nedelo pred novim letom, stran 11).

Evangelij svetega Matevža 2, 19—23.

Tisti čas, kadar je bil Herodež umerl, glej! se je angel Gospodov Jožefu v spanju prikazal v Egiptu, rekoč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na Izraelsko zemljo, zakaj pomerli so, kateri so detetu po življenju stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na Izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namesto Herodeža svojega očeta, se je bal tje iti: in v spanju opomnjen se je uganil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kateremu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je govoreno po prerokih, da bode Nazarej imenovan.

V praznik častitega razglašanja Gospodovega ali v svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

Vstani Jeruzalem! bodi razsvetjen; ker prišla je tvoja luč, in čast Gospodova se nad teboj vzhaja. Zakaj glejte, tema bo zemljo pokrivala, in noč ljudstva; nad teboj pa bo Gospod izšel, in njegova čast se bo v tebi vidila. Narodi bodo v tvoji luči hodili, in kralji v svetlobi tvojega vzhoda. Uzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi ti so se zbrali in so k tebi prišli; tvoji sinovi bodo od deleč prišli, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani izrejene. Takrat boš poln veselja; tvoje serce se bo čudilo in razširilo, kedar se preoberne množica primorcev k tebi, in moč narodo v k tebi pride. Kamele te bodo, kakor povodenj, zagernule, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo iz Sabe prišli, ter zlata in kadila prinesli, in hvalo Gospodovo oznanovali.

Evangelij svetega Matevža 2, 1—12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Herodeža, glej! so prišli modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekoč: Kde je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj vidili smo njegovo zvezdo na jutrovem, in smo ga prišli molit. Herodež kralj pa, to slišati, se je prestrašil, in ves Jeruzalem s njim. In je sklical vse velike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano od preroka: In ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor nar manjši med koleni Judovimi; zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Izrael. Tedaj je Herodež modre skrivaj poklical, in jih je skerbno izpraševal čas, v katerem se jim je zvezda prikazala. In

jih je poslal v Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skerbno poprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jaz grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, katero so vidili na Jutrovem, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kder je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugledali, so se silno obveselili. In so šli v hišo, in so najšli dete s Marijo njegovo materjo, ter so (prednj) padli in ga molili (tukej se poklekne); in so odperli svoje zaklade, in mu darovali zlata, kadila in mire. In ko so v spanju odgovor prejeli, ne vernuti se k Herodežu, so se po drugem potu vernuli v svojo deželo.

Pervo nedelo po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov.
12, 1—5.

Bratje! prosim vas pri usmiljenju Božjem, da svoje telesa daste v živ, svet in Bogu dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se s ponovljenjem svojega uma, da spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsim, kateri so med vami: Nikar bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernemu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo v Kristusu, slehern pa smo eden drugega udje v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 42—52.

Kadar je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegovi starši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko

so dnevi pretekli, in so nazaj šli, je ostal mladenč Jezus v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedili. Menili so pa, da je pri družini, in so šli dan hoda, in so ga iskali med žlahto in znanci. In ko ga niso našli, so se vernuli v Jeruzalem, in so ga iskali. In prigodilo se je, da so ga tretji dan v tempeljnu najšli sedeti v sredi učenikov, jih poslušati in popraševati. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili nad njegovim umom in nad njegovimi odgovori. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin, kaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In je s njima šel in prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Drugo nedeljo po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 12, 6—16.

Bratje! po milosti, ktera nam je dana, imamo razne darove: ali prerokovanje, po meri vere; ali službo, v služenju; ali kdor uči, v poučenju; kdor opominja, v opominjanju; kdor podeluje, v priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skerbi; kdor usmilenje skazuje, u veselju. Ljubezen bodi brez hinavščine, sovražite hudo, držite se dobrega. S bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. S poštovanjem pridite eden drugemu naproti. Ne bodite leni v oskerbovanju; bodite goreči v duhu; služite Gospodu; v upanju bodite veseli, v nadlogi poterpežljivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podelujte; ptuje

radi sprejemajte. Dobro jim želite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikar ne kolnite. Veselite se s veselimi, in jokajte s jokajočimi. Bodite ene misli med seboj; nikar si visokih reči ne domišljajte, ampak k nizkim se ponižajte.

Evangelij svetega Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila ženitnina v Kani Galilejski, in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko je vina zmanjkalo, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so držali po dve al tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče s vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina u vino spremenjeno vodo pokusil, in ni vedel od kod da je, (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedili), pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek da dobro vino poprej, in kadar se napijejo, tedaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so v njega verovali.

Tretjo nedeljo po razglasenju Gospodovem.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov
12, 16—21.

Bratje! ne bodite sami pri sebi modri. Nikomur ne vračujte hudega za hudo; prizadevajte si za dobro, ne

le pred Bogom, ampak tudi pred vsimi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor na vami leži, imejte mir s vsimi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor (Božjej) jezi. Zakaj pisano je: Menigre maščevanje, jaz bom povernul, reče Gospod. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejin, daj mu piti. Zakaj če to storiš, mu boš žerjaveo na glavo nosil. Ne daj se hudemu premagati, temuč premagaj hudo s dobrim.

Evangelij svetega Matevža 8, 1–13.

Tisti čas, kadar je Jezus z gore šel, je veliko množic za njim šlo. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospod! ako hočeš, me moreš očistiti: In Jezus je stegnul roko, in se ga je doteknul, rekoč. Hočem, bodi očiščen. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, da nikomur ne poveš; temuč pojdi, in skaži se duhovnu, in opravi dar, kterege je Mozes zapovedal, njim v pričevanje. Kadar je pa v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nesim vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nesim v Izraelu najšel. Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi s Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četerto nedeljo po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 13, 8—10.

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razun tega, da se med seboj ljubite: kdor namreč bližnjega ljubi, je postavo dopolnil. Zakaj to: Ne prešestvaj, ne ubijaj, ne kradi, ne govori krivega pričevanja, ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je v tih besedah zapopadena: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Spolnjenje postave tedaj je ljubezen.

Evangelij svetega Mateuža 8, 23—27.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihar je vstal na morju, tako da so valovi čolnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k njemu pristopili, in so ga sbudili, rekoč: Gospod! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Tedej je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihota. Ljudje pa so se čudili, rekoč: Kdo je ti, da so mu pokorni vetrovi in morje?

Peto nedeljo po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Kološanov 3, 12—17.

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni božji, sveti in ljubi, preserčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Poterpajte eden drugega, in opuščajte si med seboj, če ima kdo črez koga pritoženje; kakor je Gospod sam odpustil, tudi vi! Pred vsim tem pa imejte

ljubezen, ktera je vez popolnosti, in mir Kristusov naj gospoduje u vaših sercih, h kteremu ste tudi poklicani v enem telesu; in bodite hvaležni. Beseda Kristusova naj prebiva obilno med vami, s vso modrostjo; učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v svojih sercih. Vse, kar koli delate s besedo ali v djanju, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa, in zahvalite Boga in Očeta po Jezusu Kristusu Gospodu našem.

Evangelii svetega Mateuža 13, 24—30.

Tisti čas Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kteri je dobro seme usejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, in je prisejal ljulke med pšenico, in je odišel. Ko je pa zelenje zrastlo, in sad storilo, tedaj se je tudi ljulka prikazala. Pristopili so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospod! ali nisi dobrega semena usejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljulko? In jim reče: Sovražen človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš, da gremo, in jo poberemo? In reče: Nikar, da kje ljulko poberaje s njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času porečem ženjicam: Poberite prvič ljulko, in jo povežite v snopke, da se sožge, pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Sesto nedeljo po razglašenju Gospodovem.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Tesaloničanov 1, 2—10.

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogu za vas vse, in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah, in pomnimo djanja vaše vere, in truda, in ljubezni, in po-

terpežljivosti v upanju v Gospoda našega Jezusa Kristusa pred Bogom in Očetom našim; ko vemo, ljubi bratje, da je od Boga vaše izvoljenje, ker naš evangeli ni bil le v besedi pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem Duhu, in u veliki obilnosti, kakor veste, kakošni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste posnemavei naši in Gospodovi postali, ker ste besedo sprejeli u velikih nadlogah s veseljem svetega Duha; tako ste podoba postali vsim vernim v Macedonii in v Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospodova ne le po Macedonii in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, katero imate v Boga, tako, da nam ni treba kaj govoriti. Saj sami od nas označujejo, kako smo bili pri vas sprejeti, in kako ste se od malikov k Bogu obrnuli, služiti živemu in pravemu Bogu, in čakati njegovega Sina z nebes, (kterega je od mertvih obudil), Jezusa, kateri nas je otel od prihodnje jeze.

Evangeli svetega Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobao gorčičnemu zernu, katero je človek vzel, in na svojo njivo usejal. Ktero je sicer nar manjše zmed vsih semen; kadar pa zraste, je večje, kakor vse zeliša, in je drevo, tako da ptice spod neba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah. Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, kterega je žena vzela, in vmesila med tri polovnike moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah, in brez prilik jim ni govoril; da se je dopolnilo, kar je govorno po preroku, ki pravi: Odperl bom v prilikah svoje usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Pervo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 9, 24—27; in 10, 1—5.

Bratje! ne veste li, da tisti, kateri v ograji teko, vsi sicer teko, pa le eden stavo dobi? Tako tecite, da

jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje skuša, se vsega zderži, in oni sicer, da strohljivo krono prejmejo mi pa nestrohljivo. Jaz tedaj tako tečem, ne kakor nepremišljeno, se tako bojujem, ne kakor da bi po vetru mahal; ampak terem svoje telo, in v sužnost devam, da ko druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem namreč, bratje, da bi ne vedili, da so naši očetje vsi pod oblakom bili, in vsi skozi morje šli, in so bili vsi v Mojzesa kerščeni v oblaku in v morju, in so vsi eno duhovno jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, (pili so pa iz duhovne skale, ktera je za njimi hodila; skala pa je bila Kristus); ali njih več ni bilo Bogu prijetnih.

+ hrano.

Evangelij svetega Matevža 20, 1—16.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj šel najemat delavcev v svoj vinograd. Kadar je pa delavcev najel po denarju na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri je izišel, in vidil drugih na tergu brez dela stati, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Sopot je izišel ob šesti in deveti uri, in je ravno tako storil. Okoli enajstih pa je izišel, in najšel drugih postajati, in jim reče: Kaj stojite tukaj brez dela cel dan? Mu reko: Ker nas ni nihče najel. Jim reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd. Kadar se je pa večer storil, reče gospod vinograda svojemu hišniku: Pokliči delavce, in daj jim plačilo, in začni od poslednjih do prvih. So prišli tedaj, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prijeli vsak po denarju. Ko so pa tudi prvi prišli, so menili, da bodo več prijeli; pa tudi oni so po denarju dobili. In ko so ga dobili, so godernjali nad hišnim gospodarjem, rekoč: Le ti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo težo dneva in vročino prenesli. On pa je odgovoril in rekel enemu zmed njih: Prijatelj! ne

delam ti krivice: ali se nisi za denar s menoj pogodil? Vzemi, kar je tvojega in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni prepuščeno storiti, kar hočem? Je li tvoje oko hudobno, ker sim jaz dober? Tako bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 2. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 11, 19—33; in 12, 1—9.

Bratje! radi poterpite nespametne, ker ste sami pametni. Preterpate namreč, ako vas kdo sužnje stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povišuje, ako vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si tudi jaz upam. Hebreji so, jaz tudi, Izraelci so, jaz tudi; zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pameten rečem), jaz še več; sim bil v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov sim jih petkrat po štirideset, eno manj prijel. Trikrat sim bil s šibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je s menoj barka razbila, noč in dan sim bil v globočini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih na samoti, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnjivimi brati; v trudu in terpeži, v mnogem čuvanju, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti. Zraven tega, kar je zunajnega, imam svoje vsakdanje opravke in skerb za vse cerkve. Kdo oslabi, in bi jaz ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa,

kteri je hvaljen vekoma, ve, da ne lažem. Namestnik kralja v Damasku je Damaško mesto s varhi obdal, da bi me vjel; ali skozi okno sim bil v košu po zidu spuščen, in tako sim ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga), bom prišel do prikazen in razodenj Gospodovih. Vem človeka v Kristusu, kteri je bil pred štirinajst leti (ali v telesu, ali zunej telesa, ne vem, Bog ve), zamaknjen v tretje nebo. In vem takega človeka, da je bil (ali v telesu, ali zunej telesa, ne vem, Bog ve), zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, kterih človeku ni pripuščeno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razun svojih slabost. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril; zderžim se pa, da kdo več od mene ne misli, kakor kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In da se zavoljo velicega razodenja ne prevzamem, mi je dano želo mojega mesa, služabnik satanov, da me bije. Za tega voljo sim trikrat Gospoda prosil, da bi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja milost, ker moč se v slabosti popolnoma skaže. Rad se bom tedej hvalil svojih slabost, da prebiva v meni moč Kristusova.

Evangelii svetega Lukeža 8, 4—15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sošla, in so iz mest k Jezusa hiteli, je v priliki rekel: Sejavec je šel sejat svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in kadar je pognalo, je usahnulo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med ternje, in ternje, ki je s njim vred raslo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo; in je raslo, in storilo stoteren sad. Kadar je to rekel, je zaupil: Kdor ima ušesa za poslušanje, nad poslušaj. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on jim je rekel: Vam je dano vediti skrivnosti Božjega kra-

ljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je Božja beseda. Kteri so pa poleg pota, so tisti, kteri poslušajo; zatim pride hudič, in vzame besedo iz njih serca, da verujoči niso zveličani. Kteri so pa na skali, so tisti, kteri kadar slišijo, s veseljem besedo sprejmejo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo, in ob času skušnjave odstopijo. Ktero je pa med ternje padlo, so tisti, kteri so slišali, in gredo, in so od skerbi in bogatstva, in sladnosti življenja zadušeni, in ne obrodijo sadu. Ktero je pa v dobri zemlji, so tisti, kteri besedo slišijo, in jo v dobrem in nar boljšem sercu ohranijo, in sad obrodijo v poterpljenju.

Tretjo predpepelnično nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 13, 1—13.

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko bučec bron, ali zvonec zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedil vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, tako da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisim. In ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, da bi zgorelo, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ne zavida, ne ravna napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice; vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokvanja minule, in jeziki jenjali, in učenost prejšla. Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nesaveršenega. Ko sim bil otrok, sim govoril po otročje, umel po otročje, mislil po otročje; kar sim pa mož, sim opustil, kar je bilo otroč-

jega. Zdaj vidimo skozi zerkalo, kakor v zagonetki *): takrat pa bomo vidili od obličja do obličja. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sim bil sam spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; nar veči pa med temi je ljubezen.

Evangelij svetega Lukeža 18, 31—43.

Tisti čas je Jezus dvanajstere k sebi vzel, in jim je rekel: Glejte! gremo gori v Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinu človekovega po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom, in bo zasramovan, in bičovan in opljuvan; in potem, ko ga bodo bičovali, ga bodo umorili; in tretji dan bo (od mrtvih) vstal. In oni tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Prigodilo se je pa, ko se je Jerihu približal, je neki slepec sedel poleg pota, in je vbogaimo prosil. In ko je slišal množico memo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da Jezus iz Nazareta memo gre. In je vpil rekoč: Jezus sin Davidov! usmili se me. In spredej gredoči so ga svarili, da naj molči. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstal, in ga je rekel k sebi pripeljati. In kadar se je približal, ga je vprašal, rekoč: Kaj hočeš, da ti storim? On pa je rekel: Gospod, da vidim. In Jezus mu je rekel: „Spreglej, tvoja vera ti je pomagala.“ In zdajci je spregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogu hvalo dajalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12—19.

To reče Gospod: Spreobrnite se k meni iz vsega svojega serca, s postom, s jokom, in žalovanjem. In

*) zagonetka ali zastavica.

pretergajte svoje serca, ne pa svojih oblačil, in spreoberte se h Gospodu svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milostiv, poterpežljiv in velikega usmiljenja, in hudo premagajoč. Kdo ve, če se ne bo obrnul in prizanesel, in spet dal blagoslov, (da bote mogli prinesti) jedni in pitni dar Gospodu svojemu Bogu? Trobite se trobento na Sionu, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očiščujte zbor, zberite stare, pripeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojega hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in altarjem naj plakajo duhovni služabniki Gospodovi, in rečejo: Zanesi Gospod, zanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svojega dela v zasmehovanje, da bi nad njimi neverniki gospodovali. Zakaj bi se med narodi reklo: Kde je njih Bog? Tedaj se bo Gospod za svojo deželo vnel, in bo svojemu ljudstvu zanesel. In Gospod je odgovoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glejte, jaz vam bom poslal žita, vina in olja, in bote nasiteni s njim; in vas ne bom več dajal nevernikom v sramoto, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 6, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdijo namreč svoje obraze, da bi ljudje vidili, da se postijo. Resnično vam povem, prijeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo glavo, in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje vidili, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul. Ne spravljajte si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj konča, in kder jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne konča ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce.

V četertik po popelnici.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

Tisti čas je bil Eeekija smertno bolan, in pride k njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospod: Oskerbi svojo hišo, zakaj umerl boš, in ne več živel! In Eeekija oberne svoj obraz v steno, in moli k Gospodu, ter reče: Prosim Gospod! spomni se vsaj, kako sim hodil pred teboj, v resnici in s prav dobrim sereem, in sim delal, kar je dobro v tvojih očeh. In Eeekija britko joka. Tedaj je Gospod Izaiju govoril rekoč: Pojdi, in reci Eeekiju: To govori Gospod, Bog tvojega očeta Davida: Sim slišal tvojo molitev, in videl tvoje solze; glej, pridal bom tvojemu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskega kralja tebe in to mesto, in ga bom varoval, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 8, 5—13.

Tisti čas, kadar je Jezus v Kafarnaum šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospod! nesim vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sim človek, ki sim pod oblastjo, in imam vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pri-di, in pride: in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nesim v Izraelu najšel! Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi s Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unajno temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V petik po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1—9.

To reče Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta povzdiguje svoj glas, in oznanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, in hiši Jakobovi njene grehe. Od dne do dne me iščejo, in hočejo znati moje pote; kakor ljudstvo, ktero dela pravico, in zapoved svojega Boga ni zapustilo, iščejo pri meni pravičnih postav, in se hočejo Bogu približati. Zakaj smo se postili, in nesi pogledal; ponižali svoje duše, in ti ni bilo mar? Glejte! v dan svojega posta delate po svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v pravih in preprih se postite, in bijete, s pestjo neusmiljeno. Ne postite se, kakor do zdaj, da bi se slišalo na visokem vaše vpitje. Je mar to post, ktereга sim si izvolil, da človek čez dan svoj život tare, da svojo glavo obeša, na ojestrem in v pepelu leži? Boš li to imenoval post, in Gospodu prijeten dan? Ali ni bolj to post, ktereга sim si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, ktere teže; izpusti poterte, in raztri vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi uboge in ubežne v svojo hišo; kadar nagega vidiš, ga pokrij, in ne zaničuj svojega mesa. Tedaj bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmalo bo prišlo tvoje zdravje; tvoja pravica pojde pred teboj, in Gospodova čast te bo obdala. Takrat boš kličal, in Gospod bo uslišal; vpil boš, in poreče: „Vidiš, tukaj sim; ker sim usmiljen Gospod tvoj Bog.“

Evangelij svetega Matevža 5, 43—48, in 6, 1—6.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Slišali ste, de je rečeno: Ljubi svojega bližnjega, in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam povem: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storite, kteri vas sovražijo, in molite zanje, kteri vas preganjajo in obrekujejo; da bote otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kteri da svojemu soncu sijati na dobre in

hudobne, in da dežiti na pravične in krivične. Zakaj, ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo, kakošno plačilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi mitničarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi malikovavci? Bodite tedaj popolnoma, kakor je vaš Oče nebeški popolnoma. Glejte, da svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, da bi vas vidili; sicer ne bote imeli plačila pri svojem Očetu, kateri je v nebesih. Kadar tedej vbogajme daješ, ne trobi pred seboj, kakor hinavci delajo po shodnicah in po terjih, da bi od ljudi hvaljeni bili. Resnično vam povem, prijeli so svoje plačilo. Kadar pa vbogajme daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja milošina na skrivnem, in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul. In kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v shodnicah in na voglih potov stoje in molijo, da bi jih ljudje vidili. Resnično, povem vam, prijeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, zapri duri, in moli svojega Očeta na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernul.

V saboto po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To reče Gospod Bog: Ako veržeš železje od sebe, injenjaš iztegovati svoj perst, in govoriti, kar je krivično: ako izliješ pred lačnim svoje seree, in stiskanega nasitiš: ti bo v temi luč zasvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospod ti bo pokoj dal vselej, in bo tvojo dušo s svetlobo napolnil; bo tvoje kosti okrepčal, ter boš kakor namočen vert, in kakor tekoč studene, kteremu vode ne zmanjka. In od tebe bo sozidano, kar je veliko let pusto ležalo; boš podloge rodovine in rodovine uterdil, in boš imenovan zagrajavec verzel in premenee stez v prebivališča. Ako odverneš od sabote svojo nogo, da ne iz-

polniš svoje volje moj sveti dan, in imenuješ saboto zaželjen in Gospodu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, da ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, da bi (hudo) govoril: potlej se boš v Gospodu veselil, te bom povišal čez vse visokosti na zemlji, in ti dal uživati del Jakoba, očeta tvojega, zakaj Gospodove usta so govorile.

Evangelij svetega Marka 6, 47—56.

Tisti čas, kadar se je bil večer storil, je bil čoln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je vidil svoje učence truditi se s veslanjem, (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k njim gredoč po morju, in je hotel memo njih iti. Oni pa, ko so ga vidili hoditi po morju, so menili, da je prikazen, in so zavpili. Zakaj vsi so ga vidili, in so se prestrašili. In zdajci jih je ogovoril in jim je rekel: Zaupajte, jaz sim; nikar se ne bojte. In stopil je v čoln k njim, in veter je nehal. In še bolj so stermeli. Niso namreč umeli od kruhov; zakaj njih serce je bilo oslepljeno. In so se prepeljali, in so prišli na Genezareško, in so v kraj vstavili. In, ko so iz čolna stopili, so ga precej spoznali. In so obtekali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah donašati, kjer so slišali, da je on. In kamor koli je šel, u vasi in v terge ali v mesta, so bolnike na ulice pokladali, in so ga prosili, da naj se vsaj roba njegovega oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je dotaknulo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedeljo v postu.

Berilo iz 2. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 6, 1—10.

Bratje! opominjamo vas, da milosti od Boga nepri doma ne prejmete. Govori namreč! Ob prijetnem času sim

te uslišal, in v dan zveličanja sim ti pomagal. Glejte, zdaj je prijetni čas; glejte, zdaj je dan zveličanja! Nikomur ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba ne zamičuje; ampak u vsih rečeh se skažimo Božje služabnike u velikem poterpljenju, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v puntih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanju, v prizanašanju, v prijaznosti, v svetem Duhu, v ljubezni brez hinavščine, v besedi resnice, v moči Božji, s orožjem pravice na desni in na levi, pri časti in nečasti, pri nepoštenju in dobrem imenu, kakor zapeljivci in vender resnični, kakor neznani in vender znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni in vender ne umorjeni, kakor žalostni, vender pa vselej veseli, kakor ubogi, in vender jih veliko obogatimo, kakor da bi nič ne imeli, in vender vse posedemo.

Evangelij svetega Matevža 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v puščavo peljan, da bi bil od hudiča skušan. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k njemu stopil in rekel: Ako si Sin Božji, reci, da naj ti kamni kruh bodo. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ktera pride iz ust Božjih. Tedej ga vzame hudič seboj v sveto mesto, in ga postavi na verh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, spusti se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo ob kamen ne zadeniš. Jezus mu je rekel: Sopot je pisano: Ne skušaj Gospoda svojega Boga. Spet ga hudič vzame seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vse kraljestva sveta in njih veličanstvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospoda svojega Boga moli, in njemu samemu služi. Tedaj ga je hudič popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli

V' pondelek po 1. nedelji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

To reče Gospod Bog! Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obišče pastir svojo čedo, kadar je v sredi svojih razkropljenih ovac; tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vsih strani, kamor so se razzgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom zmed ljudstev, in iz dežel jih zbral, i jih pripeljal v njih deželo, in jih pasel na Izraelskih gorah pri potokih in na vsih selih dežele. Na naj boljših pašah jih bom pasel, na visocih gorah Izraelskih bodo njih spašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tolstih pašah se bodo pasle v Izraelskih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce, in jaz jih bom počivat vodil, reče Gospod Bog. Zgubljeno bom poiskal, zbegano zavernul, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 25, 31—46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli s njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo narazen ločil, kakor pastir loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite blaženi mojega Očeta! posedite kraljestvo, ktero vam je pripravljeno od začetka sveta! Zakaj lačen sim bil, in ste mi dali jesti; žejen sim bil, in ste mi dali piti; tujic sim bil, in ste me pod streho vzeli; nag sim bil, in ste me oblekli; boln sim bil, in ste me obiskali; v ječi sim bil, in ste k meni prišli. Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili?

Kdaj smo te pa vidili tujega, in smo te pod streho vzeli? ali nagega, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te vidili bolnega, ali v ječi, in smo k tebi prišli? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kar ste storili kteremu mojih nar manjših bratov, ste meni storili! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levici: Poberite se spred mene, prekleti! u večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Zakaj lačen sim bil, in mi niste dali jesti; žejin sim bil, in mi niste dali piti; ptuj sim bil, in me niste pod streho vzeli; nag sim bil, in me niste oblekli; bolen in v ječi, in me niste obiskali. Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekoč: Gospod! kdaj smo te vidili lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekoč: Resnično vam povem, kar niste storili kteremu nar manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo u večno terpljenje; pravični pa u večno življenje.

V tvorek po 1. nedeli v postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 1—6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Išcite Gospoda, dokler se more najti; kličite k njemu, dokler je btizo. Naj zapusti hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se verne h Gospodu, in se ga bo usmilil, in k našemu Bogu, ker je velicega usmiljenja. Zakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaše pota niso moje pota, reče Gospod; ampak kolikor je nebo višje od zemlje, toliko višje so moje pota od vaših pot, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg od neba, in se več gor ne verne, ampak napoji zemljo, in jo namoči, in stori, da rodi, in da seme sejaveu, in kruh jedcu: tako bo moja beseda, ktera pride iz mojih ust; ne bo se vernula prazna k meni, ampak bo storila, kar koli hočem, in bo teknula v to, za kar jo pošljem, roče Gospod vsemogočni.

Evangelij svelega Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, kadar je Jezus v Jeruzalem šel, je bilo vse mesto po koncu, rekoč: Kdo je ti? Množice pa so rekle: Ti je Jezus, prerok iz Nazareta na Galilejskem. In Jezus je šel v tempelj Božji, in je izgnal vse, kateri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in je zvernul mize menjavcom, in stole tistim, kateri so golobe prodajali. In jim je rekel: Pisano je: Moja hiša se hiša molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In pristopili so k njemu v tempeljnu slepi in kruljevi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji vidili čudeže, ktere je delal, in otroke, kateri so v tempeljnu vpili, rekoč: Hozana sinu Davidovemu! so se razjezili, in so mu rekli: Slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa da; ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in sesajočih si si hvalo napravil? In jih je popustil, in je šel iz mesta v Betanio, in je tam ostal.

V sredo po 1. nedeli ali kvaterno sredo v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 19, 3—8.

Tiste dni pride Elija v Berzabeo Judovo, in pusti tam svojega hlapca, in gre v puščavo en dan hoda. In kadar tje pride, in sede pod brin, si želi umreti, in reče: Dosti mi je, Gospod! vzemi mojo dušo; ker nisim boljši, kakor moji očetje. In se vleže in zaspi v senci brina. In glej! angel Gospodov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozerl, in glej, pri njegovi glavi je pod pepelom pečen kruh in posoda vode. Tedaj je in pije, in spet zaspi. In angel Gospodov se spet verne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, je in pije, in v moči te jedi hodi štirideset dni in štirideset noči do Horeba Božje gore.

Evangelij svetega Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev Jezusu odgovorili rekoč: Učenik! znamenje bi radi od tebe vidili. On je odgovoril in jim rekel: Hudoben in prešesten rod znamenja išče! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razun znamenja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri noči; ravno tako bo Sin človekov v sercu zemlje tri dni in tri noči. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na oznanovanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukej. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi s tem rodом, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonovo modrost; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je pa nečisti duh vun šel iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ga ne najde. Tedej pravi: Vernul se bom v svojo hišo, iz ktere sim šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedej gre, in si pridruži sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujša, kakor prva. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunej stali, in so želeli s njim govoriti. Rekel me ju pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoji bratje stoje zunej, in te išejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko stegnul na svoje učence, rekoč: Glejte moja mati in moji bratje. Zakaj, kdorkoli stori voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V četrtek po 1. nedeli v postu.

Berilo iz Ezehiela preroka 18, 1—9.

Tiste dni je govoril Gospod k meni, rekoč; Zakaj imate med seboj v deželi Izraelski to priliko v pregovor, rekoč: Očetje so jedli kisel grozd, in otroci imajo skomino v zobeh? Kakor resnično jaz živim, reče Gospod Bog, več ne bo ta prilika v pregovor na Izraelskem. Glej, vse duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, ktera greši, tista bo umerla. Kdor je pravičen, in prav in po pravici dela, in ne je na gorah: in svojih oči ne vzdiguje v malike hiše Israelove; ne oskruni žene svojega bližnjega, in ne gre k ženi o mesečnem času; in nikogar ne žali, zastavo dolžniku nazaj da, nič po sili ne vzame; svojega kruha lačnemu podeluje, in nagega oblači; na obrest ne posoduje, in več ne jemlje; svojo roko odvräča od krivice, in pravično sodbo dela med človekom in človekom; po mojih zapovedih hodi, in moje povelja ohrani, da dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel, in se je uganul v kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekoč: Usmili se me Gospod, sin Davidov! moja hči veliko terpi od hudiča. On pa ji ni besede odgovoril. In njegovi učenci so pristopili, in ga prosili, rekoč: Odpravi jo, ker za nami vpije. On pa je odgovoril in rekel: Nizim poslan, kakor le k zgubljenim ovcam Israelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekoč: Gospod! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokom, in ga psom metati. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospod! saj tudi psički jedo drobtine, ktere padajo od mize njih gospodov. Tedaj

je Jezus odgovoril, in ji rekel: O žena! velika je tvoja vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V petek po 1. nedeli ali kvaterni petek v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 20—28.

To reče Gospod Bog: Duša, ktera je grešila, tista bo umerla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičnega bo nad njim, in krivica krivičnega bo nad njim. Ako pa pravični pokoro stori za vse grehe, ktère je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je delal, bo živel. Hočem li smert hudobnega, pravi Gospod Bog, in ne veliko bolj, da se spreoberne od svojih zlobnih potov in živi? Če pa pravični odstopi od svoje pravice, in dela hudobijo po vsih gnjusobah, ktere je hudobni vajen delati, bo mar živel? Nobena njegovih pravičnih del, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo, zavoljo nezvestobe, ktere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, ktero je storil, zavoljo tih bo umerl. Pa pravite: Ni pravična Gospodova pot! Poslušajte tedaj, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso le vaše pota hudobne? Zakaj, kadar se verne pravični od svoje pravice, in stori hudobijo, bo umerl. In kadar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je delal, ter dela prav in pravično, bo svojo dušo pri življenju ohranil. Ker je namreč premislil, in zapustil vse svoje hude dela, ktere je delal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja

kopel, ktera se po hebrejsko Betzaida imenuje, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljevih, suhournih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanju vode prvi v kopel stopil, je ozdravel, ktero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osem in trideset let bolen. Kadar je Jezus tega vidil ležati, in je vedil, da je že veliko časa tak, mu reče: Hočeš ozdravljen biti? Bolnik mu je odgovoril: Gospod! nimam človeka, da bi me, kadar se voda skali, v kopel djal; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menoj vnjo stopi. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo posteljo, in hodi! In tisti človek je zdajci ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bila sabota. Judje so tedej ozdravljenemu rekli: Sabota je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi! Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hodi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, kdo da je. Zakaj Jezus se je bil umaknul množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus v tempelnju najšel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikar več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodi! Tisti človek je šel, in je Judom povedal, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V saboto po 1. nedelji ali kvaterno saboto v postu.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Tesaloničanov 5, 14—23.

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveselujte maloserčne, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi s vsimi, Glejte, da ne bo kdo komu hudega za hudo vračeval;

ampak vselej se deržite tega, kar je dobro, eden do drugega in do vsih. Vselej bodite veseli; neprenehoma molite. U vsih rečeh se zahvalite; zakaj to je volja Božja v Kristusu Jezusu do vas vsih. Duha ne ugasujte; prerokvanja ne zaničujte. Vse pa skusite: kar je dobro, deržite. Vse sence hudega se zderžite. Sam Bog miru pa naj vas posveti u vsih rečeh, da se ves vaš duh in duša in telo brez graje ohrani v prihod Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in Jakoba in Janeza njegovega brata, in jih pelja same na visoko goro. In se je preobrazil pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor sonce, njegove oblačila pa so bile bele, ko sneg. In glej! prikazala sta se jim Mozes in Elija in sta s njim govorila. Peter pa je spregovoril in je rekel Jezusu: Gospod! dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko je še govoril, glej! jih je svetel oblak ohsenčil; in glej! glas iz oblaka, rekoč: „Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadjenje; njega poslušajte!“ In kadar so učenci to zaslišali, so na svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je dotaknul, in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Kadar so pa svoje oči vzdignuli, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekoč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov od mertvih ne vstane.

V drugo ali kvaterno nedeljo v postu.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Tesaloničanov 4, 1—7.

Bratje! prosimo vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste od nas prejeli: kako da vam gre

živeti, in Bogu dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Saj veste, kakošne zapovedi sim vam dal v Gospodu Jezusu. To namreč je volja Božja, vaše posvečenje, da se zderžite kurbanja, da iz med vas vsak vé svoje telo ohraniti v svetosti in časti, ne po gnanju poželenja, kakor neverniki, kateri Boga ne poznajo; in da kdo predeleč ne stopa, in svojega brata v nobeni reči ne goljufa; ker Gospod je maščevavec vsega tega, kakor smo vam pred povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus seboj itd. (kakor večerj, str. 44)

V ponedeljek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 15—19.

Tiste dni je molil Daniel k Gospodu, rekoč: Gospod, naš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo s mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do denšnjega dne, grešili smo; krivično smo storili, Gospod, zoper vso tvojo pravico! Odverne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj srd od Jeruzalema tvojega mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmehovanje pri vsih, kateri so okoli nas. Usliši torej, naš Bog! zdej molitev svojega hlapca in njegove prošnje; in poglej milostivo na svoje svetišče, katero je zapuščeno. Zavoljo samega sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdjanje, in mesto, nad katerim se kliče tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojega velikega usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospod! bodi milostiv, Go-

spod; poglej in stori! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog! saj se tvoje ime kliče nad mestom in ljudstvom tvojim, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz grem, in me bote iskali. in bote v svojem grehu umerli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolej, jez sim od zgorej; vi ste od tega sveta. Torej sim vam rekel, da bote umerli v svojih grehah; zakaj, ako ne verujete, da sim jaz. bote umerli v svojem grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetek, kateri tudi s vami govorim. Veliko imam od vas govoriti in soditi; ali kateri me je poslal, je resničen; in kar sim jaz od njega slišal, to govorim na svetu. In oni niso umeli, da je rekel, da je Bog njegov Oče. Jezus jim je tedaj rekel: Kadar bote Sinu človekovega povišali, takrat bote spoznali, da sim jaz, in da sam od sebe nič ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In kateri me je poslal, je s menoj, in me ni samega pustil; zakaj jaz vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V tvorek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospod Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sim ženi vdovi zapovedal, da naj te redi. Vstane, in gre v Sarepto. In kadar pride k mestnim vratam, zagleda vdovo, ktera derva pobira; in jo pokliče, in ji reče: Daj mi malo vode v posodi, da pijem. In kadar gre, da bi prinesla, vpije za njo, rekoč: Pri-

nesi mi tudi grížlej kruha v svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnično živi Gospod tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v posodi, kar se je s pestjo zagrabi, in malo olja u verču. Glej, ravno pobiram dvoje polen, da grem, in kaj naredim sebi in svojemu sinu, da jěma, preden umerjena. In Elija ji reče: Nikar se ne boj, ampak idi, in naredi, kakor si rekla; vender naj poprej speci meni iz te močice hlebček pod popelom, in mi ga prinesi, sebi pa in svojemu sinu boš potlej naredila. To pa govori Gospod, Bog Izraelov: „Moka v posodi ne bo pošla, in olja u verču ne bo zmanjkalo, do dne, ko bo Gospod dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in stori po besedi Elijevi; in je jedel on in ona in njena družina. In od tistega dneva moka v posodi ni pošla, in u verču olja ni zmanjkalo, po besedi, katero je bil Gospod rekel po Elii.

Evangelij svetega Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu, in svojim učencem. rekoč: Na stolu Mojzesovem sede pismarji in farizeji. Vse tedaj, kar koli vam reko, deržite in storite; po njih delih pa nikar ne delajte, ker pravijo, pa ne store. Navezujejo namreč težke bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s perstom nočejo ganuti. Vse svoje dela pa store, da jih ljudje vidijo; delajo si namreč širji listke, in veči robove v krilu. In imajo radi perve mesta pri večerjah, in perve sedeže v shodnicah, in pozdravljanja na terjih, in da jim ljudje pravijo: učenik! Vi pa se ne pustite učencov imenovati; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. Ne imenujte se učencov, zakaj eden je vaš učenik, Kristus. Kteri je nar veči med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po 2. nedelji v postu.

Berilo iz bukev Estrinih 13, 8—11, in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil k Gospodu, rekoč: Gospod Bog, vsemogočni kralj! pod tvojo oblastjo je vse, in ni ga, kateri bi se mogel vstaviti tvoji volji, če si sklenul Izraelce rešiti. Ti si stvaril nebo in zemljo, in kar koli se pod nebom najde. Vsih Gospod si, in ni ga, kateri bi se vstavil tvojemu veličastvu. In zdaj, Gospod, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usmili se svojega ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pokončati. Nikar ne zaničuj svojega dela, kterege si si iz Egipta rešil; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv svojemu ljudstvu, katero je tvoj del in tvoj odloček; in preoberni našo žalost u veselje, da bomo živeli in hvalili, Gospod, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojo, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v Jeruzalem, in je vzal dvanajstere učence posebej k sebi, in jim je rekel: Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in ga bodo obsodili k smerti; in ga bodo izdali nevernikom zaničevati, bičovati in križati, in tretji dan (bo od smerti) vstal. Takrat je pristopila k njemu mati Cebedejovih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočes? Mu pravi: Reci, da sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Morema. Jima rece: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta. In uni deseteri, ko so to slišali, so bili nevoljni nad brato-

ma. Jezus jih je pa k sebi poklical, in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo čez nje, in kateri so vekši, jih imajo v oblasti. Med vami pa ne bodi tako; temuč, kateri hoče med vami veči biti, naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami prvi biti, naj bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, temuč da bi stregel, in dal svoje življenje v odrešenje za njih veliko.

V četrtek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5—10.

To reče Gospod Bog: Preklet človek, ki zaupa v človeka, in stavi v meso svojo moč, in od Gospoda se odverne njegovo serce. Zakaj kakor resje v puščavi bo, in ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v puščavi, v slani deželi, v kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v Gospoda, in je Gospod njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno za vodoj, katero v mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob času suše ne bo v skerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadu roditi. Hudobno je človekovo serce in neizvedno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospod, preiščem serce, in izkusim obisti; jaz storim slednjemu po njegovem djanju, in po sadu njegovih del, reče Gospod vsemogočni.

Evangelii svetega Lukeža 16, 19—31.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v škerlat in v tenčico, in se je vsak dan imenitno gostil. In je bil neki ubožec, po imenu Lacar, kateri je ležal pred njegovimi vratmi poln ran, in se je želel nasititi s drobtinami, katere so padale od mize bogatega, in mu jih nihče ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Prigodilo se je pa, da je umerl ubogi,

in je bil nesen od angelov v naročje Abrahamovo. Umerl je pa bogati, in je bil pokopan v peklu. Povzdignul je pa svoje oči, ko je bil v terpljenju, in je vidil od deleč Abrahama, in Lacarja v njegovem naročju. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lacarja, da pomoči konec svojega persta u vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno terpim v tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, da si prejel dobro v svojem življenju, in ravno tako Lacar hudo! zdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpiš. In verh vsega tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, da, kateri hočejo od tod k vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem pri'i. In je rekel: Prosim te tedaj, oče! da ga pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov namreč imam; da jim spriča, da tudi oni ne pridejo v ti kraj terpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikar, oče Abraham! ampak če kdo iz mertvih k njim pojde, se bodo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če ravno kdo od mertvih vstane.

V petek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sim imel. Zdelo se mi je, da smo na polju snope vezali, in da se je moj snop vzdignul, in po koncu postavil; vaši snopi pa, kateri so okoli stali, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj? in bomo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedaj in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekoč: Sim vidil v sanjah, kakor da bi se mi solnee, in luna, in enjast zvezd priklanjalo. Ko je to svojemu očetu in bratom pravil, ga je posvaril njegov oče,

in je djal: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Ali se ti homo jaz, tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevošljivi njegovi bratje; oče pa je to reč na tihem premišljeval. In ko so njegovi bratje pasli čedo svojega očeta v Zihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Zihemu; pojdi, te bom k njim poslal! In je odgovoril: Tukaj sim! Izrael mu reče: Idi, in poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih in pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godi. Poslan iz doline Hebronske je prišel v Zihem. In najšel ga je mož po polju hoditi, in ga je vprašal, koga da išče. On pa je odgovoril: Svojih bratov iščem; povej mi, kje pasejo čedo? In mož mu je rekel: So šli proč od tega kraja; pa sim jih slišal reči: Pojdimo v Dotajn. Jožef je tedaj šel za svojimi brati, in jih je najšel v Dotajnu. Ko so ga od deleč ugledali, preden je dō njih prišel, so ga mislili umoriti. In so med seboj djali: Glejte, sanjavee gre. Dajmo, ubijmo ga, in verzimo ga v staro vodnico, in porečemo: Divja zver ga je snedla; in tedaj se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, ga je želel rešit iz njih rok, in je djal: Nikar mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kervi; ampak verzite ga v to vodnico, ktera je v puščavi, in ohranite svoje roke nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij svetega Matevža 21, 33—46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam, in velikim duhovnom to priliko govoril: Bil je hišen gospodar, kteri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in v njem skopal tlačivnico, in postavil turn, in ga je dal kmetom obdelovati, in je šel na tuje. Kadar se je bil pa čas sadu približal, je poslal svoje hlapce do kmetov, da bi prijeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stepili, enega ubili, enega pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcov, še več, kakor popred, in so jim

ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekoč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med seboj: Ta je dedič; dajte! ubimo ga, in bomo imeli njegovo dedišstvo. In so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedaj gospod vinograda pride, kaj bo storil tem kmetom? Mu reko: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kateri mu bodo sad opravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismih: Kamen, kterege so zvergli zidarji, on je postal glava vogla. Od Gospoda je to storjeno, in je čudno v naših očeh. Zato vam povem, da bo od vas vzeto Božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, katero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnom, se bo razbil, na kogar pa on pade, ga bo sterl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali da od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V saboto po 2. nedelji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakobu: Sim slišala tvojega očeta govoriti s Ezavom tvojim bratom, in mu reči: Prinesi mi od svojega lova, in naredi mi jed, da jem, in te blagoslovim pred Gospodom, preden umerjem. Zdaj tedaj moj sin! poslušaj moj svet. Pojdi k čedi, in prinesi mi dva nar boljša kozliča, da naredim iz njih tvojemu očetu jed, katero rad jé; potlej mu jo poneseš, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umerje. In on ji je odgovoril: Veš: da je Ezav moj brat kosmat, in jaz gladek. Kadar me bo pošlatal moj oče, in bo to občutil: se bojim, da bi ne menil, da sim ga hotel prekaniti, in da bi si ne nakopal kletve namest blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo be-

sedo, in pojdi, ter prinesi, kar sim rekla. Je šel, in prinesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je vedila, da ima rad njegov oče. In ga je oblekla s Ezavovimi nar boljšimi oblačili, ktere je pri sebi doma imela, in mu je s kozlinama roke ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in zročila kruhe, ktere je bila spekla. In je to nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakob je djal: Jaz sim tvoj pervinec Ezav; sim storil, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Volja Božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sim hotel. In Izak je djal: Stopi le sem, da te pošlatam, moj sin! in skusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne. On je stopil k očetu, in Izak ga je pošlatal, ter je rekel: Glas je sicer Jakobov glas, pa roke so Ezavove roke. In ga ni poznal, ker se kosmate roke podobo starjega imele. Tedaj ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Je odgovoril: Jaz sim. On pa je rekel: Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin! da te blagoslovi moja duša. Mu jo je prinesil, in ko jo je bil pojedel, mu je prinesel tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k meni, in kušni me, moj sin! Je stopil, in ga kušnul. In ko je čuti lepi duh njegovega oblačila, ga je blagoslovil in je rekel: Glej, duh mojega sina je kakor duh rodovitne njive, ktero je blagoslovil Gospod! Bog ti daj od rose nebeške in od maščobe zemeljske obilno žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti priklanjajo. Bodi gospod svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo s blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakob odišel, je Ezav prišel, in skuhano jed prinesel očetu, rekoč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jaz sim tvoj pervorojeni sin Ezav. Izak je ostermel, in se silno prestrašil, in se je zavzel, bolj, kakor se more verjeti,

ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto divjačino prinesel, in sim od vsega jedel, preden si ti prišel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovljen! Ko je bil Ezav zaslišal besede očetove, je s velikim vpitjem vskliknil, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je djal: Prišel je tvoj brat z zvijačo, in je prijel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastonj imenovan Jakob; zakaj vdrugič že me je prekanil. Poprej je iz mene pervenstvo spravil, in zdaj mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova meni prihranil? Je odgovoril Izak: Tvojega Gospoda sim ga postavil, in vse njegove brate sim podvergel njegovi sužnosti. V posestvu žita in vina in olja sim ga uterdil, in kaj hočem po tem tebi storiti, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imaš le en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, je bil Izak omečen: in mu je rekel: V maščobi zemlje in v rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetega Lukeža 15, 11—32.

Tisti čas je Jezus farizejem in pismoukom to priliko povedal: Neki človek je imel dva sina; in mlajši zmed njih je rekel očetu: Oče! daj mi del blaga, kateri mene zadene. In njima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je v podal daljno deželo, in je tam zapravil svoje premoženje s razujzdanim življenjem. Po tem pa, ko je bil vse zapravil, je vstala velika lakota v tisti deželi; in on je začel pomanjkanje terpeti. In je šel in se je pridružil nekemu mestnjanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In je želel svoj trebuh napolniti s luščinami, ktere so svinje jedle; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v se, in je rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega očeta ima obilno kruha, jaz pa tukaj od lakote poginjam! Vzdignul se bom, ter pojdem k svojemu očetu, in mu porečem: Oče! grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! Več nesim vreden tvoj sin imenovan biti;

stori me, kakor enega svojih najemnikov! In se je vzdignul, in je prišel k svojemu očetu. Ko je pa še deleč bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pritekel, in se ga oklenul okoli vratu, in ga kušnul. In sin mu je rekel: Oče: grešil sim zoper nebesa in zoper tebe! več nesim vreden tvoj sin imenovan biti. Oče pa je rekel svojim hlapcom: Hitro prinesite nar boljše oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in pripeljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj ti moj sin je bil mertev, in je spet oživel: je bil zgubljen, in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polju: in ko pride in se približa hiši, je zaslišal petje in ples. In je enega zmed hlapcov poklical in poprašal, kaj da je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega nazaj dobil. Vjezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedaj je njegov oče vrn šel, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nesim nikoli tvojega povelja prestopil, in nikdar mi nesi dal kozliča, da bi se bil gostil s svojimi prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje s kurbami napravil, si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmirej pri meni, in vse moje je tvoje. Gostiti se pa in veseliti se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden.

Tretjo nedeljo v postu.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov
5, 1—9.

Bratje! bodite posnemavci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil, in

se za nas dal v dar in klavščino Bogu v prijeten duh. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami, (kakor se špodobi svetim,) ali nesramnost ali nespametne ali gerde besede, kar se ne špodobi; ampak zahvaljenje veliko bolj. To namreč vedite in premislite, da noben kurbir, ali nečistnik, ali lakomnik, (kar je malikovanje), nima dela v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker zayoljo tega pride jeza Božja nad otroke nepokorščine. Ne bodite tedaj njih deležniki! Zakaj bili ste nekedaj tema, zdaj pa ste svetloba v Gospodu. Kakor otroci svetlobe hodite; ker sad svetlobe je u vsej dobroti in pravici in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 11, 14—28.

Tisti čas je Jezus hudiča izganjal, in ti je bil mutast. In ko je bil hudiča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: S Belcebubom, višim hudičev, izganja hudiče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamenja z neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, katero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdjano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudiče izganjam. Če pa jaz s Belcebubom hudiče izganjam, s kom jih vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodniki. Ako pa s perstom Božjim hudiče izganjam, je res Božje kraljestvo k vam prišlo. Kadar močen v orožju svoj dvor varuje, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on nadaj pride, in ga premaga, bo vse njegovo orožje pobral, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni s menoj, je zoper mene; in kdor ne pobira s menoj, raztresa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernul se bom v svojo hišo,

od koder sim izišel. In ko pride. jo najde pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredo v njo, in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujše, kakor prvo. Prigodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignula neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V pondeljek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naman, poglavar vojakov Sirskega kralja, velik mož pri svojem gospodu in česčen; zakaj po njem je dal Gospod zmago Sirii. Bil je pa močen in bogat mož, tode gobov. Takrat je bilo šlo iz Sirie nekaj vojakov na rop, in so bili pripeljali iz Izraelske dežele deklico vjeto, ktera je bila v službi pri Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej: O, da bi bil pač moj gospod pri preroku, kateri je v Samarii; gotovo bi ga ozdravil od gob, ktere ima! Naman gre tedej k svojemu gospodu, in mu pove, rekoč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list Izraelskemu kralju. Gre, in vzame seboj deset talentov srebra, in šest talentov zlatov, in deset praznih oblačil; in prinese list Izraelskemu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, da sim poslal k tebi Namana, svojega služabnika, da ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je Izraelski kralj list prebral, preterga svoje oblačila, in reče: Sim jaz mar Bog, da bi mogel umoriti in oživiti, ker je on do mene poslal, da bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumite in poglejte, kako priložnosti išče zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož Božji, da je namreč Izraelski kralj pretergal svoje oblačila, pošlje k njemu, rekoč: Zakaj si svoje oblačila pretergal? K meni naj pride.

in zvedel bo, da je prerok v Izraelu. Naman tedaj pride s konji in s vozmi, in obstoji pred vratmi Elizejeve hiše. In Elizej pošlje k njemu sporočit in povedat: Pojdi in skoplji se sedemkrat v Jordanu, in bo ozdravelo tvoje telo, in boš očiščen. Naman se razjezi in oberne, rekoč: Sim mislil, da bo vun k meni prišel, in se ustopil, ter klical v ime Gospoda svojega Boga, in da se bo s svojo roko gob dotaknul, in me ozdravil. Niso li boljši Abana in Farfara, reke Damaške, od vsih vod v Izraelu, da bi se v njih kopal, in se očistil? Ko se je tedaj obernul, in je serdit šel, stopijo k njemu njegovi hlapci, in mu reko: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkega prerok naložil, bi bil to gotovo storil; koliko bolj, ker ti je zdaj rekel: Skoplj se, in boš očiščen! Na to gre, in se skoplje v Jordanu sedemkrat po besedi Božjega moža; in njegovo telo je zdravo, kakor telo majhnega otroka, in je očiščen. Tedaj se je vernul k Božjemu možu s vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdaj vem, da ni drugega Boga na vsi zemlji, kakor le v Izraelu!

Evangelij svetega Lukeža 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa da ni bote rekli ta pregovor: Zdravnik. ozdravi sam sebe! Kolikoršne reči smo slišali, da si jih delal v Kafarnaumu, jih delaj tudi tukaj v svojem kraju. Rekel je pa: Resnično vam povem: V dnevih Elijevih je bilo veliko vdov v Izraelu, ko je bila velika lakota po vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil Elija poslan. ampak le v Sarepto na Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih od času Elizeja preroka v Izraelu; in nobeden njih ni bil očiščen, nego le Naman Sirec. In vsi shodnici, to slišati, so bili polni jeze. In so vstali, in so ga vun iz mesta izgnali; in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli sunuli. On pa je, pošred njih grede, v stran šel.

V tvorek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekoč: Tvoj hlapec moj mož je umerl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospoda. In glej, posojevavec je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, da bi mu služila. Elizej ji reče: Kaj hočeš, da ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši? Ona pa odgovori: Jaz tvoja dekla nimam druga v svoji hiši, kakor malo olja, s katerim se mažem. Ji reče: Pojdi sprosi na posodo od vsih svojih sosedov veliko praznih posod. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v tiste posode, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran. Gre tedaj žena, ter zapre duri za seboj, in za svojima sinoma; ta ji posodo dajeta, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojemu sinu: Prinesi mi še eno posodo. In on odgovori: Je nimam. Tedaj jenja olje teči. Ona pa gre, in pove Božjemu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in verni svojemu posojevaveu; ti pa in tvoja sina živite od ostanka.

Evangelij svelega Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in mitar. Resnično vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Še vam povem, da, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila od mo-

jega Očeta, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sim jaz v sredi med njimi, Takrat je pristopil k njemu Peter, in je rekel: Gospod! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 20, 12—24.

To reče Gospod Bog: Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji, katero ti bo dal Gospod tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešestuj, ne kradi, ne govori zoper svojega bližnjega krivega pričevanja, ne želi svojega bližnjega hiše, tudi ne želi njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne osla, ne kaj drugega, kar je njegovega. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro s dimom pokrito, in so od strahu in trepeta vsi prevzeti od deleč stali, in rekli Mojzesu: Govori nam ti, in te bomo poslušali! Nikar naj nam ne govori Gospod, de ne umerjemo! In Mojzes je djal ljudstvu: Nikar se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, da bi vas skusil, in da bi bil njegov strah pri vas, in da bi ne grešili. In ljudstvo je od deleč stalo. Mojzes pa je šel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospod Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokom: Vidili ste, da sim vam z neba govoril. Ne delajte si srebernih in zlatih bogov. Storite mi altar iz persti, in darujte na njem svoje žgavne in hvalne darove, svojo drobnico in govedino na vsakem kraju, kjer bo spomin mojega imena.

Evangelij svetega Matevža 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekoč: Zakaj prestopajo tvoji učenci

zročilo starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar kruh jedo. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakaj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojega zročila? Zakaj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Daritev je, s čimur bi se ti dalo od mene pomagati; in ne bo spoštoval svojega očeta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo vničili zavoljo svojega zročila. Hinavci! prav je prerokoval od vas Izaija, rekoč: To ljudstvo me časti s žnabli, njih serce je pa deleč od mene. Pa zastonj me časte, ker uče uke in zapovedi človeške. In je množice k sebi poklical, in jim rekel: Poslušajte in umejte: Kar gre v usta, ne ognjusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognjusi človeka.

V četrtek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekoč: Stoj med vratmi Gospodove hiše, in oznanuj tam besedo, in reci: Poslušajte besedo Gospodovo, vsi Judovi, kateri hodite skozi te vrate Gospoda molit! To reče Gospod vojnih trum, Bog Izraelov: Poboljšajte svoje pote in svoje dela, in bom prebival s vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnjive besede, in ne recite: Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je. Zakaj če poboljšate svoje pote, in svoje dela; če storite pravico med možem in njegovim bližnjem; če tujeu in siroti in vdovi ne storite krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate na tem mestu, in za tujimi bogovi ne hodite sami sebi v škodo: bom prebival s vami na tem mestu, v deželi, katero sim dal vašim očetom, od vekomaj do vekomaj, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignul Jezus iz shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Tašča Simonova pa je imela hudo merzlico; in so ga za njo prosili. In je stopil k nji, in zapovedal merzlici, in jo je popustila. Iz zdajci je vs'ala, in jim stregla. Kadar je pa sonce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike s mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega roke položil, in ga je ozdravil. Šli so pa tudi hudiči iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin Božji! in e jim je zagrozil, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, da je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, se je podal, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga pri-derževale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel: Tudi drugim mestom moram oznanovati Božje kraljestvo, ker sim zato poslan. In je oznanoval v shodnicah po Galilei.

V petek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. Mojzesovih bukev 20, 2—13.

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in rekli: Dajta nam vode, da pijemo! — In Mojzes in Aron sta množico odpravila, in šla v šotor zaveze, in se na zemljo vergla, in sta h Gospodu vpila in rekla: Gospod Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijejo, in nehajo mermrati. In prikazalo se je veličastvo Gospodovo nad njima. In Gospod je govoril Mojzesu rekoč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njimi, in ona bo vodo dala. In boš vodo iz skale pripravil, in bo pila vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, ktera je bila pred Gospodom, kakor mu je bil zapovedal. In je sklical mno-

žico k skali, in jim je rekel: Poslušajte puntarji in neverni! Ali vam boma mogla iz skale vode dobiti? In je vzdignul Mojzes roko, in s palico dvakrat udaril na skalo, in je privrelo veliko vode iz nje, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospod je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila povelicala pred Izraelovimi otroci, ne boša peljala teh ljudi v deželo, ktero jim bom dal. To je voda odporovanja, kjer so se Izraelovi otroci proti Gospodu obtožili, in je bil poveličan med njimi.

Evangelij svetega Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v Samariško mesto, ktero se imenuje Sihar, blizu prisaive, ktero je bil dal Jakob Jožefu svojemu sinu. Bil je pa tam Jakobov studenec. Jezus tedaj, truden od pota, je tako sedel per studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vodo zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakaj njegovi učenci so bili v mesto odišli, da bi jesti kupili) Reče mu tedaj ta Samariška žena: Kako ti, ker si Jud, mene piti prosiš, ki si Samariška žena? (Zakaj Judje se ne pečajo s Samarijani). Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo da je, kateri ti pravi: Daj mi piti; bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Saj nimaš s čem zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedaj živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakob, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Slehern, koji pije od te vode, bo spet žejen; kdor pa pije vode ktero mu bom jaz dal, ne bo žejen vekomaj: ampak voda, ktero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode izvirajoče u večno življenje. Žena mu reče Gospod! daj mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj. Žena

je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla: Nimam moža; zakaj pet možev si imela, in ktereга zdaj imaš, ni tvoj mož; to si prav rekla. Žena mu reče: Gospod! vidim, da si ti prerok. Naši očaki so na tej gori molili, in vi pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kder se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, da pride ura, ko ne bote ne na tej gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi oče namreč hoče, da so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride (kteri se imenuje Kristus); kadar tedaj on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sim, ki govorim s teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj vprašaš, ali kaj s njo govoriš? Popustila je tedaj žena svoj verč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem: Pridite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sim storila; ali je on Kristus? Šli so tedaj iz mesta, in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekoč: Učnik, jej! On pa jim je rekel: Jaz imam jed jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedaj rekli med seboj: Mu je li kdo jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tega, kateri me je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesce, in žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje oči, in pogledjte polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbéra sad u večno življenje, da se vkupej veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jaz sim vas poslal žet, česar niste obdelali; drugi so obdelali, in vi ste v njih delo stopili. Iz tistega mesta pa je veliko Samarijanov v njega verovalo zavoljo govorjenja žene.

ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sim storila. Ko so tedaj Samaritani k njemu prišli, so ga prosili, da bi pri njih ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je v njega verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar sveta.

V saboto po 3. nedelji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 13, 1—62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, Joakim po imenu, in je vzel za ženo Hecijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogaboječo. Njeni starši namreč, kateri so bili pravični, so učili svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa Joakim zelo bogat, in je imel saden vert blizu svoje hiše; in Judje so se pri njem shajali, zato ko je bil vsih najčastitljiviši. In sta bila sodnika postavljena dva stara zmed ljudstva tisto leto, od kakoršnih je govoril Gospod: Je šla hudobija iz Babilona od starih sodnikov, od katerih se je menilo, da vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v Joakimovo hišo, in hodili so k njima vsi, kateri so tožbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odišlo okoli poldneva, je šla Suzana na vert svojega moža, in se je sprehajala. In starca sta jo vidila vsak dan vnja iti, in sprehajati se; in vnelo se je v njih poželenje do nje. In sta prevernula svoj um, ter uklonila svoje oči, da bi ne vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Prigodi se pa, kadar pazita priložen dan, pride Suzana, kakor poprejšne dni samo z dvema deklama na vert, in se hoče koptati; vroče namreč je bilo. In nikogar ni bilo tam, razun dveh starcov, ktera sta skrita, in jo strežeta. Reče tedaj deklama: prinesite mi olja, in lepo dišečega mazila, in vrata na vert zaprite, da se skopljem. Kadar ste pa dekli odišle: vstaneta starca, in tečeta k njej, in rečeta! Glej vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas ne vidi, in imava poželenje do tebe; zavoljo tega nama privoli, in

se nama vdaj. Ako nočeš, bova pričala zoper tebe, da je bil mladenč pri tebi, in da si za to dekli od sebe poslala. Suzana zdihne in reče: V stiskah sim od vsih strani: zakaj če to storim, mi je umreti; če pa ne storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Vender boljše mi je brez greha vama v roke pasti, kakor grešiti vpricho Gospoda. In Suzana je zaupila z velikim glasom. Zavpila sta pa tudi starca proti njej, in eden je stekel k vratam na vert, in jih je odperl. Ko so bili pa domači hlapci zaslišali kričanje z verta, so planili skozi zadnje vrata vnja, da bi vidili, kaj da je. Kadar sta pa starca povedala, je bilo hlapce zlo sram, ker se ni nikoli kaj tacega slišalo od Suzane govoriti. In drugi dan, kadar se je ljudstvo pri Joakimu njenem možu zbralo, prideta tudi starca polna krivičnih naklepov zoper Suzano, da bi jo umorili. In rečeta vpricho ljudstva: Pošljite po Suzano, Heleijevo hčer, Joakimovo ženo! In pošljejo jaderno. In pride s svojimi štarši, in s otroci, in s vso svojo rodovino. Tedaj jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta v sredi ljudstva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno serce je zaupalo v Gospoda. In rečeta starca: Kadar sva se sama na vertu prehajala, je ona vanj prišla s dvema deklama, in je zaklenula vrata na vert, in od sebe poslala dekleta. In je prišel k njej mladenč, kateri je bil skrit, in je ležal ž njo. Mi dva pa sva bila v nekem kotu na vertu, in ko sva vidila pregreho, sva tekla k njima, in jih vidila v nečistem djanju. In njega sicer nisva mogla uderžati, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odperl in zletel. Njo pa sva prijela in vprašala, kdo da je mladenč, in nama ni hotla povedati. Tega sva priči. Verjela jima je množica, kakor starašinama, in sodnikama ljudstva, in so jo k smerti obsodili. Suzana pa zavpije s velikim glasom, in reče: Večni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, prejde se zgodi! ti veš, da sta krivično pričala zoper mene; in glej, umerjem, ako ravno nisim nič storila tega, kar sta una hudobno spletla zoper mene. In Gospod je uslišal njen glas. In ko jo peljajo k smerti, obudi Go-

spod svetega Duha v mladenču kteremu je ime Daniel; in zaupije s velikim glasom: Nedoržen sim jaz nad njeno kervjo. In oberne se vse ljudstvo v njega, in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojé v sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, da si niste izprašali in spoznali, kaj je res, odsodili Izraelovo hčer? Vernite se na sodišče, zakaj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedaj jaderno vernulo, in Daniel jim reče: Odločite jih deleč narazen, in jih bom izpraševal. Ko sta bila tedaj ločena eden od družega, pokliče njih enega, in mu reče: Zastarani v hudobii! zdaj so prišli na dan tvoji grehi, ktere si popred delal, ko si po krivem sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpuščal, ako ravno Gospod govori: Nedoržnega in pravičnega ne mori. Zdaj tedaj, če si jo vidil, povej, pod katerim drevesom si jih vidil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod mirtvikom. Daniel pa reče: Prav v svoje pogubljenje si se zlegal; zakaj glej, angel Gospodov, kteri je od Boga povelje prijel, te bo raztergal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal unega pripeljati, ter mu reče: Zarod Kananov in ne Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje serce. Tako sta delala Izraelovim hčeram, in one so vama iz strahu privolile; ali Judova hči se ni vdala vajni hudobii: Zdaj mi tedaj povej, pod katerim drevesom si jih dobil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod češminom. Daniel pa mu reče: Prav si se zlegal tudi ti sam v svoje pogubljenje; zakaj čaka te angel Gospodov s mečem, da te preseka po sredi, in vaju umori. Tedaj zavpije vsa množica s velikim glasom, in hvalijo Boga, ki jih ohrani, kteri v njega zaupajo. In se vzdignejo zoper dvoja starca (zakaj Daniel jih je bil prepričal iz njih ust, da sta krivo pričala) in jima store, kakor sta ona hudobno delala zoper svojega bližnjega, ter jih umore. In oteta je bila nedolžna kerv tisti dan.

Evangelij svetega Janeza 8, 1—11.

Tisti čas je šel Jezus na oljsko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je

prišlo k njemu; in jih je sede učil. Pripeljajo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so jo bili v prešestvu dobili; in so jo v sredo postavili, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v prešestvu najdena. V postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamnjati. Kaj tedaj ti praviš? To so pa rekli, ker so ga skušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognul, in je s perstom pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kteri vas je brez greha, naj prvi verže kamen v njo. In se je spet pripognul, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, so eden za drugim izišli, naj prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kde so tisti, kteri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospod! Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši.

Četero nedeljo v postu.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Galačanov 4, 22–31.

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužinje, in enega od proste. Pa kteri je bil od sužinje, je bil po mesu rojen; kteri pa od proste, po obljubi. To pa je po drugačnem pomenu rečeno. To sta namreč dva testamenta: eden na gori Sinajski, kteri v sužnost rodi, in ta je Agara; zakaj gora Sinajska je v Arabii, in se derži tiste, kjer je zdaj Jerusalem, in služi z svojimi otroci. Eden pa, kteri je gornji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakaj pisano je: Veseli se neporodna, ktera ne rodiš; zaukaj in zaupij, ktera nisi na porodu; ker zapuščena ima veliko otrok, več ko ta, ktera ima moža. Mi pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali kakor je takrat tisti, kteri je bil po mesu rojen, prega-

njal unega, kateri je bil po duhu; tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi sužinjo in njenega sina; zakaj sin sužinje ne bo naslednik s sinom proste. Tedaj, bratje! nismo otroci sužinje, ampak proste, z katero prostostjo nas je Kristus proste storil.

Evangelij svetega Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus čez Galilejsko morje, ktero je Tiberiaško. In šla je za njim velika množica, ker so vidili čudeže, ki jih je delal nad bolniki. Jezus je tedaj šel na goro, in je tam sedel s svojimi učenci. Bila je pa blizu velika noč, Judovski praznik. Ko je tedaj Jezus oči vzdignul, in je vidil, da je silno velika množica prišla k njemu, je rekel Filipu: Od kod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je skušal; zakaj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakteri kaj malega dobil. Mu reče eden njegovih učencov, Andrej, Simona Petra brat: Neki mladenč je tukaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sesti. Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedaj sedli, okoli pet jezer mož števila. Tedaj je Jezus vzel kruhe; in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da konca ne vzamejo. So tedaj pobrali, in napolnili dvanajst košev s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedaj so ljudje, ko so vidili čudež, ktereга je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri ima na svet priti. Ko je tedaj Jezus spoznal, da hočejo priti, in ga po sili vzeti, da bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na goro.

V pondeljek po 4. nedelji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16—28.

Tiste dni ste prišle dve ženi h kralju Salomonu, in stopite pred nja. In reče njuh ena: Prosim, moj Gospod! Jaz in ta žena stanujeme v eni hiši, in sim porodila pri njej v stranišču. Tretji dan po mojem porodu pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in razun naju ni bilo nikogar drugega pri nama v hiši. V noči pa je sin te žene umerl, v spanju namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojega sinu od mene, tvoje služabnice spijoče, in ga položi k sebi; svojega sina pa, kateri je bil mertev, k meni položi. In ko sim zjutraj vstala, pa bi dala mleka svojemu sinu, najdem, da je mertev; ko ga pa pri svetlem dnevu bolj na tanko pogledam, vidim, da ni moj, ktereга sim rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mertev, moj pa živi. Nasproti je una rekla: Lažeš; zakaj moj sin živi, tvoj sin pa je umerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedaj reče kralj: Ta pravi: Moj sin živi, in tvoj sin je umerl; in una odgovori: Ni tako, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živi. Prinesite mi meč! In ko so meč prinesli kralju, reče: Razsekajte otroka živega na dvoje, in dajte polovico tej in polovico uni. Žena pa, ktere sin je bil živ, (njej namreč se je njen sin v seree smilil,) reče kralju: Prosim, Gospod! dajte uni otroka živega, in nikar ga ne umorite! Nasproti pa una reče: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovori in reče: Dajte prvi otroka živega, in nikar ga ne umorite, zakaj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, da je modrost Božja vnjem storiti pravico.

Evangelij svetega Janeza 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizo velika noč, in Jezus je šel gori v Jerusalemu. In jih je najšel v tempelju,

kteri so prodajali vole, in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico iz vervic, in je vse izgnal iz tempeljna, tudi ovce in vole; in je menjavcom denarje izsul, in mize prevernul. In tistim, kteri so golobe prodajali, je rekel: Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: S kakošnim čudežem nam skazuješ, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ti tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedaj so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ti tempelj, in ti ga boš v treh dneh postavil? On pa je govoril od tempeljna svojega telesa. Kadar je tedaj od mertvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, da je to govoril; in so verovali pismu in besedi, ktero je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, v dan praznika, jih je veliko verovalo v njegovo ime, ker so vidili njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal samega sebe, zato ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, da bi kdo pričeval od človeka; zakaj on je vedil, kaj je v človeku.

V tvorek po 4. nedelji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32, 7—14.

Tiste dni je Gospod Mojzesu govoril, rekoč: Pojdi z gore; zakaj grešilo je tvoje ljudstvo, kterega si pripeljal iz Egiptovske dežele. Odstopili so hitro iz pota, kterega si jim pokazal, in so si zlili tele, in so ga molili in mu darovali, rekoč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kteri so te izpeljali iz Egiptovske dežele. In Gospod je spet rekel Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo terdovratno; pusti me, da se vname moja jeza nad njimi, in da jih potrebim, in bom storil tebe u velik narod. Mojzes pa je molil h Go-

spodu svojemu Bogu, rekoč: Gospod! zakaj se je tvoj serd vnel zoper tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz Egiptovske dežele z veliko krepostjo in močno roko. Naj ne reko Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah, in iztrebil iz zemlje. Potolaži se naj tvoja jeza, in bodi milostljiv hudobii svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih služebnikov, katerim si prisegel sam pri sebi, rekoč: Bom pomnožil vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, od ktere sim govoril, bom dal vašemu zarodu, in jo bote v last imeli vekoma. In Gospod se je dal potolažiti, in ni poslal svojemu ljudstvu nesreče, od ktere je govoril, in se je usmilil svojega ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeža 7, 14—31.

Tisti čas, kadar je bil že praznik napol minul, je šel Jezus v tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekoč: Kako umi on pisma, ker se ga ni učil. Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistega, kateri me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal iz uka, ali je iz Boga, ali jez sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, išče svoje časti; kdor pa išče časti tistega, kateri ga je poslal, on je resničen, in v njem ni krivice. Vam li ni Mojzes dal postave? In nobeden zmed vas ne spolni postave. Zakaj me iščete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudiča imaš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sim storil, in vsi se čudite. Poglejte, Mojzes vam je dal obrezo, (ne de bi bila od Mojzesa, ampak od očakov,) in v saboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v saboto, da se Mojzesova postava ne prelomi; zakaj se nad menoj hudujete, da sim celega človeka ozdravil v saboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo. Nekteri iz Jeruzalema so tedaj rekli: Ni li ta tisti, kterega iščejo umoriti? In glejte! očitno govori, in nič mu ne reko. Ali so viši res spoznali, da je

on Kristus? Ali tega poznamo, od kod je; kadar pa Kristus pride, ne ve nihče, od kod je. Jezus je tedaj v tempeljnu učé glas povzdignil in rekel: Poznate me, in veste, od kod sim! In sam od sebe nesim prišel; ampak resničen je, kateri me je poslal, kterega vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sim od njega, in me je on poslal. Iskali so tedaj ga prijeti, in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je v nja verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudežov delal, kakov jih ti dela?

V sredo po 4. nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To reče Gospod Bog: Vmite se, očistite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih oči, jenjajte hudobno delati; učite se dobro storiti, iščite pravičnosti, pomagajte zatiranemu, storite pravico siroti, ponesite se za vdovo; tedaj pridite, in se pravdajte z menoj, reče Gospod. Ako so vaši grehi kakor škerlať, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudeči kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hočete poslušati, bote dobrote dežele vživali, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 9, 1—38.

Tisti čas, ko je šel Jezus memo, je vidil od rojstva slepega človeka. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, da je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne on ne njegovi starši: temuč da se razodenejo Božje dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sim na svetu, sim luč sveta. Ko je bil to rekel, je pljunil na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z blatom njegove oči; in mu

je rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe, (kar se prestavi poslan.) Tedaj je šel, in se je umil, in je prišel vidijoč. Sosedje tedaj, in kateri so ga poprej vidili, da je bil berač, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogaime prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jaz sim. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata storil, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi h kopeli Siloe, in umij se. In sim šel, in se umil in vidim. In so mu rekli: Kde je tisti? Je rekel: Ne vem. Peljajo ga, kateri je bil slep, k farizejem. Bila je pa sabota, kadar je Jezus blata storil, in odperl njegove oči. Tedaj so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djal na oči, in sim se umil, in vidim. Rekli so tedaj nekteri zmed farizejov: Ta človek ni od Boga, ker sabote ne derži. Drugi pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? In je bil razpor med njimi. Reko tedaj spet slepcu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl oči? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli od njega, da je bil slep, in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, kateri je bil spregledal. In so jih vprašali rekoč: Je li ta vaš sin, od kterege vi pravite, da je bil slep rojen? Kako tedaj zdaj vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, da je ti naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; alj kdo je odperl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, je zadosti star, naj sam govori od sebe. To so rekli njegovi starši, ker so se Judov bali, zakaj Judje so bili že sklenuli da, če kdo reče, da je on Kristus, naj bo od shodnice odločen. Zavoljo tega so njegovi starši rekli: Je dosti star, njega vprašajte. Tedaj so vdrugič poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogu! mi vemo, da je ti človek grešnik. On jim je tedaj rekel: Ali je grešnik, ne vem; samo to vem,

da sim bil slep, in da zdaj vidim. So mu tedaj rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl oči? Jim je odgovoril: Sim vam že povedal, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi njegovim učencem biti? Tedaj so ga kleli in so rekli: Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, da je z Mojzesom Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod da je. Je odgovoril tisti človek, in jim rekel: To je čudno, da vi ne veste, od kod da je; in je odperl svoje oči! Vemo pa, da grešnikov Bog ne usliši; ampak če kdo Bogu služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu odperl oči. Ko bi ti ne bil od Boga, bi ne bil mogel nič storiti. So odgovorili, in mu rekli: V grehah si rojen ves, in ti nas učiš? In so ga izgnali vunkaj. Jezus je slišal, da so ga vunkaj izgnali; in ko ga je bil najšel, mu je rekel: Veruješ ti v Sina Božjega? On je odgovoril in rekel: Gospod! kdo je, da verujem vnja? In Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri z teboj govori, on je. On pa je rekel: Gospod! verujem. In je padel in ga molil.

V četrtek po 4. nedeli v postu.

Berilo iz 4. bukev kruljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k Elizeju na goro Karmelsko. In kadar jo je bil zagledal mož Božji proti sebi iti, rekel Giecu svojemu hlapecu: Glej jo Sunamko! Teci ji naproti, in reci ji: Je li mir tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Kadar je bila pa prišla k možu Božjemu na goro, se je oklenula njegovih nog; in Gieci je pristopil, in jo je hotel odrinuti. Mož Božji pa je rekel: Pusti jo; zakaj njej je bitko pri sereu, in Gospod mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sim li prosila sinu od svojega Gospoda? Ti nisim li

rekla: Nikar mi ne legaj? In on je rekel Giecu: Opaši svoje ledje, in vzemi mojo palico v svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovarjaj mu. In položi mojo palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospod, in živi tvoja duša, te ne pustim! Tedaj se je vzdignul in je šel za njo. Gieci pa je bil pred njima odišel, in je bil palico položil otroku na obraz; in ni bilo glasu, ne občutenja. In se je vernul njemu naproti, in mu je povedal, rekoč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedej v hišo, in otrok leži mertev na njegovi postelji. In ko je bil v njo prišel, je zaperl duri za seboj in za otrokom, in je molil h Gospodu. Tedaj se je vzdignul, in je legel na otroka, in je djal svoje usta na njegove usta, svoje oči na njegove oči, in svoje roke na njegove roke; in se je razprosterl nad njem, in se je ogrelo otrokovo telo. In on je vtsal, in šel enkrat po hiši semtertje; in je spet šel, in se ulegel na-nj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre oči. On pa je poklical Gieca, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k njemu. In reče: Vzemi svojega sina. Ona je prišla, in padla k njegovim nogam, in se mu priklonila do tal; in je vzela svojega sina, in šla, Elizej pa se je vernul v Galgalo.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11--16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm in s njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratam približal, glej! so merliča nesli, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in z njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v serce smilila, in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknul, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je rekel: Mladenč, rečem ti, vstani! In merlič se je vsedel, in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obišel, in so Boga hvalili, rekoč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petek po 4. nedelji v' postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodinje, in bolezen je bila tako silna, da ni bilo v njem več sape. Je rekla tedaj Eliju: Kaj je meni in tebi, mož Božji? Si li zato k meni prišel, da pridejo moje pregrehe v spomin, in da umoriš mojega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! In ga je vzel iz njenega naročja, in nesel v gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical h Gospodu, ter je djal: Gospod moj Bog! se li huduješ nad to vdovo, pri kateri jaz prebivam, da si umoril njenega sina? In se je razpel, in trikrat po dolgama na otroka ulegel, in je klical h Gospodu, ter rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se verne duša tega otroka v njegovo telo. In Gospod je uslišal Elijevo prošnjo, in vernula se je duša tega v otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sin živi! In žena je rekla Eliju: Zdaj iz tega spoznam, de si mož Božji, in da je beseda Gospodova v tvojih ustih resnična.

Evangelij svetega Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolen, Lacar iz Betanie iz terga Marie, in Marte njene sestre. (Maria pa je bila, ktera je Gospoda s mazilom mazala, in brisala njegove noge s svojimi lasmi, ktere brat Lacar je bil bolen.) Njegove sestre tedaj ste poslale do njega, rekoč: Gospod! glej, kterega ljubiš, je bolen. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k smerti, temuč je k časti Božji, da bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno sestro Mario, in Lacarja. Ko je tedaj slišal, da je bolen, je še dva dni ostal na tistem mestu. Potem pa je rekel svojim učencom: Pojdimo spet v Judejo! Učenci mu reko: Učenik! zdaj so Judje iskali te kamnjati, in greš spet tje? Jezus je odgovoril: Ni

li dvanajst ur v dnevu? Ako kdo po dnevu hodi, se ne spodtakne, ker vidi luč tega sveta; ako pa po noči hodi, se spodtakne, ker ni luči pri njem. To je govoril, in po tem jim je rekel: Lacar, naš prijatelj, spi; pa grem, da ga iz spanja zbudim. Njegovi učenci so tedaj rekli: Gospod! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, da od navadnega spanja govori.) Takrat tedaj jim je Jezus razločno rekel: Lacar je umerl. In vesel sim zavoljo vas, da nesim bil tam, zato da verujete; pa pojdemo k njemu. Tomaž tedaj, ki je imenovan Dvojičič, je rekel součencom: Pojdemo tudi mi, de z njim umerjemo! Jezus je tedaj prišel, in ga je najšel že štiri dni v grobu ležati. (Betania pa je bila blizo Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hoda.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k Marti in k Marii, da bi jih tolažili zavoljo nju brata. Ko je tedaj Marta slišala, da Jezus pride, mu je naproti šla; Maria pa je doma sedela. Marta je tedaj rekla Jezusu: Gospod! ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sim vstajenje in življenje; kdor v me veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v me veruje, ne bo umerl vekomaj. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ti svet prišel! In ko je bila to izgovorila, je šla in je poklicala na tihem Mario svojo sestro, rekoč: Učenik je tukaj, in te kliče. Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v terg; ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Judje tedaj, kateri so bili pri nji v hiši, in so jo tolažili, ko so vidili, da je Maria hitro vstala, in vun šla, so šli za njo rekoč: K grobu gre, da bo tam jokala. Ko je tedaj Maria tje prišla, kjer je bil Jezus, in ga je vidila,

mu je k nogam padla, in mu reče: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Jezus tedaj, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kateri so bili z njo prišli, se je zgrozil v duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Mu reko: Gospod! pridi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni zmed njih pa so rekli: Ali ni mogel ti, ki je oči odperl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ti ne bil umerl? Jezus se je tedaj spet sam v sebi zgrozil, in pride k grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čes njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mertvega, mu reče: Gospod! že smerdi, zakaj štiri dni že leži. Jezus ji reče: Ali ti nisim rekel, da, ako veruješ, boš vidila čast Božjo? Tedaj so kamen odvalili. Jezus pa je oči na kviško vzdignul, in je rekel: Oče! zahvalim te, da si me uslišal. Jaz sim pa vedil, da me vselej uslišiš; toda zavoľjo ljudstva, ki okoli stoji, sim rekel, da verujejo, da si me ti poslal. In ko je bil to izrekel, je z velikim glasom zavpil: Lacar, pridi vun! In kateri je bil umerl, je zdajci vun prišel, povezan na rokah in nogah z povoji, in njegov obraz je bil v pert zavit. Jezus jim reče: Rezvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj, ki so bili prišli k Marii in k Marti, in so vidili, kar je Jezus storil, je v njega verovalo.

V saboto po 4. nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To reče Gospod: Ob prijetnem času sim te uslišal, in v dan zveličanja sim ti pomagal; sim te obranil, in te dal v zavezo ljudstvu, da povzdigneš dežele, in posedeš zapuščene dele, da rečeš jetnikom: Izidite! in fistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vsih planjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tud

jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k studencem vod jih peljal. In bom storil vse svoje gore v pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od deleč prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne dežele! Ukajte, nebesa, in veseli se zemlja; gore, pojte hvalo! Zakaj Gospod je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sion reče: Zapustil me je Gospod in Bog me je pozabil! More li mati pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sinu svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, jaz vunder tebe ne bom pozabil reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Janeza 8, 12—20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekoč: Jaz sim luč sveta; kdor hodi za menoj, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe pričuješ, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jaz sam od sebe pričujem, je moje pričevanje vunder resnično; ker vem, od kod sim prišel, in kam grem; vi pa ne veste, od kod pridem in kam grem. Vi po mesu sodite, jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resniča; ker nisim sam, ampak jaz in Oče, kateri me je poslal. In u vaši postavi je pisano, da dveh človekov pričevanje je resnično. Jaz sim, kateri sam sebi pričujem; in Oče, kateri me je poslal, pričuje od mene. Tedaj so mu rekli: Kde je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate, ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojega Očeta poznali. Te besede je Jezus govoril v tempeljnovi hrambi, ko je učil v tempeljnu; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedeljo.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Hebrejev 9, 11—15.

Bratje! Kristus je pristopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi vekši in veliko boljši šotor, kateri ni s roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s kozlovsko ali telečjo kervjo, ampak je s lastno kervjo enkrat v presvetišče šel, in je večno odrešenje najšel. Zakaj če kerv kozlov in juncev, in potreseni telični pepel ognjušene posveči v telesno čistost, koliko bolj bo kerv Kristusa, kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogu dal, našo vest očistila od mertvih del, da bomo služili živemu Bogu! In zato je srednik nove zaveze, da s smertjo obljubo odrešenja od tistih pregreh, ki so bile pod poprejšno zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k večnemu delu v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelii svetega Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo greha obdolžil? Ako vam resnico govorim, zakaj mi ne verujete? Kdor je iz Boga, besede Božje posluša. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Boga. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Samarian, in imaš hudiča? Jezus je odgovoril: Jaz nimam hudiča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi čast odvzeli. Pa jaz ne iščem svoje časti; je, kateri nje išče in sodi. Resnično, resnično vam povem: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedaj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudiča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj. Si li ti veči, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe delaš? Jezus je od-

Listi in Evangelii. 6

govoril: Če jaz sam sebe častim, moja čast nič ni; moj Oče je, kateri me časti, od ktereга vi pravite, da je vaš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga poznam, in ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; ali poznam ga in dopolnim njegovo besedo. Abraham, vas oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedaj rekli: Še petdeset let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus jim je rekel: Resnično, resnično vam povem, prejde je bil Abraham, sim jaz. Tedaj so pobirali kamnje, da bi vnja lučali; Jezus pa se je skrtil, in je šel iz tempeljna.

V pondeljek po tihi nedeli.

Berilo iz Jona preroka 3, 1–10.

Tiste dni je govoril Gospod vdrugeč Jonu preroku, rekoč: Vstani in idi v Ninive, veliko mesto in oznanuj v njem, kar sim ti jaz rekel oznanovati: In je vstal Jona, in šel v Ninive po besedi Gospodovi. Ninive pa so bile mesto za tri dni hoda veliko. In Jona je šel za en dan hoda v mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdjane! In Ninivljani so verovali v Boga, in so napovedali post, ter so obleki ojstre oblačila od naj večjega do naj manjšega. In prišla je beseda do kralja Ninivskega, in je vstal iz svojega stola, in vergel svoje oblačilo iz sebe, in se oblekel v ojstro oblačilo, ter sedel na pepel. In je bilo oklicano in rečeno v Ninivah po povelju kralja in njegovih knezov tako: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina, ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v ojstre oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v Gospoda na vsa moč. In slehern naj se oberne od svojega hudega pota in od krivice svojih rok. Kdo ve, morebiti se bo Bog obernul, in bo zanesel, in odjenjal od svojega groznega

serda, in ne bomo končani. In Bog je vidil njih dela, da so se obrnuli od svojega hudega pota, in usmilil se je svojega ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcov, da bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa sim pri vas, in grem k njemu, kateri me je poslal. Iskali me bote, in me ne bote najšli; in kjer sim jaz, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med seboj: Kam misli ti iti, da ga ne bomo najšli? Ali pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, in me ne bote najšli; in kjer sim jaz, tje vi ne morete priti? Posledni veliki dan praznika pa je Jezus vstal in vabil rekoč: Ako je kdo žejin, naj pride k meni, in naj pije. Kdor v me veruje, poteko, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega oserčja. To pa je rekel od Duha, kterega so imeli prijeti v njega verujoči.

V tvorek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 1, 28—42.

Tiste dni so stopili Babilončani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Daniela, ki je Bala razdjal, in drakona umoril; sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino! Vidil je tedaj kralj, da so zlo v nja tiščali, in prisiljen jim je izdal Daniela: Vergli so ga v levnjak, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na dan po dve trupli in dve ovc; ali zdaj se jim ni nič dalo, da bi požerli Daniela. Bil je pa prerok Habakuk v Judeji, in on je bil skuhal podmet, in nadrobil kruha v lonec; in je šel na polje, da bi nesel ženjicam. Tedaj

je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obed, ki ga imaš, v Babilon Danielu, kateri je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nesim vidil, in za jamo ne vem. In ga je prijel angel Gospodov verh glave, in ga nesel za lase njegove glave; in ga je postavil v Babilon nad jamo s svojo hitro močjo. In Habakuk je zavpil rekoč: Daniel, služabnik Božji, vzemi obed, kterega ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in jih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Daniel je vstal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka berž postavil na njegovo mesto nazaj. Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je stopil k jami, ter v njo pogledal, in glej, Daniel sedi v sredi levov. Takrat je zaupil kralj s velikim glasom, rekoč: Velik si, Gospod, Bog Danielov! In ga je potegnul iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v jamo, in so bili požerti pri tej priči pred njim. Tedaj je kralj rekel: Boje naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danielovega Boga; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij svetega Janeza 7, 1—13.

Tisti čas je Jezus po Galileji hodil; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blizu Judovski praznik zelenih šotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoje dela, ktere delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kateri išče očiten biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso v nja verovali. Jezus jim tedaj reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jaz pričujem od njega, da so njegove dela hude. Vi pojdite na ta praznik; jaz pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odišli, takrat je tudi on na praznik

šel, ne očitno, ampak nekako na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali ob prazniku, in so rekli: Kje je on? In med ljudmi je bilo na tistem veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekteri so rekli: Dober je; nekteri pa so rekli: Ni tako, temuč ljudi zapeljuje. Vunder pa nihče ni očitno od njega govoril zavoljo strahu pred Judi.

V sredo po tihi nedeli.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19, 1. 2. 11—19.

Tiste dni je govoril Gospod Mojzesu, rekoč: Govori vsemu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jaz sim Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne legajte, in nihče naj ne goljfa svojega bližnjega. Ne prisegaj krivo v mojem imenu, in ne oskrunjavaj imena svojega Boga: jaz sim Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, in ne zatiraj ga s silo; naj ne ostaja plačilo tvojega najemnika pri tebi do drugega dne. Ne kolni gluhega, in slepemu ne postavljavaj spodtikljeja; ampak boj se Gospoda svojega Boga, ker jaz sim Gospod. Ne stori nič krivičnega, in po krivici ne sodi. Ne glej lica ubogega, in ne spoštuj obraza mogočnega; sodi svojega bližnjega po pravici. Ne bodi opravljivec, ne podpihovavec med ljudstvom; ne podstopi se zoper kri svojega bližnjega; jaz sim Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem sereu, ampak očitno ga posvari, da nimaš greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe; jaz sim Gospod. Moje zapovedi spolnujte, zakaj jaz sim Gospod vaš Bog.

Evangelij svetega Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In Jezus je hodil v tempeljnu po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so

mu rekli: Doklej nas v nevednosti pustiš? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Vam pravim, in ne verujete. Dela, ktere jaz delam v imenu svojega Očeta, te pričujejo od mene. Toda vi ne verujete, ker niste iz mojih ovac. Moje ovce moj glas poslušajo; in jaz jih poznam, in hodijo vsled mene. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar mi je moj oče dal, je večji, kakor vse; in nihče ne more iztergati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj kamnje pobirali, da bi ga kamnjali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sim vam pokazal od svojega Očeta, zavoljo kterega teh del me kamnjate? Judje so mu odgovorili: Zavoljo dobrega dela te ne kamnjamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, Boga delaš. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano u vaši postavi: Jaz sim rekel, bogovi ste? Ako je tiste ime noval bogove, kterim je bila beseda Božja govorjena, in pismo ne more overženo biti: kako njemu, kterega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sim rekel: Sin Božji sim? Ako ne delam del svojega Očeta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jaz v Očetu.

V četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azaria k Gospodu, rekoč: Gospod naš Bog prosimo, ne zaverzi nas vekoma zavoljo svojega imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojega usmiljenja zavoljo Abrahama svojega ljubega, Izaka svojega služabnika, in Izraela svojega svetega, kterim si govoril in obljubil, da boš pomnožil njih zarod, kakor

zvezde na nebu in kakor pesek ob kraju morja. Zakaj zmanjšali, Gospod! smo se zdaj, bolj, ko vsi narodi, in smo ponižani po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdaj kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgavnega, ne klavnega, ne jednega daru, ne kadila, tudi ne mesta, ti darovati pervine, da bi mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potertega serca in ponižnega duha nas sprejmi. Kakor žgavni darovi ovnov in juncov in veliko tavžent tolstih jagnjet, tako bodi dans naša daritev pred tvojim obličjem, da ti dopade; zakaj kateri v tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdaj gremo vsled tebe s vsim sercem, in se te bojimo, in iščemo tvojega obličja. Ne osrami nas, temuč stori s nami po svoji dobrotljivosti, in po obilnosti svojega usmiljenja. 'Otni nas po svojih čudežih, in daj čast svojemu imenu, Gospod! In osramoteni naj bodo vsi, kateri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo v tvoje vsemogočnosti, in njih moč bodi razterta. In naj vedo, da si ti Gospod Bog edini, in častitljiv po vsi zemlji, Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo zmed farizejev Jezusa prosil, da bi pri njem jedel. In je prišel v hišo farizejevo in k jedi sedel. In glej! žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko je zvedila, da je v hiši farizejevi pri jedi, je prinesla alabastrovo pušičo mazila; in je zad k njegovim nogam stopila, ter mu je začela s solzami noge močiti, in jih je s lasmi svoje glave brisala, in mu je noge kuševala, in s mazilom mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, to viditi, je sam pri sebi djal, rekoč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, da je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon! ti imam nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžan pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s čem plačati, je obema odpustil. Kteri tedaj ga bolj

ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obernul k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Sim prišel v tvojo hišo, in mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je s solzami noge močila, in z svojimi lasmi jih brisala. Kušljeja mi nisi dal; ta pa, kar je v hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi s oljem pomazal; ta pa mi je noge s mazilom mazala. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njej pa je rekel: Odpuščeni so ti grehi. In so začeli, kateri so s njim pri mizi bili, sami pri sebi reči: Kdo je ti, kateri clo grehe odpušča? Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru.

V petek po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi, kateri te zapuste, bodo osramoteni; kateri od tebe odstopijo, bodo v prahu zapisani, ker so zapustili Gospoda, vir živih vod. Ozdravi me, Gospod! in bom ozdravljen; reši me, in bom rešen: zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo: Kje je beseda Gospodova? Naj pride! In jaz nesim bil zamljen, tebe pastirja sledé; in dneva človekovega nesim pozelel, ti veš. Kar je izišlo iz mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v strah, moje upanje si v dan nadloge. Naj bodo osramoteni, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramoten; naj trepetajo oni, jaz pa naj ne trepetam; pripelji nad nje dan nadloge, in steri jih dvakrat, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji zbor poklicali, in rekli: Kaj hočemo storiti, ker ta človek

veliko čudežev dela? Ako ga tako pustimo, bodo vsi v nja verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo i naš narod. Eden pa zmed njih, Kajfež po imenu, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel: Vi nič ne veste, in ne pomislite, da je bolje za vas, da umerje en človek za ljudstvo, in da ves narod ni pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel; temuč, ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, da ima Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, da bi otroke Božje, kateri so bili razkropljeni, v eno zbral. Od tistega dne tedaj so se posvetovali, da bi ga umorili. Jezus tedaj ni več očitno hodil med Judi, ampak je od tod šel v kraj bliz puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebisal s svojimi učenci.

V Saboto po tibi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 18, 18 — 23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, sklepujemo sklepe zoper pravičnega; zato ne bo zgínula postava od duhovnov, ne svet od modrega, ne prerokovanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z jezikom, in nič ne čislajmo njegovega govorjenja! Gospod! glej na-me, in sliši glas mojih zopernikov. Se li povračuje dobro s hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, da sim stal pred tvojim obličjem, da bi govoril za njih prid, in odvernul tvoj serd od njih. Za tega voljo daj njih otroke v lakoto, in pelji jih pod ojster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladenči s mečem v boju presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakaj pripeljal boš naglo nad-nje razbojnika; ker so jamo izkopali, da bi me vjeli, in skrivaj zaderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod! veš vse njih svete zoper mene v smert; ne zanesi njih hudobiji, in njih greh pred teboj ne bodi zbrisan; naj padejo pred tvojimi očmi, in ob času svojega serda se znosi nad njimi, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Janeža 12, 10—36.

Tisti čas so se veliki duhovni posvetovali, da bi tudi Lacarja umorili; ker je zavoljo njega veliko Judov šlo, in so verovali v Jezusa. Drugi dan pa, ko je veliko ljudi, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem, so palmov veje vzeli; in mu naproti šli, ter vpili: Hozana, hvalen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem, kralj Izraelski! In Jezus je najšel osliča, in je nanj sedel, kakor je pisano: Ne boj se hči Sion! glej, tvoj kralj pride sedeč na osličnem žebetu. Tega njegovi učenci popred niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomnili, da je bilo to pisano od njega, in da so mu to storili. Pričevala je tedaj množica, ktera je bila s njim, kadar je Lacarja iz groba poklical, in ga obudil od mertvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, da je storil ta čudež. Farizeji so tedaj rekli med seboj: Vidite, da nič ne opravimo! Glejte, cel svet dere za njim! Bili so pa nekteri neverniki med tistimi, kateri so gori prišli, da bi molili ob prazniku. Ti so tedaj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzaide Galilejske, in ga prosili, rekoč: Gospod! Jezusa bi radi vidili. Filip pride in pove Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekoč: Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil u večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jaz tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj hočem reči? Oče, reši me iz te ure? Ali zato sim prišel v to uro. Oče! poveličaj svoje ime. Glas je tedaj prišel iz neba: Poveličal sim ga, in ga bom

spet povelečal. Množica tedaj, ki je stala in slišala, je rekla, da je zagromelo. Drugi so rekli: Angel je s njim govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ti glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k sebi vlekel. (To pa je rekel, da je na znanje dal, s kakošno smertjo da bo umerl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim je skril.

Šesto postno ali cvetno nedeljo.

Kadar se oljke blagoslové.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer je bilo dvanajst studencov vod in sedemdeset palmovih dreves, in so šotore postavili ob vodah. In so šli iz Elima, in je prišla vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sinsko, ktera je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan družega mesca, ko so bili izšli iz Egiptovske dežele. In je mermrala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v puščavi, in so jima rekli Izraelovi otroci: O, da bi bili umerli po Gospodovi roki v Egiptovski deželi, kadar smo sedeli pri loncih mesa, in se kruha do sitega najedali! Zakaj sta nas pripeljala v to puščavo, da umorita vso množico s lakoto? Gospod pa je Mojzesu djal: Glej, jaz vam bom dežil kruha z nebes; naj gre ljudstvo vun, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, da ga poskusim, ali živi

po moji postavi ali ne. Šesti dan pa naj pripravijo, kar bodo shranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: Zvečer bote zvedili, da vas je Gospod izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjutraj vidili slavo Gospodovo.

Evangelij svetega Matevža 21, 1—9.

Tisti čas, kadar se je Jezus približal Jeruzalemu, in je prišel v Betfage pri oljski gori, je poslal dva učenca, in jima je rekel: Pojdita u ves, ktera je pred vama, in berž bota najšla oslenco privezано in žebe pri nji; odvežita in pripelita mi jih. In če vama kdo kaj poreče, recita, da jih Gospod potrebuje, in berž jih bo spustil. Vse to pa se je zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kateri pravi: Povejte hčeri Sion: Glej, tvoj kralj pride k tebi krotek, in sedeč na oslici, in na žebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslenco in žebe, in so položili svoje oblačila na njih, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje oblačila po potu; drugi pa so veje sekali iz dreves, in stlali na pot. Množice pa, ktere so spredej in zadaj šle, so vpile, rekoč: Hozana S'nu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem.

Pri sv. maši.

Berilo iz lista s. Paula apostoljna do Filipčanov 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus, kateri, desiravno je bil v Božji podobi, ni v rop štel Bogu enak biti, temuč je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca na se vzel, človekom se upodobil, in po

unanjem najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, katero je čez vse imena, da se v imenu Jezusovem (tukej se poklekne) vsako koleno pripogne teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik spričuje, da je Gospod Jezus Kristus v časti Boga Očeta.

T e r p l j e n j e.

*Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu sve-
tega Matevža v 26. in 27. postavi.*

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašine ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež: in so se posvetovali, da bi Jezusa s zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v Betanii, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je pri nizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekoč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadelo delate ti ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menoj. Uboge namreč imate zmirej pri sebi, mene pa nimate zmirej. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kder koli se bo oznanoval ta evangelj po vsim svetu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin. Tedaj je šel eden zmed dvanajsterih, kateri je bil imenovan Judež Iškarjot, k velikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privolili trideset

srebernikov. In odsihmal je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kde hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k nekemu, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč z svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so pripravili velikonočno jagnje. Kadar se je bil pa večer storil, je z svojimi dvanajstimi učenci k mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, da eden vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka s menoj roko v skledo, ti me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; tode gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik, ali sim jaz? Mu reče: Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pite iz njega vsi! Zakaj to je moja kerv nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Povem vam pa, da posihmal ne bom pil od tega sadu vinske terte do tistega dne, ko ga bom novega s vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi vsi se bote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, se jaz ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, da to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako ravno bi mi bilo s teboj umreti, te ne bom zatajil. Tako so tudi vsi učenci rekli. Tedaj je prišel Jezus s njimi na

pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencem: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. In je vzel seboj Petra in Cebedejova sina, in je začel žalosten i otožen prihajati. Tedaj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte s menoj. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro s menoj čuti! Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, meso pa slabo. Spet je vdrugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je najšel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in vtretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdemo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih je prišel, in s njim velika množica s meči in s kolmi poslana od velikih duhovnov in starašinov ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamnje, rekoč: Kterega koli bom kušnul, tisti je, njega primite. In berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnul. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roke na Jezusa stegnuli, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom, je stegnul roko in izderl svoj meč, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedaj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo s mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legionov angelov? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam

rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit s meči in s kolmi; vsak dan sim sedel pri vas, in učil v tempeljnu, in me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali. Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali h Kajfežu, velikemu duhovnu, kder so se bili pismarji in starašini sošli. Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna. In je šel vanj, in je sedel s služabniki, da bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso najšli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in sta rekla: Ti je govoril: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal; kaj potrebuje še prič! Glejte! zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedaj so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga s pestmi v obraz bili, rekoč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in pristopila je neka dekla k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričo vsih, rekoč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kteri so bili tam: Tudi ti je bil z Jezusom Nazareškim. In je spet tajil s prisego: Ne poznam tega človeka. Čez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično! tudi ti si zmed tistih; zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne po-

zna tega človeka. In zdajci je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Prej da bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je bitko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, so sklenuli vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali. In so svezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, poglavarju dežele. Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nedolžno kerv. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempelnu, in se je vernul, in je šel in se z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike: in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempelnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenuli so pa, in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče ptujcev. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprašal, rekoč: Ali si ti kralj Judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ko so se tedaj zbrali, je Pilat rekel: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba alj Jezusa, kateri je imenovan Kristus. Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti s tem pravič-

nim; zakaj veliko sim terpela dans v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašine so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilat jim reče: Kaj tedaj naj storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus? Vsi reko: Križan naj bo. Poglavar jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo. Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da veči hrup vstaja: je vzel vode, in si je roke umil v pričo ljudstva, rekoč: Jaz sim nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kerv pridi na nas in na naše otroke. Tedaj jim je izpustil Baraba: Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojšaki Jezusa z seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajš ogernuli. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj Judovski! In so v nja pljuvali, i terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plajš, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z žolcem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so srečkali zanje, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje oblačila, in za mojo suknjo so srečkali (lozali). In so sedeli, in ga varovali. In so djali verh njegove glave njegovo obsojenje pisano: Ti je Jezus kralj Judov. Takrat sta bila križana s njim vred dva razbojnika, eden na desnici in eden na levici. Ti

pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: **Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi z križa.** Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred in so rekli: **Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj z križa, in verujemo v nja. V Boga je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin Božji sim.** Ravno to sta mu očitala tudi razbojnika, ktera sta bila s njim vred križana. Od šeste ure pa se je tema storila po vsej zemlji do devete ure. In okoli devete ure je Jezus s velikim glasom vpil, rekoč: **Eli! Eli! lama sabaktani?** To je: **Moj Bog, moj Bog!** zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: **Elija kliče ti.** In berž je stekel eden zmed njih, vzal gobo, jo s kisom napojil, in nateknul na terst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: **Pusti, pogledajmo, ali pride Elija ga rešit!** Jezus pa je spet zaupil s velikim glasom, in je izdihnil dušo. In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal: in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko teles sretnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem ustajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so s njim bili in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo, so se silno bali, in so rekli: **Resnično, ti je bil Sin Božji!** Bilo je pa tam od deleč veliko žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ti je šel k Pilatu, in je prosil telo Jezusovo. Tedaj je Pilat ukazal telo dati. In Jožef je vzел telo, in ga

je zavalil v čisto tenčico; in ga je položil v svoj novi grob, ktere ga je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju*), so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom ustal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je ustal; in poslednja zmota bo hujša od prve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali s stražarji in kamen zapečatili.

Veliki pondeljnik.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospod Bog mi je odperl uho; jaz pa nesim vstavil, nesim odstopil. Svoje telo sim jim izdal, kateri so me bili, in svoje lica tistim, kateri so me tezali. Svojega obličja nesim odvernul od njih, ki so me zasramovali in v me pljuvali. Gospod Bog je moj pomočnik, zato ne bom osramoten; zato sim nastavlil svoje obličje, ko naj terjo skalo, in vem, da ne bom osramoten. Blizo je, kateri me opravičuje; kdo mi bo zoper govoril? Stopimo skupaj; kdo je moj zopernik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospod Bog je moj pomočnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo zmed vas se boji Gospoda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor v temi hodi in nima svetlobe, naj upa v Gospodovo ime, in naj se zanese na Gospoda svojega Boga.

*) dan po velikem petku — parasceve — t. j. na veliko sabato.

Evangelij svetega Janeza 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betanijo, kder je bil Lacar umerl, kterega je Jezus od mertvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla: Lacar pa je bil eden zmed njih, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila prave narde, in je mazala Jezusove noge, in brisala njegove noge s svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena s duhom mazila. Eden njegovih učencev tedaj, Judež Iškarjot, tisti, kteri ga je imel izdati, je rekel: Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je možno imel, in nosil, kar je bilo v njo verženo. Jezus je tedaj rekel: Pustite jo, da to za dan mojega pogreba stori. Zakaj uboge imate vselej med seboj, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedaj zvedila, da je tam, in so prišli, ne le zavoljo Jezusa, temuč da bi tudi Lacarja vidili, kterega je od mertvih obudil.

Veliki tvorik.*Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.*

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod, razodel si mi, in sim spoznal; pokazal si mi njih naklepe. Jn jaz sim bil kakor krotko jagnje, ktero peljajo k zaklanju; in nesim vedil, da so zoper me sklenuli, rekoč: Pridite, končajmo drevo s njegovim sadom, in izderimo ga iz dežele živih, da njegovo ime več ne bo pomnjeno. Ti pa, Gospod vsemogočni, sodiš pravično, in skušaš obisti in serea, vidil bom tvoje maščevanje nad njimi: zakaj tebi sim zročil svojo reč, Gospod moj Bog.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu s. Marka v 14. in 15. poglavju.

Tisti čas je bila čez dva dni velika noč in god opresnikov; in veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi ga z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betanii v hiši Simona gobovega, in je pri mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo pušico dragega mazila iz nardovega klasa; in je pušico razbila, in mu ga na glavo izlila. So bili pa eni, kateri so bili sami pri sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je ta potrata s mazilom storila? Zakaj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več, kakor za tri sto denarjev, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate. Dobro delo je storila nad menoj. Zakaj uboge imate zmirej med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazat moje telo za pogreb. Resnično vam povem: Kjer koli se bo oznanoval ti evangeli po vsem svetu, se bo tudi kar je ta storila, pravilo v njen spomin. In Judeš Iškarjot, dvanajsterih eden, je šel k velikim duhovnom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili denarjev dati. In je iskal, kako bi ga priložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so velikonočno jagnje klali, mu reko učenci: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev in jima reče: Pojdita v mesto in vaju bo srečal človek, kateri ponese verč vode: idita za njim, in kder noter pojde, recita hišnemu gospodarju, da Učenik reče: Kde je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on

vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje. Ko se je bil pa večer storil, je prišel s dvanajsterimi. In kadar so pri mizi bili in jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal, kateri je s menoj. Oni pa so začeli žalostni prihajati, in mu eden za drugim reči: Ali jaz? On pa jim je rekel: Eden zmed dvanajsternih, kateri pomaka s menoj roko v skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; ali gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan. Bolje mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. In kadar so jedli, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moje telo. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze: ktera bo za njih veliko prelita. Resnično vam povem, da ne bom nič več pil od tega sadu terte do tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem zpeli, so šli na oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se bote pohujšali nad menoj to noč: zakaj pisano je: Bom udaril pastirja in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno svi pohujšali nad teboj, jaz vendar ne. In Jezus mu reče: Resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzemane; in reče svojim učencem: Sedite tukaj, da odmolim. In vzame s seboj Petra, in Jakoba, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, da bi, ako

bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene; ali vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati; in je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne v skušnjava. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. In je spet šel, in molil, in ravno tiste besede govoril. In ko se je vernul, jih je spet najšel spati, (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In pride vtretjič in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je: ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, pride Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, in s njim velika množica s meči in s kolmi od velikih duhovnov in pismarjev in starašinov. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: Kterega bom kušnul, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je zdajci k njemu stopil in rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnul. Oni pa so roke stegnuli nad njega in ga prijeli. Eden pa zraven stoječih je izderl meč, in je mahaul hlapca velikega duhovna, in mu uho odsekal. In Jezus je spregovoril in jim rekel: Kakor nad rozbojnika ste me šli s meči in kolmi lovit! Vsak dan sim bil pri vas in sim učil v tempeljnu, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladenč pa je hodil za njim s platnom ogernjen na nagem; in so ga prijeli. On pa je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k velikemu duhovnu; in so se sošli vsi duhovni in starašini. Peter pa je od deleč za njim šel noter v dvor velikega duhovna; in je sedel s hlapci pri ognju, in se je grel. Veliki duhovni pa, in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in ga niso najšli. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In nekteri so vstali, in krivo pričevali zoper njega, rekoč:

Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdjal ta s rokami storjen tempelj, in v treh dneh sozidal drugega ne s rokami storjenega. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Si ti Kristus, Sin hvaljenega Boga? Jezus pa mu je rekel: Jaz sim. In vidili bote Sinu človekovega sedeti na desnici Božje moči, in priti s oblaki neba. Veliki duhoven pa je raztergal svoje oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič! Slišali ste bogokletstvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smerti vreden. In nekteri so ga jeli zapljuvati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti, in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga s pestmi bili. In ko je bil Peter zdolej na dvorišču, pride ena zmed dekel velikega duhovna in ko je vidila Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim! On pa je tajil, rekoč: Ne vem in ne umem, kaj praviš! in je izišel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla vidila, je rekla okoli stoječim: Ti je eden zmed njih. On pa je spet tajil. In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih: saj si tudi Galilejc! On pa je jel rotiti se in prisegati: Ne poznam tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin vdrugič zapel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. In precej zjutraj so veliki duhovni s starašini in s pismarji in s vsim zborom svet imeli, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilatu. In Pilat ga je vprašal: Si ti kralj Judov? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In veliki duhovni so ga veliko tožili. Pilat pa ga je spet vprašal, rekoč: Nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, tako da se je Pilat čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim

spustiti enega zmed jetnikov, kterega koli so prosili. Bil je pa imenovan Baraba, s puntarji vklenjen, kteri je bil v puntu človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Hočete, da vam izpustim kralja Judov? Zakal vedil je, da so ga veliki duhovni iz nevošljivosti izdali. Veliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, da naj jim raji Baraba spusti. Pilat pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj tedaj hočete, da storim s kraljem Judev? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilat pa jim je rekel: Kaj pa je hudega storil? Oni pa so še bolj vpili: Križaj ga. Pilat pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba spustil, in izdal Jezusa bičanega, da bi bil križan. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vse trumo. In ga oblečejo v škerlat, in spletejo ternjevo krono, in mu jo denejo na glavo. In so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj Judov! In so ga po glavi s terstom bili, in ga zapljuvali, in so na kolena padali, ter ga molili. In potem, ko so ga zasramovali, so mu izslekli škerlat, in ga oblekli s njegovimi oblačili, in so ga vun peljali, da bi ga križali. In so primorali nekega memo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel z pristave, očeta Aleksandrovega in Rufovega, da je nesil njegov križ. In ga pripeljajo na mesto Golgota, kar je prestavljeno: mesto mertvaških glav. In so mu dali piti s miro zmešanega vina; pa ga ni vzel. In kteri so ga križali, so razdelili njegove oblačila in za-nje srečkali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In napis njegovega obsojenja je bil napisan: Kralj Judov. In s njim križajo dva razbojnika, enega na njegovi desnici, in enega na levici. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči so ga preklinjali, in so s svojimi glavami majali in rekli: Da te! kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi, in stopi z križa!

Ravno tako so se mu tudi veliki duhovni posmehovali, in so s pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, Izraelski kralj, naj zdaj stopi z križa, da vidimo in verujemo. In ktera sta bila s njim križana, sta ga zasramovala. Kadar je pa bila šesta ura, se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus s velikim glasom zavpil, rekoč: Eloi, Eloi! lama sabaktani? kar je prestavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekteri tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napojil gobo z jesihom, in jo je na terst nataknul, in mu je dal piti, rekoč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija izsnet. Jezus pa je velik glas zagnal, in je dušo izdihнул. In zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je vidil, da je tako vpijoč umerl, je rekel: Res, ti človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, ktere so od deleč gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakoba manjšega in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile s njim vred v Jeruzalem prišle. In ko se je večer storil, (ker je bil dan pripravljanja, kteri je pred saboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kteri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in je serčno šel k Pilatu, in je za Jezusovo telo prosil. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umerl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tenčice, in ga je izsnel, in zavil v tenčico, in položil v grob, kteri je bil izsekan iz skale, in je privalil kamen pred duri groba.

Veliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospod Bog: Povejte hčeri Sion: Glej, Odrešnik tvoj pride; glej, njegovo plačilo je ž njim! Kdo je ti, kateri pride iz Edoma, s rudeče omočenimi oblačili iz Bozre? Tisti lepi v svoji suknji, ki hodi s svojo veliko močjo? Jaz sim, ki govorim pravičo, in sim branitelj, da rešim. Zakaj je tedaj rudeča tvoja suknja, in tvoje oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačivnici? Sam sim tlačil v tlačivnici, in nobeden zmed narodov ni bil s menoj. Tlačil sim jim v svojem serdu, in jih stlačil v svoji jezi; zato se je razkropila njih kerv na mojo suknjo, in vse svoje oblačila sim ogerdil. Zakaj dan maščevanja je v mojem sercu, prišlo je leto odrešiti svoje. Sim se oziral, in ga ni bilo pomočnika; sim iskal, in ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptal sim ljudstva v svojem serdu, in jih napajal s svojo serditostjo, in ob tla vergel njih moč. Usmiljenja Gospodovega se bom spomnil, hvalil Gospoda za vse, kar nam je dodelil Gospod naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni rekel Izaija: Gospod, kdo veruje naši besedi, in roka Gospodova komu se oznanuje? In bo rastle ko mladika pred njim, in kot korenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne časti; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, da bi nam bil dopadel. Zaničevanega in nar zadnjega med ljudmi smo ga vidili, moža bolečin, in skušenega v terpljenju, in kakor kterege, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše boleznin naš, in naše beteže nosil; in mislili smo, da je gobov, in udarjen od Boga in ponižan. On pa je bil ranjen zavoljo naših grehov, in stret zavoljo naših hudobij; zavoljo našega miru je terpljenje na njem, in po njegovih

progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot ovce zajšli, sleherni se je na svojo pot obrnul; ali Gospod je nas vsih pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih ust; kakor ovca, ki se v zaklanje pelje, in ko jagnje, ki molči pred njim, kateri ga striže, ni odperl svojih ust. Stiskan in obsojen; je bil odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtergan z dežele živih, zavoljo greha svojega ljudstva sim ga udaril. In pri hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa pri bogatinu je imel svoj grob; zato ko ni kriviče storil, in se ni zvijača najšla v njegovih ustih. Ali Gospod ga je hotel potreti s boleznijo; ako da za greh svoje življenje, bo vidil velik zarod, in Gospodova volja se bo pri njem spolnila. Zato ko je terpela njegova duša, bo vidil, in bo nasiten; s svojim ukom jih bo veliko opravičil, on, moj pravični hlapec, in bo njih grehe nosil. Zato mu jih bom prav veliko v del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v smert svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in za grešnike prosil.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Lukeža v 22 in 23. postavi.

Tisti čas se je približeval praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velikanoč. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in je govoril s velikimi duhovni, in s poglavarji, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili, in mu obljubili denarjev dati. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, o katerem se je

moralo zaklati velikonočno jagnje. In je poslal Petra in Janeza, rekoč: Pojdita, in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo. Ona pa ste rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v mesto, vaju bo srečal neki človek, ki verč vode ponese: pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Kje je gostivnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In vama bo pakazal veliko obednico pogernjeno, in tam pripravita. Šla sta tedaj, in sta najšla, kakor jima je bil rekel; in sta pripravila velikonočno jagnje. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri apostoli s njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti s vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadu, dokler Božje kraljestvo ne pride. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal, rekoč: To je moje telo, ktero je za vas dano; to storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi, ktera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojega izdajca je s menoj pri mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vendar gorje tistemu človeku, po katerem bo izdan. In oni so se začeli med seboj popraševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepir med njimi, kateri njih se zdi, da bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji narodov gospodujejo čez nje, in kateri imajo oblast čez nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne tako, ampak kateri je veči med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je veči, kdor je pri mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz pa sim v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kateri ste poterpeli s menoj v mojih skušnjavah. In jaz vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil

moj Oče, da jeste in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanaajstere Izraelove rodove. Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sim prosil za te, da ne peša tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdanj spreobernul, poterdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospod! s teboj sim pripravljen v ječo in v smert iti. On pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. In jim je rekel: Kadar sim vas poslal brez mošnje, in torbe in čevljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedaj: Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo suktnjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, da še to mora nad menoj dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je od mene (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospod! glej, tukej sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je vun šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa na mesto prišel, jim je rekel: Molite, da ne pridete v skušnjava. In on se je odtegnul od njih za ljučaj kamna; in je na kolena padel in molil, rekoč: Oče! ako hočeš, vzemi ti kelih od mene: vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obišle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k svojim učencem prišel, jih je najšel spijoče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v skušnjava. Še je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenovan Judež, eden dvanajsterih, je šel pred njimi; in se je približal Jezusu, da bi ga kušnul. Jezus pa mu je rekel: Judež! s kuševanjem izdaš Sinu človekovega? Kadar so pa, kateri so bili okoli njega,

vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mah-nemo s mečem? In eden zmed njih je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegovega ušesa dotaknul, in ga je ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim duhovnom, in poglavarjem tempeljna in sterašinam, ki so nad nja prišli: Kakor nad razbojnika ste prišli s meči in s kolmi. Vsak dan sim bil pri vas v templjenu, in niste stegnuli rok po meni; tode to je vaša ura in oblast teme. Popadli so ga pa in peljali v hišo velikega duhovna. Peter pa je hodil od deleč za njim. Zakurili so pa ogenj v sredi dvorišča, in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v sredi njih. Ko ga je pa vidila neka dekla sedeti pri ognju, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ti je bil s njim. On pa ga je zatajil, rekoč: Žena, ne poznam ga! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in je rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ti je bil s njim, ker je tudi Galilejc! Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin zapel. In Gospod se je ozerl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede Gospodove, kakor je bil rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. In Peter je vun šel, in je milo jokal. In možje, kateri so ga držali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjevanja so govorili zoper njega. In kadar se je dan storil, so se zbrali starašini ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v svoje zberališče, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, in jaz sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo

sami slišali iz njegovih ust. Is vstala je vsa njih množica, in so ga peljali k Pilatu. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilat pa je rekel velikim duhovnom in množicam: Nič krivega ne najdem nad tem človekom. Oni pa so še bolj silili, rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začemši od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejc? In ko je zvedil, da je spod Herodežove oblasti, ga je poslal k Herodežu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opraveševal s mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herod pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblečilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu. In postala sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovražtvu med seboj. Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvraceval ljudstvo: in glejte! jaz sim ga vpričo vas izprašal, in nesim najšel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Pretepel ga bom tedaj, in izputil. Mogel jim je pa ob prazniku enega izpustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalo, rekoč: Preč s tem, in izpusti nam Baraba. Ti je bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen. Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa spustiti. Oni pa so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič re-

kel: Kaj je pa ti hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in izpustil. Oni pa so tiščali s velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje veči. In Pilat je presodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Spustil jim je tedaj tistega, kateri je bil zavoljo uboja in punta v ječo veržen, za ktereга so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so prejeli nekega Simona Cirenčana, kateri je šel iz polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obrnul in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, od kterih poreko: Srečne so nerodovitne, in telesa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa s njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, ktero se imenuje mesto mertvaških glav, so tam križali njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo. In razdelili so njegove oblačila, in so za nje srečkali. In ljudje so stali in gledali, in veliki duhovni so ga zasmehovali s njimi vred, rekoč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu jesiha ponujali; in rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan s greškimi, latinskimi, in hebrejskimi čerkami: Ti je kralj Judov. Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno

listim obsojenju? In mi dva sicer po pravici; zakaj po zasluženju svojih del prijemava; ti pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, dans boš s menoj v raj. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In sonce je otemnelo, in zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo po sredi. In Jezus je zavpil s velikim glasom, in je rekel: Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. Ko je pa stotnik vidil, kar se je zgodilo, je Boga častil, rekoč: Resnično, ti človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernuli. Vsi njegovi znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, so od deleč stali, in to gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ti ni bil privolil v njih svet in djanje) iz Arimateje, Judejskega mesta, kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva. Ta je šel k Pilatu, in je prošil za Jezusovo telo. In ga je izsnel, zavil v tenčico, in položil v izsekan grob, v kterega še nihče ni bil položen.

Veliki četrtek.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 11, 20—32.

Bratje! kadar se vkupej snidete, se to ne reče večerjo Gospodovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo popred vzame, in jé; in tako je nekteri lačen, nekteri pa pijan. Nimate mar hiš, da bi jedli in pili? Ali cerkev Božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Bi vas hvalil? V tem vas ne hvalim! Zakaj jaz sim prejel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, da

je Gospod tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, katero bo za vas dano: to storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ti kelih je nova zaveza v moji kervi; to storite v moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ti kruh, in ti kelih pili; bote smert Gospodovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli bo tedaj nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe, in tako naj je od tega kruha in pije od keliha. Zakaj kdor je in pije nevredno, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega. Zato je med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presodovali, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo od Gospoda svarjeni, da ne bomo s tim svetom pogubljeni.

Evangelij svetega Janeza 13, 1—15.

Pred velikonočnim praznikom ko je Jezus vedil, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovemu že v serce dal, da bi Jezusa izdal;) vedoč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Boga prišel, in k Bogu grevstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačilo, in vzeme pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medicino, in začne umivati učencem noge, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža s menoj. Simon Peter mu reče: Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije.

ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal: zato je rekel: Niste vsi čisti. Po tem tedaj, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite; sim tudi. Ako sim tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Izgled namreč sim vam dal, da ravno tako, kakor sim jaz vam storil, tudi vi storite.

Veliki petek.

Berilo iz Osea preroka 6, 1—6.

To govori Gospod! V svoji britkosti se bodo zgodeli k meni podali, rekoč: Pridite, vernimo se zopet h Gospodu! Zgrabil nas je, pa nas bo tudi ozdravil. Čez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in bomo živeli pred njim. Vedili bomo, in si bomo prizadevali, da bi prav spoznali Gospoda. Kakor zarja bo njegov izhod, kakor pomladanski in jesenski dež na zemljo pride, bo on k nam prišel. Kaj naj ti storim Efraim? Kaj naj ti storim Juda? Usmiljenje s vami je kakor juterna megla, in kakor rosa, ki z jutrom zgine. Zato sim jih otesaval po prerokih, sim jih pobijal s besedo svojih ust, in tvoja odsodba se bo kakor luč zasvetila. Usmiljenje namreč hočem, in ne darov; znanje Božje, in ne žgavnih darov.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospod Mojzesu in Aronu v Egiptovski deželi: Ti mesec vam bodi začetek mescev; noj bo prvi med mesci v letu. Govorita vsemu zboru Izraelovih otrok, in recita jim: Deseti dan tega mesca naj vzame

vsakeri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v hiši, kakor jih je treba, da jagnje snedo; naj pridruži svojega soseda, kateri se derži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, da jagnje snedo. Jagnje pa bodi brez madeža, ono, leta staro, od ovec ali koz vzeto. In prihranite ga do štirinajstega dneva tega mesca, in zakolje naj ga vsa množina Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove kervi, in naj pomažejo s njo oba podboja in nadpražnice domov, v katerih ga bodo jedli. In naj jedo tisto noč meso pri ognju pečeno in opresne kruhe s grenkimi zelmi. Ne jejte ga sirovega, ne u vodi kuhanega, ampak le pri ognju pečeno; pojejte glavo s njegovimi nogami in drobom vred, in kosti mu ne zlomite. In nič naj ga ne ostane do jutra; če kaj ostane, sožgite v ognju. Jejte ga pa tako: Svoje ledje imejte opasano, in čevlje imejte na nogah, deržite palice v rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospodov.

T e r p l j e n j e.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu sv Janeza v 18. in 19. poglavju.

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vert, v kterega je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Judež tedaj je vzel stražo, in služabnikov od velikih duhovnov in farizejev seboj, in je prišel tje s svetili, in baklami in orožjem. Jezus tedaj, ki je vedil vse, kar je imelo čez nja priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? So mu odgovorili: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jaz sim. Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sim, so odstopili, in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus

je odgovoril: Povedal sim vam, da sim jaz; ako tedaj mene iščete, pustite te iti. Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nesim nobenega zmed njih zgubil. Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malhuz. Jezus je tedaj Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico. Ne bom li pil keliha, kterega mi je Oče dal? Straža tedaj, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. In so ga peljali prvič k Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kteri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kteri je bil Judom svet dal, da je boljše, da en človek umerje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel Simon Peter, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna. Peter pa je stal zunej pri vratih. Uni učenec tedaj, kteri je velikemu duhovnu znan bil, je izišel, in je govoril s vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedaj dekla vratarica Petru: Ali nesi tudi ti zmed učencev tega človeka? On reče: Nesim. Hlapci pa in služabniki so stali pri žerjavci, ker je bilo mraz, in so se greli; stal je pa s njimi tudi Peter in se je grel. Veliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sim očitno govoril pred svetom; jaz sim vselej učil v shodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nesim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kteri so slišali, kaj sim jim govoril; glej! oni vedo, kaj sim jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kteri je zraven stal, Jezusa za uho vdaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sim hudo govoril, spričaj od hudega; ako pa prav, kaj me biješ? In Anaz ga je poslal zvezanega h Kajfežu, velikemu duhovnu. Simon Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedaj: Nisi tudi ti zmed njegovih učencev? On

je tajil, in je rekel: Nesim. Mu reče eden zmed hlapcev velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal: Te li nesim jaz vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil, in zdajci je petelin zapel. Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodnico. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v sodnico, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Šel je torej Pilat vunkaj, in je rekel: Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ti ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzamite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, ktero je govoril, ko je na znanje dal, s kakošno smertjo bo umerl. Šel je tedaj Pilat spet v sodnico, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilat je odgovoril: Kaj sim jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, in jaz sim kralj. Jaz sim v to rojen, in v to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kteri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vun šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Navada je pa pri vas, da vam enega spustim o veliki noči: hočete tedaj, da vam spustim kralja Judov? Vpili so tedaj spet vsi, rekoč: Ne tega, ampak Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik. Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel in bičal. In vojščaki so spletli krono iz ternja, in mu jo djali na glavo, in ga v škerlatasto oblačilo oblekli. In so prednj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj Judov! In so mu

jih za uho dajali. Pilat je tedaj spet vunkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga vunkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj vunkel prišel, noseč ternjevo krono in škerlasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga tedaj vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzamite in križajte ga vi; zakaj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal. Kadar je tedaj Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnico, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavoljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal, veči greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nesi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori. Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč s njim, preč s njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. Takrat tedaj jim ga je izdal, da bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in vun peljali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in s njim dva druga, od vsake strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazareški kralj Judov. Ta napis je tedaj veliko Judov bralo; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil bliz me-

sta. Bilo je pa pisano po hebrejski, po greški in po latinski. Rekli so tedaj Pilatu veliki Judovski duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sim. Pilat je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. Vojščaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del) in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak srečkajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suknjo so srečkali. Vojščaki so tedaj to storili. Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterege je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzел. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sim! Stala je pa ondi posoda polna kisa. Ona pa so gobo s kisom napojili, in na hizop nataknulli, ter mu jo k ustam podali. Kadar je bil tedaj Jezus kisa vzел, je rekel: Dopolnjeno je! In je glavo nagnul, in je dušo iz sebe dal. Judje tedaj, (ker je bil dan pripravljanja) da bi ne ostale na križu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik,) so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil s njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojščakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kerv in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne sterite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vnja, kterege so prebodli. Po tem pa je Jožef iz Arimateje

(ker je bil Jezusov učenec, tode skrivaj zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico s dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopovati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob blizo bil, Jezusa položila.

Veliko saboto.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Koločanov
3, 1—4.

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer je Kristus, sedeč na desnici Božji; hrepenite po tistem, kar je zgorej, ne pa, kar je na zemlji. Zakaj umerli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa prikazal Kristus, vaše življenje, takrat se bote tudi vi prikazali z njim v časti.

Evangelij svetega Matevža 28, 1—7.

Zvečer sabote pa, ko se prvi dan tedna zasveti, je prišla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakaj angel Gospodov je prišel iz nebes, in je pristopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikar se ne bojte ne! zakaj vem, da iščete Jezusa, kateri je bil križan. Ga ni tukaj; vstal je namreč, kakor je rekel. Pridite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospod položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učen-

cem. da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte! oznanil sim vam.

Velikonočno nedeljo.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 5, 7—8.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo tedaj veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistosti in resnice.

Evangelij svetega Marka 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakobova, in Saloma kupile dišav, da bi prišle in Jezusa mazale. In prvi dan po saboti so prišle clo zgodej h grobu, ko je sonce izhajalo. In so rekle med seboj: Kdo nam bo odvalil kamen od duri groba? In so se ozerle, ter so vidile kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v grob, in vidile mladenčca sedeti na desni, ogernjenega s belim oblačilom, in so ostermele. On pa jim reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa iščete Nazareškega križanega; vstal je, ga ni tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa, povejte njegovim učencem, in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonočni pondeljek.

Berilo iz djanja aposteljskega 10, 37—43.

Tiste dni je Peter v sredo med ljudstvo stopil, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi

Judeji, kar se je začelo v Galileji po kerstu, kterega je oznanoval Janez, kako je Jezusa iz Nazareta Bog pomazilil s svetim Duhom in s močjo, kateri je okoli hodil, dobrote delil in ozdravljaj vse od hudiča nadlegovane, ker je bil Bog ž njim. In mi smo priče vsega, kar je storil v Judovski deželi in v Jeruzalemu, kterega so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi ne vsemu ljudstvu, ampak od Boga pred izvolenim pričam, nam, kateri smo ž njim jedli in pili, ko je od mertvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanovati in pričevati, da je on tisti, kterega je Bog postavil sodnika živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da v njegovem imenu dobé odpusščenje grehov vsi, kateri vnja verujejo.

Evangelij svetega Lukeža 24, 13—35.

Tisti čas sta išla dva Jezusovih učencev ravno ti dan v terg, kateri je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema deleč, po imenu Emauz. In ona sta med seboj govorila od vsega tistega, kar se je bilo zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se pogovarja'a, in izpraševala, se je tudi Jezus približal, in je šel s njima. Njune oči pa so bile zadržane, da ga nista spoznala. In jima je rekel: Kakovi so ti pogovori, ki jih imata gredoč med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril, in mu rekel: Si ti sam ptujc v Jeruzalemu, in ne veš, kaj se je zgodilo v njem te dni? In jima je rekel: Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nazareškega, kateri je bil prerok, mogočen v djanju in v besedi, pred Bogom in vsim ljudstvom; in kako so ga izdali naši veliki duhovni in oblastniki v obsojenje k smerti, in so ga križali. Mi pa smo upanje imeli, da bo on Izrael odrešil; ali memo vsega tega je dans že tretji dan, kar se je to zgodilo. In tudi ene žene iz naših so nas ostrašile, ktere so bile pred dnevom pri grobu, in niso našle njegovega telesa, ter so prišle in rekle, da so tudi prikazen angelov

vidile, ktere pravijo, da živi. In nekaj naših je šlo h grobu, in so ravno tako najšli, kakor so žene pravile, njega pa niso najšli. In on jima je rekel: O vi nespametni, in okornega serca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to terpel, in tako v svojo čast šel? In je začel od Mojzesa in vsih prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo od njega u vsih pismih. In so se približali tergu, kamor so šli, in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekoč: Ostani s nama, ker se mrači, in se je dan že nagnul. In je šel noter s njima. In zgodilo se je, ko je s njima za mizoj bil, je vzel kruh, in ga je posvetil in zlomil, in jima pódal. In odperle so se jima oči, in sta ga spoznala; in on jima je zginul zpred oči. In sta rekla med seboj: Ali ni bilo najno serce goreče v naju, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? I sta vstala tisto uro, in se vernula v Jeruzalem; in sta najšla zbrane enajstere, in tiste, ki so bili s njimi, kateri so rekli: Gospod je res vstal, in se je prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo na potu zgodilo, in kako sta ga spoznala v lomljenju kruha.

Velikonočni tvorik.

Berilo iz djanja apostelskega 13, 26—33.

Tiste dni je Paul vstal, in je s roko pokazal molčati in rekel: Možje, bratje, sinovi Abrahamovega rodu, in kateri se med vami Boga boje! vam je beseda tega zveličanja poslana. Zakaj v Jeruzalemu prebivajoči in njih knezi, ki niso Jezusa spoznali, ne besed prerokov, ktere se vsako saboto bero, so (jih) s obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smerti vrednega nad njim niso najšli, so Pilata prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli iz lesa,

in položili v grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več dni ti, kateri so bili prišli ž njim vred iz Galileje v Jeruzalem, in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanujemo tisto obljubo, ktera je bila našim očetom storjena; ker to je Bog nam, njih otrokom, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Lukeža 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus v sredi med svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vam bodi; jaz sim, ne bojte se. Prestrašili so se pa in zbal, in so menili, da duha vidijo. In jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca. Pogledjte moje roke in noge, da sim jaz sam; potipajte in pogledjte, saj dub nima mesa in kosti, kakor vidite, da jaz imam. In ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate kaj jesti tukej? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe, in sat medu. In je vpričo njih jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere sim vam govoril, ko sim še pri vas bil, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postavi Mojzesovi, in v prerokih in v psalmih. Tedaj jim je odperl um, da so razumeli pisma. In jim je rekel: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu terpeti, in tretji dan vstati od mertvih; in oznanovati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsimi narodi.

Pervo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svet, kakor kdor veruje, da je Jezus

Sin Božji? Ti je, kateri je prišel s vodo in kervjo, Jezus Kristus; ne le u vodi, ampak u vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje, da je Kristus resnica. Zakaj trije so, kateri pričujejo v nebesih: Oče, Beseda, in sveti Duh; in ti trije so eno. In trije so, kateri pričujejo na zemlji: Duh, in voda in kerv; in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje sprejmemo, je pričevanje Božje vekše; to namreč je pričevanje Božje, ktero je vekše, ker je Bog pričeval od svojega Sina. Kdor veruje v Sinu Božjega, ima pričevanje Božje v sebi.

Evangelij svetega Janeza 20, 19–31.

Tisti čas, kadar je bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kder so bili učenci zbrani zavoljo strahu pred Judi, je prišel Jezus, in je v sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel; jim je pokazal roke in stran. Učenci so se tedaj obveselili, ker so vidili Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošljem. In ko je bil to izrekel, je v nje dihnul, in jim rekel: Prejmite svetega Duha; katerim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih bote zaderžali, so jim zaderžani. Tomaža pa, dvanajsterih enega, kateri je imenovan dvojčič, ni bilo med njimi, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebeljev, in ne denem svojega persta v rane žebeljev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž s njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog!

Jezus mu reče: Ker si me vidil Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali. Jezus je sicer še veliko drugih čudežev storil v pričo svojih učencev, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete, da Jezus je Kristus, Sin Božji, in da imate verovajoči življenje v njegovem imenu.

Drugo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostelna 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam sled zapustil, da hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. On, ko je bil preklinjan, ni kled; ko je terpel, ni pretil, temuč se mu je vdal, kateri ga je sodil krivično; on je naše grehe sam nosil v telesu svojem na lesu, da bi grehom odmerli, in pravičnosti živeli. Z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste, kakor zgublene ovce; zdaj pa ste se obrnuli k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetega Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sim dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastir, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popusti ovce, in beži; in volk popade in razpodi ovce. Najemnik pa beži, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jaz sim dobri pastir, in poznam svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in jaz poznam Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imam še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.

Tretjo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 2. lista s. Petra aposteljna 2, 11—19.

Preljubi! prosim vas, zderžite se, kakor ptujci in popotniki, mesnih želj, ktere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med neverniki, da, ko vas obrekujejo kakor hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Boga časte v dan obiskanja. Bodite tedaj podložni vsaki človeški stvari zavoljo Boga, bodi si kralju, kakor nar višemu, ali vojvodam, kakor od njega poslanim v maščevanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalenje. Zakaj to je volja Božja, da z dobrimi deli usta zamašite nespametnim in neumnim ljudem; kakor prosti, in ne, kakor bi prostost imeli v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci Božji. Vse spoštujte, brata ljubite, Boga se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem s vsim strahom; ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To namreč je prijetno, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Janeza 16, 16—22.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Še malo, in me več ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili; ker grem k Očetu. Tedaj je nekaj njegovih učencov reklo med seboj: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili; in: ker grem k Očetu? So tedaj rekli: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hotli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sim rekel: Še malo, in me ne bote vidili: in spet malo, in me bote vidili? Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo u veselje spreobrnula. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v britkost, od veselja, da je človek rojen na svet.

Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost: pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

Četerto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgorej, ki pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence nestalnosti. Zakaj radovoljno nas je rodil s besedo resnice, da smo nekakošne pervine njegovih stvari. Veste preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k poslušanju, kesen pa k govorjenju, in počasen k jezi: človekova jeza namreč ne dela pravice Božje. Za tega voljo odložite vso nečednost in obilnost hudobije, in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, ktera zamore zveličati vaše duše.

Evangelij svetega Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride, bo svet prepričal greha, in pravice in sodbe; greha sicer, ker niso verovali v me; pravice pa, ker grem k Očetu, in me po tem ne bote vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; tode zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resnice, vas bo učil vso resnico; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodne reči vam bo oznanjal. On bo mene poveličal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanoval.

Peto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 1, 22—27.

Preljubi! bodite delavei besede, in ne samo poslušavci, s čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakaj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben človeku, kateri ogleduje obraz svojega rojstva v zerkalu; se ogleda namreč in gre, in berž pozabi, kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postavo prostosti, in v njej ostane, ne pozabljiv poslušavec, ampak delavec; on bo srečen v svojem djanju. Ako pa kdo meni, da je pobožen, pa ne berzda svojegova jezika, temuč zapeljuje svoje serce; je prazna njegova pobožnost. Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove njih nadlogi, in neomadežanega se obraniti pred tem svetom.

Evangelij svetega Janeza 16, 23—30.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Resnično, resnično vam povem: Ako bote Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Da zdaj niste nič prosili v mojem imenu. Prosite, in bote prijeli, da bo vaše veselje dopolnjeno. To sim vam v prilikah govoril. Pride ura, da vam ne bom več v prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanoval od Očeta. Tisti dan bote v mojem imenu prosili; in vam ne rečem, da bom jaz Očeta prosil za vas. Zakaj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, da sim jaz iz Boga izišel. Izišel sim od Očeta, in sim prišel na svet; svet zapustim, in grem k Očetu. Mu reko njegovi učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato verujemo, da si od Boga izišel.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakoba aposteljna 5, 16—20.

Preljubi! izpovejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za drugega, da bote ohranjeni: veliko namreč premore stanovitna molitev pravičnega. Elija je bil človek terpljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mescov. In je spet molil, in nebo je dalo dež, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj ve, da, kdor grešnika verne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo od smerti, in pokril veliko število grehov.

Evangelij svetega Lukeža 11, 5—13.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ko bi kdo zmed vas prijatla imel, in bi k njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k meni iz pota, in nimam kaj pred nja položiti; in uni bi znotrej odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaperte, in moji otroci so s menoj v bramu: ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, vam povem: ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vunder zavoljo njegove nadležnosti vstal. in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in bote najšli; terkajte, in se vam bo odperlo. Zakaj slehern, kateri prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor terka, se mu bo odperlo. Kdo pa zmed vas očeta za kruha prosi, pa mu bo kamen dal? ali za ribo, mu bo li namest ribe kačo dal? Ali če ga za jajce prosi, mu bo li škorpijona podal? Ako tedaj vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom; koliko bolj bo vaš Oče iz nebes jim dal dobrega duha, kateri ga prosijo.

V god Kristusovega vnebohoda.

Berilo iz djanja apostolskega 1, 1—11.

V prvem pisanju sim govoril, o Teofil! od vsega, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je apostolom, ktere je bil izvolil, po svetem Duhu zapovedi dal, in bil gor vzet; kterim je po svojem terpljenju tudi s mnogimi znamenji skazal, da je živ, ko se jim je prikazoval štirideset dni, in je govoril od kraljestva Božjega. In kadar je ž njimi jedel, jim je zapovedal, da naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube Očetove, ktero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez je kerščeval z vodo, vi pa bote kerščeni s svetim Duhom kmalo po teh dneh. Tedaj so ga, kteri so se bili sošli, vprašali rekoč: Gospod! ali boš v tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je: Vam ne gre vediti časov ali ur, ktere je Oče ohranil v svoji oblasti; pa prijeli bote moč svetega Duha, kteri bo u vas prišel, in mi bote priče v Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samariji in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpričo njih vzdignul, in oblak ga je vzel spred njih oči. In ko so ga gledali v nebo iti, glej, sta dva moža pri njih stala v belih oblačilih, in sta rekla: Može Galilejski! kaj stojite, in gledate v nebo? Ta Jezus, kteri je bil vzet od vas v nebo, bo tako prišel, kakor ste ga vidili iti v nebo.

Evangelij svetega Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim, ko so pri mizi bili; in je svaril njih nejevero, in terdobo njih serca. da tistim, kteri so vidili, da je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: V

mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijekali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi. In Gospod Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebo vzet, in sedi na desnici Božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospod je opravljal z njimi, in besedo poterdoval z čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 4,7—11.

Predragi! bodite modri, in čujte v molitvah. Pred vsim pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden drugemu pod streho brez godernjanja. Kakor je vsak prijel dar, s tem postrezite eden drugemu, kakor dobri deliveci mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govori, kakor Božje besede; ako kdo služi, naj služi iz moči, katero Bog daja: da bo Bog u vsih rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Janeza 15,26—27; in 16,1—4.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Učenik, kterega vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, kateri se od Očeta iz-haja, on bo pričeval od mene. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste od začetka pri meni. To sim vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo devali; ura clo pride, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu službo stori. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta ne mene. To pa sim vam govoril, da se spomnite, kadar ura pride, da sim vam jaz to pravil.

V god binkoštné nedelje.

Berilo iz djanja apostolskega 2, 1—11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, so bili vsi aposteljni vkupej na tistem mestu. In vstal jo nanagloma iz neba šum, kakor prihajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se jim prikazali razdeljeni jeziki kakor ognja, in je sedel na njih slehernega. In so bili napolnjeni vsi s svetim Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje, bogaboječi možje, iz vsacega naroda, kateri je pod nebom. Kadar se je pa to razglasilo, se je množica sošla, in se je zavzela, ker jih je slišal vsak po svojem jeziku govoriti. Vsi pa so ostermeli, in se čudili, rekoč: Glejte, niso li vsi ti, kateri govore, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partjani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamii, v Judeji in Kapadocii, v Pontu in v Azii, v Frigii in Pamfilii, v Egiptu in v straneh Libije, ktera je pri Cireni, in ptujci iz Rima, tudi Judje in preobrnjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v naših jezikih velike dela Božje!

Evangelij svetega Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval; in moj Oče ga bo ljubil, in bova k njemu prišla, in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed. In besede, ktere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sim vam govoril, dokler sim pri vas. Učenik sveti Duh pa, kterega bo poslal Oče v mojem imeu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsega, kar koli sim vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daja, vam jaz dam. Vaše serce naj se ne prestraši, in naj se ne boji!

Slišali ste, da sim vam jaz rekel: Grem, in pridem k vam. Ako bi me ljubili, bi se pač veselili, da grem k Očetu; zakaj Oče je večji od mene. In zdaj sim vam povedal, preden se zgodi, da bote verovali, kadar se zgodi. Ne bom že veliko s vami govoril. Pride namreč vojvoda tega sveta, in pri meni nič nima. Ampak da svet spozna, da ljubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkoštni pondeljnik.

Berilo iz djanja apostolskega 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in rekel: Može bratje! nam je Gospod ukazal oznanovati ljudstvu, in pričevati, da je on tisti, kateri je od Boga postavljen sodnik živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da dobe v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, kateri v-nja verujejo. Ko je Peter še govoril te besede, se je spustil sveti Duh na vse, kateri so besedo poslušali. In verni iz obreze, kateri so bili s Petrom prišli, so se zavzeli, da je bila tudi na nevernike milost svetega Duha izlita. Slišali so jih namreč govoriti mnoge jezike, in Boga poveličevati. Tedaj je Peter rekel: Sme li kdo vode braniti, da bi ne bili kerščeni ti, kateri so svetega Duha prijeli, kakor tudi mi? In jih je ukazal kerstiti v imenu Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel Nikodemu: Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da kdor koli v nja veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje. Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet sodil, temuč da bi bil s et po njem zveličan. Kdor v nja veruje, ne bo sojen; kdor pa ne

veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojnega Sina Božjega. To pa je sodba, ker je luč prišla na svet, in so ljudje bolj ljubili temo ko luč; zakaj njih dela so bile hude. Slehern namreč, kateri hudo dela, sovraži luč, in ne pride k luči, da niso svarjene njegove dela. Kdor pa dela resnico, pride k luči, da se razodenejo njegove dela, ker so v Bogu storjenje.

Binkoštni tvorek.

Berilo iz djanja apostolskega 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali apostoli, kateri so bili v Jeruzalemu, da je Samaria sprijela besedo Božjo, so jim Petra in Janeza poslali. In sta prišla, in sta za nje molila, da bi prijeli svetega Duha. Zakaj v njih nobenega še ni bil prišel, ampak samo kerščeni so bili v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj sta roke na nje pokladala, in so prijeli svetega Duha.

Evangelij svetega Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je Jezus rekel farizejem: Resnično, resnično vam povem: Kdor ne gre skoz vrata v ovčji hlev, ampak lazi drugod v nja, tisti je tat in razbojnik. Kdor pa vanj gre skoz vrata, je pastir ovac. Njemu odpre vratar, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu, in jih vun vodi. In kadar svoje ovce izpusti, gre pred njimi, in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za ptujim ne gredo, temuč bežijo od njega, ker ne poznajo ptujih glás. To priliko jim je Jezus pravil; oni pa niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je tedaj spet rekel: Resnično, resnično vam povem: Jaz sim vrata k ovcam. Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje in razbojniki, in ovce jih niso poslušale. Jaz sim vrata. Ako

kdo skoz me noter gre, bo zveličan, in bo noter in-
vun hodil, in bo pašo najšel. Tat ne pride, kakor da
krade, in kolje in pokonča. Jaz sim prišel, da imajo
življenje, in imajo obilniši.

V praznik presvete Trojice.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov
11, 33—36.

O visokost bogastva, Božje modrosti in znanja!
kako nezapopadljive so njegove sodbe, in neizvedne nje-
gove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospodovo, ali
kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj
dal, da bi se mu povernulo? Saj je vse iz njega, in po
njem in v njem; njemu bodi čast in hvala vekoma. Amen.

Evangelij svetega Matevža 28, 18—20.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Dana
mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej poj-
dite, in učite vse narode, in kerščujte jih v imenu
Očeta, in Sina, in svetega Duha. Učite jih deržati
vse, kar koli sim vam zapovedal. In glejte! jaz sim
z vami vse dni do konca sveta.

Pervo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je skazala
ljubezen Božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega
Sina poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem obstoji
ljubezen: ne da kakor bi bili mi Boga ljubili, ampak da
nas je on pred ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo

za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti. Boga ni nikoli nihče vidil. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo vidili in spričujemo, da je Oče poslal svojega Sina odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, da je Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on v Bogu. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, katero ima Bog do nas. Bog je ljubezen, in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen Božja pri nas popolna, da imamo zaupanje v dan sodbe; zakaj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima terplenje; kdor se pa boji, ni popoln v ljubezni. Ljubimo tedaj Boga, ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Boga, in sovraži svojega brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, kterega vidi; kako more Boga ljubiti, kterega ne vidi? In to zapoved imamo od Boga, da kdor ljubi Boga, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelij svetega Lukeža 6, 36—42.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Bodejte usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpuščajte, in vam bo odpuščeno. Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zverhano mero vam bodo dali u vaše naročje. S kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta oba v jamo? Učenec ni več, kakor učenik; izversten pa bo vsak, če je kakor njegov učenik. Kaj pa vidiš pezder v očesu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očesu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: Brat! pusti, da ti bom izderl pezder iz očesa; ko sam v svojem očesu bruna ne vidiš? Hinavec! izderi poprej

bruno iz svojega očesa, in potom glej, da izdereš pezder iz očesa svojega brata.

V praznik s. rešnjega telesa.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna od Korinčanov 11, 23—29.

Bratje! jaz sim prijel od Gospoda, kar sim vam tudi zročil, da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomi in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje telo, katero bo za vas dano. To storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ti kelih je nova zaveza v moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin! Zakaj kolikorkrat bote jedli ti kruh, in kelih pili, bote smert Gospodovo označovali, dokler ne pride. Kdor koli tedaj bo nevredno jedel ti kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv telesa in kervi Gospodove. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako naj je od tega kruha, in pije od kelha. Kdor namreč nevredno je in pije, si sodbo je in pije; ker ne razloči telesa Gospodovega.

Evangelij svetega Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je Jezus rekel Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kerv je res pijača. Kdor jě moje meso, in pije mojo kerv ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živeči Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene jě, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umerli. Kdor jě ta kruh, bo živel vekomaj.

Drugo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza aposteljna 3, 13—18.

Predragi! nikar se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz smerti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smerti. Slehern, kateri sovraži svojega brata, je ubijavec, in veste, da noben ubijavec nima večnega življenja v sebi obstoječega. V tem smo spoznali ljubezen Božjo, da je on svoje življenje za nas postavil; tudi mi moramo za brate življenje postaviti. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre svoje srece pred njim; kako prebiva ljubezen Božja v njem? Otročici moji! ne ljubimo s besedo, tudi ne s jezikom, ampak v djanju in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 14, 16—24.

Ti-ti čas je Jezus farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In je poslal svojega hlapca ob uri večerje reči povabljenim, da naj pridejo, ker je že vse pripravljeno. In so se začeli vsi skupej izgovarjati. Pervi mu je rekel: Pristavo sim kupil, in moram iti, in jo ogledati; te prosim, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sim kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil sim se, in torej ne morem priti. In hlapec se je veraul, in je povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodar razserdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi berž po cestah in ulicah mesta, in pripelji sem uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospod! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In gospod reče hlapcu: Pojdi na pota in prelaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Povem vam pa, da nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 5, 6—11.

Predragi! ponižajte se pod mogočno roko Božjo, da vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skerb njemu pustite, ker njemu je skerb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudič, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in išče, koga bi požerl. Temu se ubraniti terdni u veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v ravno takem terpljenju. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem terpljenju popolne storil, uterdil in vkoreninil. Njemu bodi slava in gospostvo od vekomej da vekomej. Amen.

Evangelij svetega Lukeža 15, 1—10.

Tisti čas so se mitarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so goderjali, rekoč: Ta grešnike sprejema, in jě s njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek zmed vas, ako ima sto ovac, in eno zmed njih zgubi, ne popusti devet in devetdeseterih v puščavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame In ko pride domu, pokliče prijatle in sosedo, in jim reče: Veselite se s menoj, ker sim najšel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih veči veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori, kakor nad devet in devetdesetimi pravičnimi, kateri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar zgubi, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatlíce in sosednje, rekoč: Veselite se s menoj, ker sim našla denar, kteregea sim bila zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kateri se spokori.

Četerto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 8, 18—23.

Bratje! menim, da se terpljenje sedajnega časa ne da primeriti prihodnji časti, ktera ima nad nami razodeta biti. Zakaj očekavanje stvari pričakuje razodenje Božjih otrok. Ker stvari so ničemernosti podveržene, ne iz svoje volje, ampak zavoljo tistega, kteri jih je podvergel, v upanju, da bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trohnjenja v častljivo prostost otrok Božjih. Vemo namreč, da dozdej vse stvari zdihujejo in stokajo, kakor na porodu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kteri imamo pervine Duha, tudi mi sami pri sebi zdihujemo, ko čakamo pootročnja Božjega in odrešenja svojega telesa, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 5, 1—11.

Tisti čas, ko so Jezusà množice obsule, da bi poslušale besedo Božjo, je on stal pri Genezareškem jezeru. In je vidil dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili vun stopili, in so izpicali mreže. Stopil je pa v čoln, kteri je bil Simonov, in ga je prosil malo od kraja odrinuti. In je sedé množice iz čolna učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na globoko, in verzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učenik! vso noč smo delali, in nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vergel mrežo. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je tergala. In so mignuli tovaršem, kteri so bili v unem čolnu, da naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli, in napolnili oba čolna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu h kolenom, rekoč: Gospod! pojdi od mene, ker sim grešen človek. Groza namreč je bila

obšla njega in vse, kateri so bili s njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakoba in Janeza Cebedejova sinova, ki sta bila Simonova tovarša. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odlej boš ljudi lovil. In so potegnuli čoln h kraju, in vse popustili, ter za njim šli.

Peto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra aposteljna 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne povračujte hudega za hudo, ne kletve za kletev, ampak nasproti blagoslovite, ker ste v to poklicani, da blagoslov v del posedete. Zakaj kdor hoče življenje ljubiti, in viditi dobre dni, naj zderži svoj jezik od hudega, in njegove usta naj ne govore goljufije; naj se ogiba hudega, in naj dobro stori; naj išče miru, in naj se ga derži. Ker oči Gospodove so obrnjene v pravice, in njegove ušesa v njih molitve; obraz Gospodov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti? Pa če tudi kaj terpite za pravice voljo, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se zmotiti. Gospoda Kristusa pa posvečujte v svojih srcih.

Evangelij svetega Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne bo obilniši vaša pravica, kakor pismarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam povem, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenskega ognja. Če tedaj svoj dar prinesesh k altarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi

svoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar.

Šesto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 6, 3—11.

Bratje! kateri koli smo kerščeni v Jezusu Kristusu, smo v njegovi smerti kerščeni. Ž njim namreč smo pokopani s kerstom v smert, da, kakor je Kristus vstal od mertvih s častjo Očetovo, tako tudi mi v novem življenju hodimo. Zakaj ako smo vanj vsajeni v podobnosti njegove smerti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja; ker vemo, da je bil naš stari človek z njim vred križan, da bi se razdjaló telo greha, in da bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umerl, je opravičen od greha. Ako smo pa umerli s Kristusom, verujemo, da bomo tudi živeli ž njim vred; ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mertvih, več ne umerje, smert ga ne bo več gospodovala. Zakaj da je umerl, je zavoljo greha enkrat umerl; da pa živi, živi Bogu. Tako mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmerli, živite pa Bogu v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Marka 8, 1—9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva pri Jezusu, in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že pri meni, in nimajo kaj jesti. In ako jih lačne spustim na njih dom, bodo omagali na potu; nekaj namreč jih je bilo od deleč prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukej v puščavi nasititi s kruhom? In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: sedem. In je ukazal množici sestí potleh. In je vzel sedmere kruhe in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencem,

da bi predložili, in so položili pred množico, in so tmeli nekaj ribic; in jih je žegnal, in ukazal predpoložiti. In so jedli in se nasitili, in so pobrali ostanke koscov, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, je bilo okoli štiri jezer. In jih je spustil.

Sedmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 6, 19—23.

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesa: Kakor ste podali svoje ude služiti nečitosti in krivice v hudobijo, tako podajte tudi zdaj svoje ude služiti pravici v posvečenje. Zakaj kadar ste bili sužnji greha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedaj takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smert. Zdaj pa, ko ste prosti od greha, služite pa Bogu, imate svoj sad posvečevanje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh je smert; milost Božja pa je večno življenje v Kristusa Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 7, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi! Po njih sadu jih bote spoznali. Se li bere grozdje iz ternja, ali smokve iz osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridnega sadu roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, katero ne stori dobrega sadu, bo posekano in v ogenj verženo. Tedaj iz njih sadu jih bote spoznali. Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod! pojde v nebeško kraljestvo: ampak kateri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Rimljanov 8, 12—17.

Brate! nismo dolžniki mesa, da bi po mesu živeli. Zakaj ako bote mesu živeli, bote umerli; ako bote pa dela mesa z duhom morili, bote živeli. Ktere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci Božji. Saj niste prijeli duha sužnosti spet v strah, ampak prijeli ste duha posinovljenih otrok, v katerem kličemo: Aba, Oče! Duh sam namreč daje pričevanje našemu duhu, da smo otroci Božji; ako pa otroci, tudi deleži, deleži Božji, sodeleži pa Kristusovi.

Evangelij svetega Lukeža 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Bil je neki bogat človek, kateri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor da bi bil zapravljajl njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu rekel: Kaj, to slišim od tebe? Daj odgovor od svojega hišovanja; zakaj posihmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam pri sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod odvzame hiševanje? Kopati ne morem, vbogaime prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar sim odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike svojega gospoda. in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospodu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starjev pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospod je hvalil krivičnega hišnika, da je bil modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši kakor otroci luči v svojem rodu. In jaz vam povem: Delajte si prijatle s krivičnim mamonom, da vas, kadar obnemagate, vzamejo u večne prebivališča.

Deveto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 10, 6—13.

Bratje! nikar ne poželimo hudih reči, kakor so jih Judje poželeli. Tudi vi ne bodite malikovavci, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so vstali igrat. Tudi ne kurbajmo se, kakor so se njih eni kurbali; in jih je padlo on dan tri in dvajset tavežent. Tudi ne skušajmo Kristusa, kakor so ga njih nekteri skušali; in so jih kače pokončale. Tudi ne godernjajte, kakor so njih nekteri godernjali; in so bili pomorjeni od angela morije. Vse to pa se jim je v podobi zgodilo; zapisano je pa v posvarjenje, na ktere je konec sveta prišel. Kdor tedaj mēni, da stoji; naj gleda, da ne pade! Skušnjava naj nad vas ne pride druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil skušati bolj, ko uzterpite, temuč bo storil, da bo skušnjava tudi dobro izišla, da jo zmagate.

Evangelij svetega Lukeža 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je mesto ugledal, se je zjokal nad njim, rekoč: Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zdaj pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali in stiskali od vsih strani. In bodo v tla pomandrili tebe in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pustili v tebi kamna na kamenu, zato konesi spoznalo časa svojega obiskanja. In je šel v tempelj, in jih je začel izganjati, kteri so v njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In je učil vsak dan v tempelju.

Deseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 12, 2—11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, veste, da ste k mustim malikom hodili, kakor ste bili peljani. Zato vam na znanje dam, da nihče, ki v Duhu Božjem govori, Jezusa ne kolne; in nihče ne more reči Gospod Jezus, drugači, ko v svetem Duhu. Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden; in službe so mnogotere, Gospod pa je eden; in opravila so mnogotere, Bog pa je eden, kateri dela vse u vsih. Slehernemu pa je dano razodenje Duha v prid. Enemu je po Duhu dano govorjenje modrosti, enemu pa govorjenje učnosti po ravno tistem Duhu, enemu vera v ravno tistem Duhu, enemu delanje čudežov, enemu prerokovanje, enemu razločenje duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu izlaganje jezikov. Vse to pa dela en ravno tisti Duh, kateri deli slehernemu, kakor hoče.

Evangelij svetega Lukeža 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v se zapupali, da so pravični, in so druge zaničevali, to priliko povedal: Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej, in eden mitar. Farizej je stal, in je sam pri sebi molil: Bog! zahvalim te, da nesim kakor drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešestniki, ali tudi kakor ta mitar. Se postim dvakrat v tednu; dajem desetino od vsega, kar imam. In mitar je od deleč stal, in še oči ni hotel proti nebu vzdignuti; temuč je terkal na svoje persi, rekoč: Bog! bodi milostiv meni grešniku! Vam povem, ti je šel opravičen v svojo hišo, uni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje, bo ponižan: kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Ednajsto nedeljo pa binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostelnega do Korinčanov 15, 1—10.

Bratje! opomnim vas evangelija, ktereга sim vam oznanil, ktereга ste tudi sprijeli, v kterem ste tudi stanovitni, v kterem bote tudi zveličani; ako ga tako deržite, kakor sim vam oznanoval, če le niste zastonj verovali. Zakaj učil sim vas sosebno, kar sim tudi prijel; da je Kristus za naše grehe umerl po pismih; in da je bil pokopan, in da je tretji dan vstal po pismih; in da se je Kefu prikazal, in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko pet sto bratom vsim kmali, zmed kterih je še zdaj veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je prikazal Jakobu, potlej vsim apostolom. Poslednjič pa se je prikazal tudi meni, kakor negodniku. Zakaj jaz sim nar manjši apostolov, in nesim vreden apostelj imenovan biti, ker sim preganjal cerkev Božjo. Po milosti Božji pa sim, kar sim, in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij svetega Marka 6, 31—37.

Tisti čas je Jezus šel iz krajev Tira, in je skoz Sidon prišel h Galilejskemu morju, sred krajev Desetomestja. In mu pripeljejo gluhega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In ga je vzel zmed množice na stran, in je vtaknul svoje perste v njegove ušesa, ter je pljunul, in se dotaknul njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnul, in mu reče: Efeta! to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in je prav govoril. In jim je zapovedal, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedal, bolj se oznaovali. In so se še bolj čudili, rekoč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 2. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 3, 4—9.

Bratje! takošno zaupanje imamo po Kristusu v Boga, ne kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Boga kateri nas je tudi storil pripravne služabnike nove zaveze, ne po čerki, ampak po duhu. Čerka namreč umori, duh pa oživlja. Ako je tedaj služba smerti, s čerkami v kamne vdolbena, v časti bila, tako da Izraelovi otroci neso mogli pogledati v Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegova obličja, ktera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v časti? Zakaj ako je služba pogubljenja v časti, je služba pravice u veliko obilniši časti.

Evangelij svetega Lukeža 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne oči, ktere vidijo, kar vi vidite. Ker povem vam, da veliko prerokov in kraljev je hotlo viditi, kar vi vidite, in neso vidili; in slišati, kar vi slišite, in neso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga skuša in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom večno življenje zadobil? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli; in svojega bližnjega, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stori, in boš živel! On pa je hotel sam sebe pravičnega delati, in je rekel Jezusu: In kdo je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema doli v Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi oplénili, in z ranami obdali, ter so šli in ga pustili na pol mertvega. Primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; in ga je vidil, in je memo šel.

Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga vidil, memo šel. Neki popoten Samarian pa je prišel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v serce smilil. In je pristopil in mu obvezal rane, in je vlil v nje olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v gostivnico, in ga oskerbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostivniku, in je rekel: Skerbi za-nj, in kolikor več izdaš, ti bom jaz nazaj grede povernul. Kteri teh dveh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojniko? On pa je rekel: Tisti, kteri mu je usmiljene storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti tako stori.

Trinajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Galačanov 3, 16—22.

Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne reče: In zarodom, kakor da bi jih več bilo, ampak kakor le enim: In zarodu tvojemu, kteri je Kristus. To pa rečem: Od Boga poterjena zaveza s postavo, ktera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni overžena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave delež, tedaj ni iz obljube; Abrahamu pa ga je Bog po obljubi dal. Čemu tedaj postava? Zavoljo prelomljenja je postavljena, dokler bi ne prišel zarod, kteremu je bil (Bog) obljudil, in je bila po angelih sredniku zročena. Srednik pa ni enega, Bog pa je eden. Je li tedaj postava zoper obljube Božje? To ne! Zakaj ko bi bila postava dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost res iz postave. Pa pismo je vse pod greh zaklenulo, da bi bila obljuba iz vere Jezusove vernim dana.

Evangelij svetega Lukeža 17, 11—19.

Tisti čas, ko je Jezus v Jeruzalem šel, je hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je šel v eno

vas, mu je naproti prišlo deset gobovih mož, kateri so od deleč stali, in so povzdignuli glas, rekoč: Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih jeh zagledal, je rekel: Pojdite, in zkažite se duhovnom. In prigodilo se je, ko so šli, so bili očiščeni. Eden zmed njih pa, ko je vidil, da je očiščen, se je vernul, in je z velikim glasom Boga častil; in je padel na obraz pred njegove noge, in se mu je zahvalil. In ti je bil Samarijan. Jezus pa jo odgovoril in rekel: Ali jih ni bilo deset očiščenih? Kje je pa unih devet? Nobeden se ni znajšiel, da bi se bil vernul, in Bogu čast dal, kakor ti ptujec. In mu je rekel: Vstani in pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Galacjanov 5, 16—24.

Bratje! hodite po duhu, in ne bote želj mesa spolnili. Zakaj meso poželi zoper duha, duh pa zoper meso; ta dva namreč sta eden drugemu zoper, da ne storite, kar bi koli hotli. Ako se daste duhu voditi, niste pod postavo. Dela mesa pa so znane, in te so: prešestovanje, kurbanje, nečistost, nesramnost, malikovanje, zavdajanje, sovražtva, zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje, nevošljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobnega. Od tacih del vam napovem, kakor sim vam napovedoval, da, kateri take reči delajo, ne bodo kraljestva Božjega dosegli. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, miloserčnost, dobrotljivost, perzanesljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zderžnost, čistost. Zoper takošne ni postava. Kteri so pa Kristusovi, so svoje meso križali z grehi in željami vred.

Evangelij svetega Matevža 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče ne more dvema gospodoma služiti; ali bo namreč

enega sovražil, in enega ljubil; ali se bo enega deržal, in enega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam povem, ne skerbite za svoje življenje, kaj bote jedli; tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice neba, ker ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa zmed vas more z svojo skerbjo pridjati le en komolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polju, kako rastejo: ne delajo in ne predejo; pa vam povem, da še Salomon v vsej svoji časti ni bil tako oblečen, kakor njih ena. Če pa travo na polju, ktera danes stoji, in se zjutrej v peč verže, Bog tako olbači; koliko bolj bo vas, maloverni! Ne skerbite tedaj, rekoč: Kaj bomo oblačili? Ker po tem vsem oprašujejo neverniki. Saj vč vaš Oče nebeški, da vsega tega potrebujete. Išite tedaj na poprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo priveršeno.

Petnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljena do Galacjanov 5, 25—26; in 6, 1—10.

Bratje! ako v duhu živimo, tudi v duhu hodimo. Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugega dražili; eden drugemu nevošljivi bili. Bratje! ako je kdo od kakega greha prenačljen, takega vi, ki ste duhovni, podučite v duhu krotkosti; in glej sam na-se, da ne boš tudi ti skušan. Eden drugega bremena nosite, in tako bote dopolnili Kristusovo postavo. Zakaj ako kdo od sebe meni, da je kaj, ker nič ni, sam sebe zapelja. Slehern pa naj prevdari svoje delo; in tako bo sam v sebi čast imel, in ne v drugem. Vsak namreč bo svoje breme nosil. Tisti pa, kteri je v kerščanstvu podučen, naj podeluje tistemu,

kteri podučuje, vse dobro. Nikar se ne motiti; z Bogam se ni šaliti. Zakaj kar človek seje, to bo tudi žel. Kdor seje tadaj v svojem mesu, bo od mesa tudi žel trohnjenje; kdor pa seje v duhu, bo od duha žel večno življenje. Kardar pa dobro delamo, nikar se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi, ako se ne utrudimo. Dokler tedaj čas imamo, storimo dobro vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Naim itd. (kakor v' čertetek po 4. nedelji v postu, stran 68). 76.

Šestnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljena do Efežanov 3, 13—21.

Bratje! vas prosim, da ne obnemagajte v nadlogah mojih za vas, ktere so vaša čast. Zavoljo tega priklanjam svoje kolena pred Očetom Gospoda našega Jezusa Kristusa, kteri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da vam da po bogastvu svoje časti močno utrditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po veri v vaših sercih, da v ljubezni vkoreninjeni in uterjeni morete umeti z vsemi svetimi, kakošna je širokota in dolgota, vi-sočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, da ste npolnjeni z vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kteri premore vse obilniši storiti, kakor prosimo ali umemo, po moči, ktera v nas dela, njemu čast v cerkvi in v Kristusu Jezusu u vse rodove vekoma! Amen.

Evangelij svetega Lukeža 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega višega farizejev v saboto kruh jest, so oni na-nj gledali. In

glej! neki vodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je spregovoril, in djal učnikom postave in farizejem, rekoč: Ali se sme v saboto ozdravljati? Oni pa so molčali. In ga je prijel, ozdravil in spustil. In je odgovoril, in jim rekel: Komu zmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sabotni dan? In mu neso mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ke je vidil. kako si perve sedeže izbérajo, in jim je rekel: Kadar si povabljen na gostijo, ne sedaj na prvo mesto; da, ko bi bil morebiti častitljivši kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Ugani se temu; in se takrat ne začneš s sramoto na zadnje mesto presedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sedi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj pomakni se više! Takrat ti bo čast v pričo tistih, kateri so s teboj vred za mizoj. Zakaj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov
4, 1—6.

Bratje! prosim vas jaz jetnik v Gospodu, da spodobno živite po poklicu, h kateremu ste poklicani, s vso ponižnostjo in krotkostjo, s poterpljenjem; poterpite eden drugega v ljubezni, in skerbite ohraniti edinost duha v zavezi miru. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospod je, ena vera, en kerst. En Bog in Oče je vsih, kateri je nad vsemi, in po vsem, in v nas vseh, kateri je hvaljen vekoma. Amen.

Evangelij svetega Matevža 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji; in eden zmed njih, učenik postave, ga je vprašal skušajé ga: Učenik! ktera je velika zapoved v postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar veči in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekoč: Kaj se vam zdi od Kristusa, čigav sin je? Mu reko: Davidov. Jim reče: Kako ga tedaj David v Duhu imenuje Gospoda, rekoč: Gospod je rekel mojemu Gospodu: Usedi se na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog. Ako ga tedaj David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 1, 4—8.

Bratje! zahvalim svojega Boga vselej za vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana v Kristusu Jezusu; ker ste po njem u vsem obogateli, v vsi besedi in v vsem znanju (kakor je bilo pričevanje Kristusovo poterjeno med vami) tako da vam ne manjka nobenega daru, kateri čakate razodenja Gospoda našega Jezusa Kristusa, ki vas bo tudi poterdoval do konca, da bote brez greha v dan prihoda Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 9, 1—8.

Tisti čas je Jezus stopil v čolnič, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! prinesli so mu mertvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero; je rekel mertvoudnemu: Zaupaj sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In glej! eni pismarjev so sami pri sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus vidil njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v svojih sercih? Kaj je ložej, reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi; ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (reče tedaj mertvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal, in šel na svoj dom. Množice pa, to viditi, so stermele, in častile Boga, kateri je dal tako oblast ljudem.

*Devetnajsto nedeljo po binkoštih.**Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov 4, 23—28.*

Bratje! ponovite se v duhu svojega uma, in oblecite novega človeka, kateri je po Bogu stvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Za tega voljo opustite laž, govorite resnico vsakteri s svojim bližnjim; ker smo udje med seboj. Jezite se, tode nikar ne grešite; solnce naj ne zajde u vaši jezi. Ne dajajte prostora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelij svetega Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekoč: Nebesko kraljestvo je podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojemu

sinu. In je poslal svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa neso hotli priti. Spet je poslal drugih hlapcov, rekoč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sim pripravil, moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristavo, eden pa po svoji kupčii. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razserdil; in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in njih mesto požgal. Potlej reče svojim hlapcom: Ženitnina je sicer pripravljena, tode povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedaj na razpotja, in ktere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih najšli, hude in dobre; in ženitnina je bila napolnjena z svatmi. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in je vidil tam človeka, ki ni bil svatovski oblečen, in mu reče: Prijatelj! kako si le sem prišel, ker nimaš svatovskega oblačila? On pa je umolkнул. Tedaj je kralj rekel služabnikom: Zvežite mu roke in noge, in veržite ga v unanjo temo. ondi bo jok in škripanje z zobmi. Veliko namreč jih je pokličanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedeljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov
5, 15—21.*

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor ne-spametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak umejte, kaj je volja Božja. In nikar se ne upijanite z vinom, v katerem je nečistost; ampak hodite napolnjeni s svetim Duhom, in govorite med seboj v psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospodu v svojih

sereih in dajajte vselej hvalo za vse Bogu Očetu v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa. In bodite eden drugemu podani v strahu Kristusovem.

Evangelij svetega Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljič, kterega sin je bolen ležal, v Kapernaumu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu, in ga je prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sina; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospod! pojdi doli, preden moj sin umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin živi! In človek je veroval besedi, katero mu je rekel, in je šel. Ko je pa še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali rekoč, da njegov sin živi. Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo boljše. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi uri ga je pustila merzlica. Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, katero mu je Jezus rekel: Tvoj sin živi; in je veroval in vsa njegova hiša.

En in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov 6, 10—17.

Bratje! uterdite se v Gospodu in v mogočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje, da morete obstati pred zalezovanjem hudičovim, ker se nam ni vojskovati zoper meso in kerv, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavee tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjju. Za tega voljo primite Božje orožje, da se morete braniti ob hudem dnevu, in u vseh rečeh popolni obstati. Stojte tedaj opasani okoli svojih ledij z resnieo,

in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah pripravljene za evangeli mira; u vseh rečeh pa vzemite v roko škit vere, s katerim zamorete vse ognjene pšice hudobnega ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar je beseda Božja.

Evangeli svetega Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel račun delati z svojimi hlapci. Ko je pa začel računati, je bil pred nja postavljen eden, kateri mu je bil dolžen deset jezer talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov gospod prodati njega, in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekoč: Poterpi s menoj, in vse ti bom povernul. In gospod se je usmilil tistega hlapca, in ga je spustil, in mu je dolg odpustil. Spred njega grede pa je tisti hlapec najšel enega svojih sohlapcov, kateri mu je bil dolžen sto denarjev; in ga je zgrabil in davil, rekoč: Plačaj, kar si dolžen. Tedaj je njegov sohlavec pred nja padel, in ga je prosil, rekoč: Poterpi s menoj, in vse ti bom povernul. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vergel v ječo, dokler splača dolg. Ko so pa vidili njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, so bili silno žalostni, ter so šli in povedali svojemu gospodu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospod, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sim ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžen usmiliti se svojega sohlapca, kakor sim se tudi jaz tebe usmilil? In njegov gospod se je razserdil, in ga je izdal trigonom, dokler ne bo poplačal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz svojih serc.

Dve in dvajseto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Filipčanov 1, 6—11.

Bratje! zaupam na Gospoda Jezusa, da, kateri je začel u vas dobro delo, ga bo tudi dokončal do dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to od vas vsih misliti, zato ko vas imam v sereu, tudi v svojem železju, in v zagovarjanju in poterjenju evangelija, vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako da vas vse ljubim v sereu Jezusa Kristusa. In to molim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rasla v znanju in u vsej umnosti, da skušate, kaj je bolj, da ste čisti in brez pogrška v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravice po Jezusu Kristusu, v čast in hvalo Božjo.

Evangelij svetega Matevža 22, 15—21.

Tisti čas so šli farizeji, in so se posvetovali, da bi Jezusa vjeli v besedi. In pošljejo do njega svojih učencov s Herodiani vred, rekoč: Učenik! vemo, da si resničen, in pot Božjo po resnici učiš, in da ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na osobo ljudi. Povej nam tedaj, kaj se ti zdi, ali se sme dacija dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me skušate, hinavci? Pokažite mi dadni denar! In oni so mu podali denar. In Jezus jim reče: Čigava je ta podoba in napis? Mu reko: Cesarjeva. Tedaj jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.

Tri in dvajseto nedeljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Paula aposteljna od Filipčanov
3, 17—21; in 4, 1—3.*

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako žive, kakor imate izgled nad nami. Zakaj veliko jih živi, ktere sim vam večkrat imenoval, (zdaj pa tudi jokaje imenujem,) sovražnike križa Kristusovega; katerih konec je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri pozemeljsko ljubijo. Naše prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Zveličarja čakamo, Gospoda svojega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojemu svetlemu telesu, po moči, s katero si tudi zamore podvreči vse reči. Za tega voljo, bratje moji predragi in priserčni, moje veselje in moja krona! tako stojte v Gospodu, preljubi! Prosim Evodijo in Sintiho, da naj bote ene misli v Gospodu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovarš! pomagaj jima, ki ste se s menoj trudile v evangeliju s Klemenom, in drugimi mojimi pomagaveci, katerih imena so v bukvah življenja.

Evangelij svetega Matevža 9, 18—26.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! je eden vikših prišel in ga molil, rekoč: Gospod! moja hči je zdaj umerla; ali pridi, in položi svojo roko na njo, in bo oživila. In Jezus je vstal, ter s njim šel in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na kervotoku terpela dvanajst let, je pristopila od zadej, in se je dotaknula roba njegovega oblačila. Zakaj rekla je sama pri sebi: Ako se le njegovega oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obrnul, in ko jo je vidil, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera

te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus u vikšega hišo prišel, in je vidil pis-kače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni mertva, ampak spi. In so se mu posmeho-
vali. Ko je bila pa množica izgnana, je noter šel, in jo je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta slo-
vez je šel po vsej tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkoštih več ko 24 nedelj, se po 23. nedelji jemljejo nedelje, ktere so tisto leto po razglašenju Gospodovem ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedelj, se za 24. nedeljo vzame 6. nedelja po razglašenju, kakor na strani

20 24

Ako je 26 nedelj, se za

24. ned. vzame 5. nedelja po razgl. kak. na str.

19 23

25. " " 6. " " " " " "

20 24

Ako je 27 nedelj, se za

24. ned. vzame 4. nedelja po razgl. kak. na str.

18 23

25. " " 5. " " " " " "

19 23

26. " " 6. " " " " " "

20 24

Ako je 28. nedelj, se za

24. ned. vzame 3. nedelja po razgl. kak. na str.

17 21

25. " " 4. " " " " " "

18 23

26. " " 5. " " " " " "

19 23

27. " " 6. " " " " " "

20 24

Poslednjo nedeljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Kološano-
nov 1, 9—14.*

Bratje! ne jenjamo za vas moliti in prositi, da bi bili napolnjeni s poznanjem Božje volje, u vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spodobno hodili Bogu u vsem

prijetni, rodovitni u vsakem dobrem delu, in rastejoči v spoznanju Božjem, u vsej moči uterjeni po njegovi častiljivi mogočnosti, u vsem poterpljenju in prizanašanju s veseljem, hvaleči Boga Očeta, kateri nas je vredne storil vdeležiti se dedičtva svetih v razsvetljenju, kateri nas je otel od oblasti teme, in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina, v katerem imamo odrešenje po njegovi kervi, odpuščenje grehov.

Evangelij svetega Matevža 24, 15—35.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote vidili strahoto razdjanja, prerokovano od Daniela preroka, stati na svetem mestu: (kdor bere, naj ume!) tedaj naj, kateri so v Judeji, beže na gore: in kdor je na strehi, ne hodi ž nje jemati kaj iz svoje hiše; in kdor je na polju, se ne vračaj jemati svoje suknje. Gorje pa nosečim in doječim tisti dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodi po zimi ali v saboto. Zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, bi ne bil otet noben človek; todezavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! pred sim vam povedal. Ako vam tedaj poreko: Glejte! v puščavi je, ne hodite vunkaj! v hranu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od sončnega izhoda, in se posveti do zahoda: tako bo tudi prihod Sinu človekovega. Kder koli je namreč mrtvo truplo, ondi se bodo sberale tudi postojne. Kmalu po stiski tistih dni pa bo sonce otemnelo, in mesec ne bo dal svoje svetlobe, in zvezde bodo padale iz neba, in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinu človekovega na

nebu: in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinu človekovega priti v oblakih neba s veliko močjo in veličastvom. In bo poslal svoje anjele s trobento in s velikim glasom, in bodo sbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca neba do konca njegovega. Od drevesa pa smokvina se učite priliko: kadar je njegovega veja že muževna, in berst požene, veste, da je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar bote vidili vse to, vedite, da je blizo pred durmi. Resnič no vam povem, da ti rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

Berila in Evangelii

v

praznike Svetnikov.

30. listopad.

V dan s. Andreja apostola.

*Berilo iz lista s. Paula apostola do Rimljanov
v 10. poglavju od 10. do 18. verste.*

Bratje! s sercom se veruje v pravičnost, s ustmi pa se priča v zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden, kateri va-nj veruje, ne bo osramoten. Zakaj med Judom in Grekom ni razločka; ker eden je Gospod vsih, bogat za vse, kateri na nja kličejo. Zakaj kdor koli kliče v ime Gospodovo, bo zveličan. Kako bodo tedaj njega klicali, v kterega neso verovali? Ali kako bodo v nja verovali, od kterega neso slišali? Kako pa bodo slišali brez oznanovaveca? Kako pa bodo oznanovali, ako niso poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge oznanujočih mir, oznanujočih dobro! Toda oznanovanju niso vsi pokorni. Izaija

namreč pravi: Gospod! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera tedaj je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar slišali? Saj je po vsej zemlji razišel se njih glas, in do konca sveta njih besede.

Evangelij svetega Matevža 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andreja njegovega brata, metati mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče: Hodita za menoj in vaju bom storil ribiča človekov. Ona pa sta koj svoje mreže popustila, in sta šla za njim. In od tod dalje gredoč je vidil dva druga brata, Jakoba Cebedejovega, in Janeza njegovega brata, v čolnu s njujnim očetom Cebedejem, popravljati svoje mreže, in jih je poklical. Ona pa sta precej mreže in očeta popustila, in sta šla za njim.

3. grudna.

V dan s. Franciška Ksaveria.

Berilo: Brajte! s srcem se veruje (kakor v dan s. Andreje aposteljna str. 168.)

Evangelij svetega Marka 16, 15—18.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli vsej stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: v mojem imenu bodo hudiče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roke pokladali, in bodo zdravi.

4. grudna.

V dan s. Barbare device in mučenice.***Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1–8, 12.***

Častil te bom, Gospod kralj! in te hvalil Boga svojega Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si otel moje telo od pogubljenja, od zaderge krivičnega jezika, in od lažnjivih ust, in si mi vpričo mojih zopernikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnem usmiljenju svojega imena od rjovečih zveri, ki so pripravljene na jed; iz rok tistih, kateri so mi stregli po življenju, in iz veliko britkost, ktere so me obdajale; iz sile plamena, kateri je švigal okoli mene, in v sredi ognja nesim zgorel; iz globočine peklenškega brezna, od ognjušenega jezika, od lažnjivega govorjenja, od hudobnega kralja, in od krivičnega jezika. Hvalila bo do smerti moja duša Gospoda; ker jim pomagaš iz nadlog, kateri v te zaupajo, in jih rešiš iz rok narodov, Gospod naš Bog!

Evangelij svetega Matevža 25, 1–13.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim rekly: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekoč: Da ga kjene zmanjka nam in vam, pojdite raji h prodajavcom, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in

pripravljene so šle z njm na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekoč : Gospod, gospod! odpri nam. On pa je odgovoril, in rekel : Resnično vam povem, vas ne poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V dan s. Nikolavža spovedovavca škofa.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejov 13, 7—17.

Bratje! spomnite se svojih predstojnikov, kateri so vam govorili besedo Božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti včeraj in dans, vekoma. Ne dajte se s drugačnimi in ptujimi nauki zapeljati. Saj je nar boljše serce s milostjo uterčiti; ne s jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so v njih živeli. Imamo altar, od ktereга nimajo oblasti jesti, kateri šotoru služijo. Zakaj katerih žival kerv za greh veliki duhoven v svetišče nese, njih trupla se sožigajo zunaj šotorišča. Toraj je tudi Jezus, da bi posvetil s svojo kervjo ljudstvo, zunaj vrat terpel. Pojdimo tedaj k njemu iz šotorišča, in nosimo njegovo zasramovanje. Saj nimamo tukaj obstoječega mesta, ampak prihodnjega iščemo. Po njem tedaj darujmo vselej Bogu hvalni dar, to je, sad ust, ktere časte njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopadejo Bogu. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kateri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij svelega Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nekdo, kateri je na ptuje šel, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blago. In je dal enemu

pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi smožnosti, in je kmalo odišel. Šel je pa, kateri je bil pet talentov prijel, in je kupčeval s njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno tako je tudi, kateri je bil dva prijel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega prijel, je šel in je zakopal v zemljo, in skrnil denarje svojega gospoda. Čez veliko časa pa pride gospod tistih hlapcov, in ima račun z njimi. In je pristopil, kateri je bil pet talentov prijel, in je prinesel pet drugih talentov, rekoč: Gospod! pet talentov si mi zročil, glej! pet drugih sim pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi u veselje svojega gospoda. Pa tudi, kateri je bil dva talenta prijel, je pristopil in rekel: Gospod! dva talenta si mi zročil; glej! dva druga sim pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi u veselje svojega gospoda.

8. grudna.

V god spočetja device matere Marie.

Berilo iz pripovedih Salomona kralja 8, 22—36.

(Besede modrosti Božje.)

Gospod me je v lasti imel v začetku svojih pot; preden je kaj storil od začetku. Od vekoma sim postavljena, in od nekedaj, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo breznov, in jaz sim bila že spočeta; vod studenci še niso izvirali; gore še niso bile s svojo težo vstavljene; preden so bili hribje, sim bila jaz rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje. Kadar je narejal nebesa, sim pri njem bila. Kadar je stanovitne postave in pokrajne postavljajal breznam; kadar je oblake zgorej pripenjal, in vod studence tehtal: kadar je postavljajal meje okoli morja,

in postavo dajal vodam, da naj ne preidejo svojih bregov; kadar je uterdoval dno zemlje; sim pri njem bila, in vse ž njim ravnala, in sim se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Sim igrala na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in hodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mojih duri. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prijel zveličanje od Gospoda.

Evangelij svetega Matevža 1, 1–16.

Bukve rodu Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sinu Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakoba; Jakob pa je rodil Juda in njegove brate. Juda pa je rodil Fareza in Carama s Tamare; Farez pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Naasona; Naason pa je rodil Salmona. Salmon pa je rodil Booca s Rahabo; Booz pa je rodil Obeda s Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, s njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata. Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ocija, Ocija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ecekija. Ecekija pa je rodil Manaseto; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate o Babilonskem preselovanju. In po Babilonskem preselovanju je Jehonia rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Corobabela. Corobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Acorja. Acor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleacarja; Eleacar pa je rodil Matana; Matan pa je

rodil Jakoba. Jakob pa je rodil Jožefa, moža Marije, od ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

13. grudna.

V dan s. Lucie device mučenice.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 10, 17 in 11, 1—2.

Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali. Zakaj, ne kdor se sam hvali, je izkušen, ampak tisti, kterega Bog hvali. O da bi vi prenesli malo moje nespameti! Pa poterpite s menoj. Zakaj vnet sim za vas s Božjim ognjem; ker zaročil in dal sim vas enemu možu, čisto devico, Kristusu.

Evangelij svetega Marka 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu v njivi, kterega je človek, ki ga je najšel, skrnil in od veselja nad njim gre in proda vse, kar ima, in kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kteri išče dobrih biserov. Kteri, ko je najšel en drag biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega plemena. Ktero, ko je napolnjena, izlečejo, in na bregu sede odbero dobre v posode, malovredne pa zaveržejo. Tako bo od konca sveta: Angeli pojdejo vnkaj, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok, in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu reko: Smo. Jim reče: Zato je vsak pismar, ki je podučen v nebeškem kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kteri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

18. grudna.

V dan pričakovanja poroda device matere Marie.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—55.

Tiste dni je govoril Gospod Ahacu, rekoč: Prosi si znamenje od Gospoda svojega Boga, ali od zdolej iz globočine, ali od zgorej iz visočine. In je rekel Ahac: Ne bom prosil, in ne skušal Gospoda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte tedaj, Davidova hiša! Vam je li premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Za tega voljo vam bo dal Gospod sam znamenje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinu, in se bo imenovalo njegovo ime Emanuel. Sirovo maslo in med bo jedel, da bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Maria. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češena, milosti polna; Gospod je s teboj; blagoslovljena *) si med ženami! Ko je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Maria! ker milost si najšla pri Bogu. Glej! spočela boš v svojem telesu in rodila Sinu, in imenuj njegovo ime Jezus. Ti bo velik in Sin Narvišega imenovan; in Gospod Bog mu bo dal sedež Davida njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakobovi vekomaj, in njegovega kraljestva ne bo konec. Maria pa je rekla angelu: Kako se bo to zgodilo, ker moža ne spoznam? In angel je odgovoril in ji rekel: Sveti Duh bo prišel v te, in moč

*) ali žegnana.

Narvišega te bo obsenčila; in za tega voljo bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sinu v svoji starosti, in ti mesec je že šesti, tiste, ki je imenovana nerodovitna Ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Maria pa je rekla: Glej! dekla sim Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V dan s. Tomaža apostola.

Berilo iz lista s. Paula aposteljna do Efežanov 2, 19—22.

Bratje! zdaj niste gostje in ptujei, ampak ste mestjani svetih in domači Božji, vzdani na temelj (fundament) apostolov in prerokov, in poglavitni vogelnik je sam Kristus Jezus, na katerem je vse zidovje sestavljeno, in raste v svet tempelj u Gospodu, u kterega ste tudi vi vzdani u prebivališce Božje u duhu.

Evangelij svetega Janeza 20, 24—29.

Tisti čas ni bilo Tomaža, dvanajsterih enega, kateri je imenovan dvojčič, pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospoda smo vidili. On pa jim je rekel. Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljev, in ne denem svojega persta v rane žebljev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roke; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v moje

stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Moj Gospod, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval! blagor jim, kateri neso vidili, in so verovali.

Drugo nedeljo po razglašenju Gospodovem.

V praznik presvetega imena Jezusovega.

Berilo iz djanja apostelskega 4, 8—12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel: Poglavarji ljudstva in starašini, poslušajte! Ako sva morda vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ti ozdravljen; bodi znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu, da v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa Nazareškega, ki ste ga vi križali, Bog pa ga je obudil od mertvih, v tem stoji ti pred vami zdrav. Ti je kamen, kateri je bil zaveržen od vas zidarjev, kateri je postal vogelnik. In v nikomur drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi mogli zveličani biti.

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v novega leta dan str. 16)

17. prosenca.

V dan s. Antona puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—6.

Je bil ljub Bogu in ljudem, njegov spomin je v blagru, Bog ga je v slavi svetnikom upodobil, in ga je po-

veličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu dal povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. Zakaj slišal je njegov glas, in ga je peljal v oblak, in mu je dal očitno zapovedi in postave življenja in modrosti.

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje itd. (kakor dan s. Silvestra papeža str. 15.)

18. prosenca.

V dan stola s. Petra v Rimu.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostola 1, 1—7.

Peter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim ptujcem, razkropljenim v Pontu, Galacii, Kapadocii, Azii in Bitinii, po pravednosti Boga Očeta, v posvečenje duha, v pokorščino in pokrópljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen, in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, ktero ima razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da je skušnja vaše vere veliko dražja ko zlato, ktero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo, in čast v razodetju Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove, in je vprašal svoje učence, rekoč: Kdo pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekteri, da Janez kerstnik, nekteri pa, da Elija, nekteri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sim? Je odgovoril Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Boga! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jónov sin! ker meso in kerv ti nesta tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz povem tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenške vrata je ne bodo zmagale. In tebi bom dal ključe nebeskega kraljestva; in kar boš zvezal na zemlji, bo zvezano tudi v nebesih, in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

20. prosenca.

V dan ss. Fabiana in Sebastiana mučnikov.**Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejov 11, 33—39.**

Bratje! svetniki so s vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levom žrela, vgasili ognjene sile, ubežali ojestremu meču, ojačili se iz nemoči, silni postali v boju, zagnali vojskeinostranske; prijele so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli rešenja, da bi najšli bolji vstajenje. Eni pa so zasramovanje in tepenje terpeli, zraven tudi železje in ječe: so bili kamnjani, prežagovani, skušani, s mečem morjeni; so hodili v kožuhih, v kozjih kožah, ubožni, sti-

skani, zatirani, katerih svet ni bil vreden; in so se potikali po puščavah, po gorah in berlogih, in podzemljskih jamah. In ti vsi so bili s pričevanjem vere pravični najdeni v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus iz gore, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni biti od svojih bolezni. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotaknuti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obrnil v svoje učence in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavaljo Sinu človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

21. prosenca.

V dan s. Neže device mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (Oboje kakor v dan s. Barbare deviče mučenice str. 170.)

22. prosenca.

V dan ss. Vincencja in Anastazja mučnikov.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v roki Božji, in ne bodo jih dosegle smertne muke. Nespametnih očem se je zdelo, da umerjejo, in njih ločenje; so menili, da je nadloga, in njih odhod od nas pogubljenje: pa oni so v miru. In če so pred ljudmi muke terpeli, je njih upanje polno neumerljivosti. Malo hudega so preterpeli, ali veliko dobrega bodo prijeli, ker Bog jih je skusil, in jih je najšel sebi vredne. Kakor zlato v peči jih je skusil, in kakor žgavni dar jih je prijel, in ob svojem času se bo na-nje ozerl. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po sternišču bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali čez ljudstva, in Gospod bo kraljeval čez nje vekomaj.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote slišali vojske in punte, se nikar ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi iz neba, in znamenja velike bodo. Pred vsem tem pa bodo stegnuli po vas svoje roke, in vas bodo preganjali, in izdajali v shodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v serca, in ne skerbite, kako bote odgovorjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli vstavljati, ne zoper govoriti vsi vaši zoperniki. Izdajani pa bote od staršev in bratov, in od žlahte in pri-

jatlov, in morili jih bodo zmed vas. In bote od vseh sovraženi zavoljo mojega imena. Pa las vam iz glave ne bo zginul. V svoji poterpljivosti bote ohranili svoje duše.

29. prosenca.

V dan zaročenja device Marie.

Berilo: Gospod me je v lasti imel itd. (kakor 8. dan grudna, str. 156.)

Evangelij: Ko je bila Maria, mati Jezusova, Jožefu zaročena itd. (kakor predbožični dan str. 7.)

25. prosenca.

V dan spreobrnjenja s. Paula apostola.

Berilo iz djanja apostolskega 9, 1—21.

Tiste dni je Saul, ko je še dihal pretljivo in vmor v učence Gospodove, šel k velikemu duhovnu, in je prosil od njega pisma v Damask do shodnic, da ako bi najšel ktere može ali žene tega uka, bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nanagloma obsvetila luč z neba. In je padel na tla, in šlišal glas, kateri mu je rekel: Saul, Saul! kaj me preganjaš? On pa je rekel: Kdo si? Gospod! In on reče: Jaz sim Jezus, kterega ti preganjaš: težko ti je proti ostnu se vstavljati. In trepetaje in stermé je rekel: Gospod! kaj hočeš, da naj storim? In Gospod mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tiste možje pa, kateri so ž njim hodili, so ostermeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa

nikogar vidili. Vstal je pa Saul od tal, in s odprtimi očmi nič ni vidil. Tedaj so ga za reke peljali, in pripeljali v Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Damasku, Anania po imenu. In Gospod mu je rekel v prikazni: Anania! On pa je rekel: Glej, Gospod, tukaj sim. In Gospod mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi hiši po Taržanu, Saulu po imenu; zakaj glej moli. (In je vidil v prikazni moža, Anania po imenu, priti, in na-nj roke, položiti, da bi spregledal.) Anania pa je odgovoril: Gospod slišal sim od veliko ljudi, koliko hudega je storil ti mož tvojim svetim v Jeruzalemu; in on ima oblast od velicih duhovnov zvezati vse, kateri nazivajo tvoje ime. Gospod pa mu je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi je on, da nese moje ime pred nevernike, in kralje in Izraelove otroke. Zakaj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje ime terpeti. In Anania je šel, in v hišo stopil in je roke na-nj položil, ter rekel: Saul, brat! Gospod Jezus, kateri se ti je prikazal na potu, po katerem si šel, me je poslal, da spregledaš, in si napolnjen s svetim Duhom. In zdajci so padle od njegovih oči nekakošne luskinje, in je spregledal. Tedaj je vstal, in je bil kerščen. In je vzel jedi, in se je pokrepčal. In je bil nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku: in je precej v shodnicah oznanoval od Jezusa, da je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kateri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v Jeruzalemu, kateri so nazivali to ime, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnom? Saul pa je čedalje močnejši prihajal, in zavračeval Jude, kateri so prebivali v Damasku, ker je terdil, da je ti Kristus.

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! vse smo zapustili, in smo šli za teboj; kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, da ob prerojenju, kadar bo Sin človekov sedel

na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kateri zapusti hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive zavoljo mojega imena, bo stoterno prijel, in večno življenje dosegel.

2. svečana.

V god darovanja Jezusa Kristusa, in očiščevanja device matere Marie, ali v svečnico.

Berilo iz Malahia preroka 3, 1—14.

To reče Gospod Bog: Glejte, jaz pošljem svojega angela, in bo pripravljaj pot pred menoj. In zdajci bo prišel v svoj tempelj Gospod, ki ga vi išete, in angel zaveze, kterega vi želite. Glejte, gre! reče Gospod vojnih trum; in kdo bo mogel misliti dan njegovega prihoda? ali kdo bo obstal, da njega vidi? Zakaj on bo kakor topeč ogenj, in kakor valjaveov zel; in bo sedel, kakor kateri topi in čisti srebro, in bo očistil otroke Levi-jeve, in jih precedil kakor zlato in srebro, in bodo darovali Gospodu dari v pravici. In dopadel bo Gospodu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšne dni, in kakor nekdanje leta, reče Gospod vsemogočni.

Evangelij svetega Lukeža 2, 22—31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiščevanja Marie po Mojzesovi postavi, so Jezusa pirnesli v Jeruzalem, da so ga postavili pred Gospoda, (kakor je pisano v postavi Gospodovi: Vse pervorojeno možkega spola bodi posvečeno Gospodu,) in da so dar opravili, kakor je rečeno v postavi Gospodovi, dve

gerlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime Simeon: in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraelovega, in sveti Duh je bil v njem. In mu je bilo razodeto od svetega Duha, da ne bo vidil smerti, preden ne vidi Kristusa Gospodovega. In je prišel v duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi starši, da bi storili za-nj po šegi postave, ga je tudi on vzel na svoje naročje, ter je hvalil Boga in rekel: Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospod! po svoji besedi v miru, ker so vidile moje oči tvoje zveličanje katero si pripravil pred obličjem vsih narodov, luč v razsvetljenje nevernikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

3. svečana.

V dan svetega Blaža mučenika škofa.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 1. 3—7.

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsega povesele-
nja; kateri nas povesekuje v slednji naši nadlogi, da jih tudi mi moremo poveseliti, kateri so v mnogi stiski, s povesečenjem, s kterim smo tudi mi od Boga povesečeni. Zakaj kakor je obilno terpljenje Kristusovo v nas, tako je tudi po Kristusu obilno naše povesečenje. Pa bodimo stiskani, je u vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo povesečeni, je u vaše povesečenje; ali bodimo opominjani, je u vaše opominjanje in zveličanje, katero stori, da terpite ravno tiste nadloge, ktere tudi mi terpimo; da je naše upanje za vas terdno, ker vemo, da, kakor ste tovarši v terpljenju, tako bote tudi v povesečenju v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoje križ, in naj hodi za menoj. Zakar kdor hoče svoj življenje ohraniti, ga bo zgubil, kdor pa zgubi svoj življenje zavaljo mene, ga bo najšel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kaj bo človek dal, da svojo dušo spet zamènja? Ker Sin človekov bo prišel u veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli, in takrat bo povernul vsakteremu po njegovih delih.

5. svečana.

V dan s. Agate device mučenice.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 1, 26—31.

Bratje! pogledjte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak kar je nespametnega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil modre; in kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je neimennitnega in zaničljivega pred svetom, je izvolil Bog, in kar nič ni, da bi razdjal, kar je; da se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, kateri sam je bil dan od Boga v modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, da, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v Gospodu hvali.

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, ter so ga skušali in rekli: Je li pripuščeno možu ločiti se

od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, da, kateri je od začetka stvaril človeka, je stvaril moža in ženo, in je rekel: Za tega voljo bo človek očeta in mater zapustil, in se bo svoje žene držal, in bota dva v enem mesu. Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je tedaj Bog združil, naj človek ne loči. Mu reko: Zakaj je pa Mojzes zapovedal ločiven list dati, in se ločiti (od nje)? Jim reče: Mojzes vam je zavoljo terdobe vašega serca pripustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa, da, kdorkoli se loči od svoje žene, razun zavoljo kurbanja, in drugo vzame, prešestuje; in kdor ločeno vzame, prešestuje. Mu reko njegovi učenci: Če je tako človekova reč z ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak katerim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz maternega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so od ljudi skopljeni; in skopljenci, kateri so sami sebe skopili zavoljo nebeskega kraljestva. Kdor more umeti, naj ume.

6. svečana.

V dan s. Doroteje device mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17.

Gospod moj Bog! povzdignul si na zemlji moje prebivališče, in sim prosil rešenje od smerti. Nazival sim Gospoda, očeta mojega Gospoda, da bi me ne zapustil v dan moje nadloge, in v času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje ime vedno, in ga častil s hvaležnostjo. Zakaj vslišana je moja molitev, rešil si me od pogubljenja, in me otel od hudega časa. Za tega voljo te bom častil, in hvalo dajal tvojemu imenu, Gospod naš Bog!

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 174.)

9. svečana.

V dan s. Apolonie device mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangeli: Nebesko kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (oboje kakor v dan s Barbare device in mučenice str. 170.)

14. svečana.

V dan s. Valentina mučenika.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je vodil Gospod po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal znanost svetnikov: počastil ga je v njegovem trudu, in je dopolnil njegove dela. Pri zvijači njegovih zopernikov mu je na strani stal, in ga je častnega storil. Ubratil ga je pred sovražniki, in pred zapeljivci ga je obvaroval, in mu je silni boj dal, da bi premagal, in zvedel, da je modrost močnejša od vsih reči. Ta prodanega pravičnega ni zapustila, ampak ga je od grešnikov rešila, in je šla z njim v ječo, in ga u vezih ni zapustila! dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospod naš Bog.

Evangeli svetega Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikar ne mislite, da sim mir prišel prinesť na zemljo; ne

miru, ampak meč sim prišel prinest. Prišel sim namreč razdvojiti človeka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina, ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me je poslal. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prijel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prijel. In kdor koli da piti komu zmed teh uar manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

22. svečana.

V dan stola s. Petra v Antiohii.

Berilo iz lista s. Petra apostola 1, 1—7.

Peter apostolj itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 178.)

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 179.)

23. svečana.

V dan s. Margarete Kortonske.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5; in 8, 6—7.

Vstala bom, in obhodila mesto; po terjih in ulicah ga bom iskala, ktereга ljubi moja duša. Sim ga iskala,

in ga nesim najšla. Najšli so me čuvaji, kateri čuvajo mesto. Ste ga li vidili, ktereга ljubi moja duša? Ko sim bila odušla malo od njih, sim ga najšla, ktereга ljubi moja duša; uderžala sim ga, in ga ne bom spustila, dokler ga ne pripeljem v hišo svoje matere, in v hram svoje porodnice. Zarotim vas, hčere Jeruzalemske! pri sernah in jelenih na polju, da ne zbudite in ne predramite ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Položi me kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo roko: ker močna ko smert je ljubezen, in hude ko pekkel so serca želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni, in reke je ne potope. Ako da človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ga bo kakor nič čislal.

Evangelij: Nebesko kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 156.)

24. ali 25. svečena.

V dan s. Matia apostola.

Berilo iz djavanja apostolskega 1, 15—26.

Tiste dni je Peter v sredi bratov stal, in je rekel, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej): Možje bratje! se mora dopolniti pismo, ktero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judata, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli, kateri je bil med nas prištet, in je prijel del te službe. (In ti je dobil njivo iz krivičnega plačila, in se je obesil, in se po sredi razpočil, in se je izsul ves njegov, drob in se razznanilo vsem v Jeruzalemu prebivajočim, tako da se je reklo tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva kervi.) Zakaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališče, in nihče naj v njem ne prebiva; in njegovo škofovstvo naj prejme

kdo drugi. Teh mož tedaj, kateri so bili s nami zbrani ves čas, v katerem je Gospod Jezus med nami prebival in hodil, od Janezovega kersta do dne, ko je bil do nas v nebo vzet, teh eden mora biti s nami priča njegovega ustajenja. In so postavili dva, Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s priimkom Pravični; in Matia. In so molili, rekoč: Ti, Gospod! ki poznaš vseh serca, pokaži, kterega teh dveh si izvolil, da prejme mesto te službe in apostoljstva, od kterega je odpadel Juda, da je šel v svoje mesto. In so jim dali srècke za nje; in zadela je srècka Matia, in je bil prištet enajsterim apostolom.

Evangelij svetega Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvalim te, Oče, Gospod nebes in zemlje! da si to zakril modrim in razumnim, in si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi všeč. Vse mi je izročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozna Sina, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozna, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, kateri se trudite, in ste obteženi, in jaz vas bom poživil! Vzemite moj jarm na se, in učite se od mene, ker sim krotak, in iz serca ponižen, in bote pokoj najšli svojim dušam. Moj jarm namreč je sladek, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V dan s. Franciške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomon. pripoved 31, 10—31.

Serčno ženo kdo bo najšel? Čez to, kar je iz daljnega in od zadnjih pokranj, je njena cena. Zanese se na njo serce njenega moža, in ropa ne bo potreboval. Poverne mu dorbo, in ne hudega vse dni svojega življenja. Poiše

volne in prediva, in dela po priročnosti svojih rok. Je kakor barka kupca, ktera iz daljnega prinese svoj kruh. Še po noči vstane, in da brešno svojim domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi vinograd, prepaše z močjo svoje ledje, in okrepča ramena svoje. Skusi in vidi, da je dobro njeno opravilo; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni persti primejo vreteno. Svojo roko odpre ubogemu, in svoje dlani prostre potrebnemu. Ne boji se za svojo hišo snežnega mraža; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tenčica in škerlat je njena noša. Časten pri vratih je njen mož, kadar sedi s deželnimi starašini. Dela tenko platno, in prodaja, in pas daje Kañaneju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in smejala se bo poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in postava milosti je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in lena ne jě kruha. Njeni otroci vstanejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Mnoge hčeri nagrabile so si bogatstva, ti nadvladaš vse. Lažnjiva je milina, in prazna je lepota: žena, ktera se Gospoda boji, ona bo hvaljena. Dajte ji sadu njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njena dela.

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucie device mučenice str. 174.)

12. sušca.

V dan s. Gregorja papeža, cerkvenega učenika.

Berilo: „Predragi! Zapričam pred Bogam“ itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža stran 15.)

Evangelii svetega Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vi ste sol zemlje; ako se pa sol spridi, s čem se bo

solila? Ni za družega več, kakor da se vun verže, in potepta od ljudi. Vi ste luč sveta. Mesto se ne more skriti, ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mernik postavili, ampak na svečnik, da sveti vsem, kateri so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaše dobre dela, in časte vašega Očeta, kateri je v nebesih. Nikar ne mislite, da sim prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sim jih prišel. Zakaj resnično vam povem: dokler ne preide nebo in zemlja, le ena čerka, ali ena pičica ne bo prejšla od postave, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedaj razveže le eno teh nar manjših zapoved, in uči tako ljudi, bo nar manjši imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa stori in uči, bo velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

17. sušca.

V dan s. Jederti device.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 7, 25—34.

Bratje! od devic nimam Gospodovega povelja, svet pa dam, ker sim milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da je to dobro zavoljo sedanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Si zvezan z ženo; ne išči razveze. Si prost od žene: ne išči žene. Ako se pa oženiš, nesi grešil; in ako se devica omoži, ni grešila: tode nadloge mesa bodo imeli taki. Jaz pa vam prizanesem. To tedaj rečem, bratje! Čas je kratek, tedaj naj bodo tudi, kateri imajo žene, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri so veseli, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet, kakor bi ga ne živali; ker podoba tega sveta prejde. Želim pa, da bi bili vi brez skerbi. Kdor

je brez žene, skerbi za to, kar je Gospodovega, kako bi Bogu všeč bil; kdor je pa oženjen, skerbi za to, kar je svetovega, kako bi ženi všeč bil, in je razdeljen. In žena nemožena in devica misli, kar je Gospodovega, da bi bila sveta na telesu in duhu, v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device mučenice, str. 170.)

19. sušca.

V dan s. Jožefa ženina device matere Marie.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 177.)

Evangelij svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Maria mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 7.)

21. sušca.

V dan s. Benedikta abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 177.)

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Paula apostola, str. 182.)

24. sušca.

V dan s. Gabriela verhangela.***Berilo iz Daniela preroka 9, 21—26.***

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, ktereга sim vidil v prikazni v začetku, hitro priletel, in se me je dotaknul ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Daniel! zdaj sim izišel, da te podučim, in da umeš. V začetku tvojih prošenj je izišlo povelje; jaz pa sim prišel, da ti razodenem, da si ljubi mož. Poslušaj tedaj zvesto govorjenje, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov se je prikrajšalo nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da jenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se zbriše krivica, in se približa večna pravica, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomaže Sveti svetih. Vedi tedaj in razumej: Od iz-hoda povelja, da naj se spet sozida Jeruzalem, do Kristusa vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov! in spet bodo sozidane ceste in zidovi v stiski časov. In na koncu dva in šestdeset tednov bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdjalo ljud s prihodnjim vojvodom; in njegov konec bo razsip, in po dokončanem boju bo namenjena puščava.

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor v dan pričakovanja poroda device matere Marie, str. ~~172~~ 175.

25. sušca.

V god včlovečenja Sinu Božjega in oznanjenje devici materi Marii.

Berilo in Evangelij (kakor v dan pričakovanja poroda device matere Marie, 18. dan grudna, str. ~~172~~ 175.

V petek po tihi nedelji.

V dan VII žalost. device matere Marie.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospod te je s svojo močjo oblagodaril, ker je po tebi vničil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! od Gospoda previsocega Boga pred vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospod, kateri je stvaril nebo in zemljo, ker je dans tvoje ime take povišal, da ne prejde tvoja hvala iz ust ljudi, kateri bodo pomnili Gospodovo moč vekomaj. Zavoljo britkosti in nadloge svojega ljudstva svogemu življenju nesi prizanesla, ampak si odvernula pokončanje pred obličjem našega Boga.

Evangelij svetega Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere, Maria Kleofova, in Maria Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

27. sušca.

V dan s. Ruperta spovedovavca *) škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

Glej, veliki duhoven, kateri je v svojih dneh dopadel Bogu, in je bil najden pravičen, in je bil ob času serda

*) Spovedovavec se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero pred svetom spovedoval, ali na znanje dajal, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umrel.

v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil spolnoval postavo nar višega. Za tega voljo ga je Gospod s prisego povzdignul med svojim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu je dal, in svoj zaveť poterdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in najšel je milost pred Gospodovimi očmi. Poveljal ga je pred kralji, in mu je dal venec slave. Storil je ž njim večno zavezo, in dal mu veliko duhovstvo, in ga je oblagodaril v slavi; da opravlja duhovsko službo, in ima hvalo v njegovem imenu, in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelij: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža, 6. grudna, str. 171.)

25. malega travna.

V dan s. Jurja mučenika.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12.

Predragi! pomni, da je Gospod Jezus Kristus iz zaraoda Davidovega vstal od mertvih po mojem oznanovanju, zavoljo kterega terpim do železja kakor hudodelnik; tode Božja beseda ni vklenjena. Zato vse preterpim zavoljo izvoljenih, da tudi oni zveličanje dosežejo, katero je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. — Ti pa si slišal moj nauk, podučenje, prizadevanje, vero, krotkost, ljubezen, poterpežljivost, preganjanje, terpljenje, kar se mi je prigodilo v Antiohii, v Ikonii in v Listrah, kakošno preganjanje sim preterpel, in iz vsega me je rešil Gospod. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sim prava vinska terta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, ktera v meni ne rodi sadu, bo odrezal; in vsako, ktera rodi sad, bo otrebil, da več sadu rodi. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, ktere sim vam govoril. Ostanite v meni, in jaz u vas. Kakor mladika ne more roditi sadu sama od sebe, ako ne ostane na terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sim terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadu; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnula, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v meni, in moje besede u vas ostanejo, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

25. malega travna.

V dan s. Marka evangelista.

(Pri maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih čveterih, obraz volov pa na levi njih čveterih, in obraz orlov nad njimi čveterimi. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej razprosterte; dve peruti sleherne ste se stikale, in dve ste pokrivalo njeno telo. In sleherna njih je pred seboj; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale, kador so hodile. In podoba žival je bila viditi, kakor goreči ogli ognja in kakor bakle. To je bila prikazen, ki je švigala v sredi žival; svetloba ognja, in iz ognja iz-hajoč blisk. In živali so tekale, in se vračevale, kakor svetel blisk.

Evangelij svetega Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je Gospod še drugih dva in sedemdeset izvolil: in jih je poslal po dva pred svojim obličjem u vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcov je malo. Prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcov v svojo žetev. Pojdite! jaz vas pošljem, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite možnje, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite nar poprej: Mir bodi ti hiši. In ako je tam otrok miru, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vernul. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je pri njih: delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolnike, kateri se ondi, in recite jim: Približalo se vam je Božje kraljestvo.

(Berilo in Evangelij pri maši med procesijo stastista, ko o križevem tednu.)

30. malega travna.

V dan s. Katarine Sienske device.

Berilo: Brate! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 174.)

Evangelij: Nebesko kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device, muč. str. 170.)

1. velicega travna.

V dan ss. Filipa in Jakoba apostolov.*Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5.*

Pravični bodo z veliko serènostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in odnesli njih dela. Ko bodo to vidili, bodo omoteni od groznega strahu, in se bodo začudili zavolje naglosti neupanega zveličanja, ter bodo sami pri sebi rekli, ksaje se, in od britkosti duha zdihovaje: Ti so, ktere smo nekedaj zasmehovali, in v zasramljiv pregovor imeli. Mi netumni smo njih življenje imeli za nespamet, in njih konèe za neèast; glejte; kako so zdaj prišteti med Božje otroke, in njih del je med svetniki.

Evangelij svetega Janeza 14, 1—13.

Tisti èas je rekel Jezus svojim uèencem: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujte v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Oèeta je veliko prebivališè. Ako bi tako ne bilo, bi vam bil povedal; ker grem vam mesto pripraviti. In ko obidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sim jaz. In kam jaz grem, veste, in pot veste. Mu reèe Tomaž: Gospod! ne vemo, kam greš; in kako moremo pot vediti? Jezus mu reèe: Jaz sim pot, in resnica in življenje. Nihèe ne pride k Oèetu drugaèi, kakor po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojega Oèeta poznali, in odsihmal ga bote poznali, in ste ga vidili. Mu reèe Filip: Gospod! pokaži nam Oèeta, in nam je dosti. Mu reèe Jezus: Toliko èasa sim pri vas, in me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Oèeta. Kako praviš ti: Pokaži nam Oèeta? Ali ne verujete, da sim jaz v Oèetu, in oèe v meni? Besede, ktere vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe, ampak

Oče, kateri v meni prebiva, on dela opravlja. Ali ne verujete, da sim jaz v Očetu, in Oče v meni? Če ne, vsaj zavoljo del verujte. Resnično, resnično vam povem: kdor v me veruje, bo dela, ktere jaz delam, tudi on delal, in še večji, kakor te, bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar koli bote Očeta v mojem imenu prosili, to bom storil: da bo Oče v Sinu poveličan.

3. velicega travna.

V dan znajdenja svetega križa.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Filipčanov
2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, itd. (kakor evetno nedeljo pri maši str. 92.)

Evangelij svetega Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek zmed farizejev, Nikodem po imenu, viši med Judi. Ti je prišel po noči k Jezusu, in mu je rekel: Učenik, vemo, da si učenik od Boga prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ktere ti delaš, če Bog ni z njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni vnovič preroben, ne more viditi Božjega kraljestva. Mu reče Nikodem: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v telo svoje matere vdruživ iti, in preroben biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti povem, ake kdo ni preroben iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesa, je meso; in kar je rojeno iz Duha je duh. Ne čudi se, da sim ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Véter, kjer hoče, piha, in glas njegov sli-

šiš, pa ne veš, od kod pride, ali kam gre; tako je slehern, kateri je rojen iz Duha. Nikodem je odgovoril in mu rekel: Kako se more to zgoditi? Jezus je odgovoril ter mu rekel: Ti si učenik v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično ti povem, da kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo: in ne sprejmete našega pričevanja. Če vam pozemeljske reči pravim, in ne verjamete, kako bote verovali, ako vam bom nebeške pravil? In nihče ni šel v nebesa, kakor kateri je prišel iz nebes, Sin človekov, kateri je v nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan biti Sin človekov: da kdor koli v nja veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. velicega travna,

V dan s. Floriana in tovaršev mučnikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostola 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenju Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjèni po veri v zveličanje, katero ima razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko dražje ko zlato, ktere se s ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo in čast o razodetju Jezusa Kristusa Gospoda našega.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sim terta, vi mladike. Kdor ostane v meni, in jaz

v njem on rodi veliko sadu: ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo vunkaj veržen, kakor mladika; in bo usahnula, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgori. Ako ostanete v meni, in moje besede u vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveljčan moj Oče: da veliko sadu obrodite, in da ste moji učenci. Kakor je Oče mene ljubil, sim tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni. Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v moji ljubezni; kakor sim tudi jaz zapovedi svojega Očeta spolnil, in ostanem v njegovi ljubezni. To sim vam govoril, da moje veselje u vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.

5. velicega travna.

V dan s. Gotharda spovedovavca škofa.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejov 7, 23—27.

Bratje! duhovnov je bilo več po postavi, zato ko jim je smert branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekoma, ima večno duhovstvo. Torej jih premore tudi vekoma zveličati, kateri pridejo po njem k Bogu, ker vedno živi, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imamo takega velikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadežovanega, odločenoga od grešnikov, in višega, ko so nebesa: kateremu ni treba kakor duhovnom vsak dan poprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, kar je sam sebe daroval, Jezus Kristus naš Gospod.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, ktero uro bo vaš Gospod prišel. To pa

vedite, da, ko bi vedel hišni gospodar, katero uro ima tat priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pripravljeni; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, kterega je postavil njegov gospod čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor tistemu hlapcu, kterega njegov gospod, kadar pride, najde tako delati! Resnično vam povem, da ga bo čez vse svoje premoženje postavil.

16. velicega travna.

V dan s. Janeza Nepomuč. mučenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni skozi okno gleda v hišo; razumni mož pa zunej stoji. Nespamet človekova je poslušati pri durih; modrega pa teži sramota. Usta neumnih nespametno govore, besede modrih pa so z mero pretehtane. Trapasti imajo na jeziku svoje serce, modri pa v sercu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudiča, kolne sam svojo dušo. Šepetavec oskrni svojo dušo, in je povsod čerten; in kdor se ga derži, je sovražen; molčeči in razumni je češčen.

Evangelii: Tisti čas, ja Janez, ko je v ječi itd. (kakor v drugo nedeljo v adventu str. 4.)

25. velicega travna.

V dan s. Urbana mučenika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog, itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 185.)

Evangelii: Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža spovedovavca škofa, str. 171.)

31. velicega travna.

V dan ss. Kanciana in tovaršev mučnikov.

(O velikonočnem času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangelij: Jaz sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v dan s. Florjana in tovaršev, str. 202.)

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospodu je njih plačilo, in skerb za-nje pri Narvišem. Zato bodo prijeli častljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospodove roke; ker s svojo desnico jih bo pokrtil, in s svojo sveto roko jih bo branil. Prijel bo orožje njegov serd, in oborožil stvari v maščevanje nad sovražniki. Oblekel bo namesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prijel bo nepremagavni škit, svetost.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabiana in Sebastiana mučnikov, str. 179.)

2. rožnega cveta.

V dan ss. Marcelina, Petra in Erazma mučnikov.

Berilo: Bratje! menim, da se terpljenje sedajnega časa ne da primeriti itd. (kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 139.)

Evangelij: Kadar bote slišali vojske itd. (kakor v dan ss. Vincencia in Anastazia mučenikov str. 181.)

9. rožnega čveta.

V dan ss. Primaža in Feliciana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev mučenikov, str. 205.)

Evangelij: Zahvalim te Oče itd. (kakor 24. dan svečana str. 191.)

10. rožnega cveta.

V dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove, str. 191.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucie device mučenice, str. 174.)

13. rožnega cveta.

V dan s. Antona Padovskega.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostolu do Korinčanov 4, 9—14.

Bratje! v razgledovanje smo svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v

Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in prenesemo; nas perklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje predrage otroke v Kristusu Jezusu Gospodu našem.

Evangelij: Naj bo opasano vaše ledje, itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

15. rožnega cveta.

V dan ss. Vida in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki Božji, itd. (kakor v dan ss. Vincencia in Anastazia str. 181.)

Evangelij svetega Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z veseljem vernuli, rekoč: Gospod! tudi hudiči so nam pokorni v tvojem imenu. In jim je rekel: Vidil sim satana, kakor blisk iz neba pasti. Glejte! dam vam oblast stopati na kače in škorpijone, in zoper vse moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vunder ne veselite se tega, da so vam duhovi pokorni; veselite se pa, da so vaše imena zapisane v nebesih.

21. rožnega cveta.

V dan s. Aloizia spovedovavca.***Berilo iz bukev Sirahovih 31. 8—11.***

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri za zlatom ne hodi, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ti, in ga bomo hvalili? Zakaj prečudne reči je delal v svojem življenju. On je skušen v tem, in popoln najden, in mu bo večna čast. On bi bil zamogel grešiti, in ni grešil; hudo storiti, in ni storil. Zato je uterjeno njegovo blago v Gospodu, in njegovo miloščinjo bo označevala vsa množica svetih.

Evangelij svetega Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Se motite, ker ne umete ne pisem ne moči Božje. Ob vstajenju namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli Božji v nebesih. Od vstajenja mrtvih pa, ali niste brali, kar vam je govoril Bog rekoč: Jas sim Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov? Bog ni mrtvih ampak živih. In množice, to slišati, so se zavzele nad njegovim ukom. Ko so pa farizeji slišali, da je saduceje k molčanju pripravil, so se sošli. In eden zmed njih, učenik postave, ga je vprašal ga skušajoč: Učenik! ktera je velika zapoved v postavi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je nar veči in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postava in preroki.

22. rožnega cveta.

V dan ss. Ahacia in tovaršev mučnikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev muč. str. 205.)

Evangelii: Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabiana in Sebastiana mučnikov str. 179.)

24. rožnega cveta.

V dan rojstva s. Janeza Kerstnika.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, in pazite rodovi iz daleka! Gospod me je v maternem telesu poklical; ko sem še v telesu svoje matere bil, se je spomnil mojega imena. In je storil moje usta kakor ojster meč; v senco svoje roke me je skril, in me je vzela ko izbrano pšico, v svoj tul me je skril. In mi je rekel: Moj služebnik si ti, Izrael! ker v tebi se bom ponosil. In zdaj reče Gospod, ki me je iz maternega telesa sebi služebnika storil: Glej, dal sem te narodom v svetlobo, da si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo vidili, in knezi vstali, ter te molili zavoľjo Gospoda tvojega Boga, in zavoľjo Svetnika Izraelovega, kateri te je izvolil.

Evangelii svelega Lukeža 1, 57—68.

Elizabeti se je spolnil čas poroditi, in je rodila sina. In njeni sosedje in zlahta so slišali, da je Gospod skazal svoje veliko usmiljenje nad njo in so se z njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so

prišli obrezovat deteta, in so ga imenovali pa imenu njegovega očeta Caharia. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In so ji rekli: Saj ni nikogar v tvojem rodu, kteremu bi bilo tako ime. Pomignuli so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In si je ukazal dati tablico, in je zapisal, rekoč: Janez je njegovo ime. In so se vsi čudili. Pri tej priči pa so se odperle njegove usta in njegov jezik, in je spregovoril in Boga hvalil. In opadel je strah vse njih sosede, in po vsih Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kateri so slišali, so si k sercu vzeli, rekoč: Kaj vender bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila z njim. In Caharia, njegov oče, je bil napolnjen s svetim Duhom, in je prerokoval, rekoč: Hvaljen Gospod, Izraelov Bog, ker je obiskal, in storil odrešenje svojemu ljudstvu.

26. rožnega cveta.

V dan ss. Janeza in Paula mučenikov

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, katerih pravičnosti neso pozabljene; pri njih zarodu ostane njih blago, svet del so njih vnuki; in v zavezi je ostal njih zarod, in njih otroci zavoljo njih vekomaj ostanejo; njih rod in jih slava ne bota prejšla. Njih telesa so v miru pokopane, in njih imena žive od rodu do rodu. Njih modrost bodo pripovedovale vse ljudstva, in njih hvalo bo oznanval ves zbor svetnikov.

Evangelij svetega Lukeža 11, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasa farizejov, kateri je hinavščina. Nič pa ni skritega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivnega

kar bi se ne zvedilo. Torej, kar ste v temi rekli, se bo na svetlem govorilo; in kar ste na uho govorili v hramih, bo oznanovano na strehah. Povem pa vam svojim prijatlom: Ne bojte se jih, kateri telo umoré, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistega, kateri, ko je umoril, ima oblast vreči v pekel. Res, vam povem, tega se bojte! Ali se ne proda pet vrabcov za dva vinarja? In ne eden zmed njih ni pozabljen pri Bogu. Pa tudi lasje vaše glave so vsi razšteti. Ne bojte se tedaj; več ko veliko vrabcov ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor koli me spozna pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli Božjimi.

29. rožnega cveta.

V dan ss. apostolov Petra in Paula.

Berilo iz djnanja apostolskega 12, 1—11.

Tiste dni jih je kralj Herodež jel nekaj v cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakoba, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa vidil, da je to Judom všeč, je ukazal tudi še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil tedaj vjel, ga je poslal v ječo, in dal štirim četvernikom vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v ječo, cerkev pa je za-nja neprenehoma k Bogu molila. Kadar ga je pa Herodež imel pred ljudi postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vajakoma vklenjen v dva lanca; in varhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospodov je pristopil, in luč se je zasvetila v ječi; in je udaril Petra v bok, in ga izbudil, rekoč: Vstani hitro! In so padli lanci od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje obuvale. In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajš, in pojdi za menoj. In je šel

vun za njim, in ni vedil, da je res, kar se je godilo po angelu; ampak je menil, da prikazen vidi. Kadar sta bila pa odišla memo prve in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ktere peljejo v mesto, in te so se jima same od sebe odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zave, in reče: Zdaj vem res, da je poslal Gospod svojega angela, in me je otel iz Herodežove roke, in od vsega čakanja Judovskega Ijudstva.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v dan stola s. Petra v. Rimu str. 178.)

2. malega serpana.

V dan obiskanja s. Marie device.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14

Glej, on pride, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubi k serni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubej mi govori: Vstani hiti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi: ker zima je že minula; dež je odšel in nehal: cvetlice so se prikazale v vaši deželi, čas obrezovanja je prišel; glas gerlice se je zaslišal v naši deželi; smokva je pognala svoj cvet; cvetoči vinogradi dajo svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v razpokih skale, v luknjah kamnate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih ušesih: ker tvoj glas je sladek, in tvoje obličje lepo.

Evangelij svetega Lukeža 1, 39—47.

Tisti čas se je Maria vzdignula, in je jaderno šla v gore v mesto na Judovem. In je stopila v hišo Caharijevo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeta pozdravljenje Mariino, je poskočilo dete v njenem telesu. In Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duhom, in je vskliknila z velikim glasom, in rekla: Žegnana si ti med ženami in žegnan je sad tvojega telesa! In od kod to meni, da pride mati mojega Gospoda k meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojega pozdravljenja v moje ušesa, je dete poskočilo od veselja v mojem telesu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda. In Maria je rekla: Moja duša povelečuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju.

4. malega serpana.

V dan s. Ulrika spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spovedovavca škofa, str. 203.)

12. malega serpana.

V dan ss. Hermagora škofa in Fortunata diakona, muč. Krajnske dežele priporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki Božji, itd.

Evangelij: Kadar bote slišali vojske, itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencia in Anastazia muč. str. 181.)

13. malega serpana.

V dan s. Margarete device mučenice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povdignul si itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 187.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucie device mučenice str. 174.)

16. malega serpana.

V dan s. device Marie Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jaz sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojega evetja je častit in obiln sad. Jaz sim mati čiste ljubezni, in strahu, in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti! Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojega sadu se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medu, in moj del slajši od medu in statovja. Moj spomin je u večne rodove. Kteri mene jedo, bodo še lačni; in kteri mene pijo, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kteri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij svetega Lukeža 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, katero je tebe nosilo, in persam, ktere si sesal: On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. malega serpana.

V dan s. Aleksia spovedovavca.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Timoteja 6, 6—12.

Predragi! velik dobiček je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič namreč nismo prinesli na ta svet; gotovo tudi ničesar ne moremo odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Zakaj, kateri hočejo obogateti, padejo v skušnjavo, in v zaderno hudičevo, in u veliko nepridnih in škodljivih želj, ktere potope človeka v pogubljenje in končanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekteri, ki so po njej hrepeneli, so zajšli od vere, in se zapletli u velike nadloge. Ti pa, o človek Božji! beži pred tem; derži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, poterpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnem življenju.

Evangelij: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s Paula apostola str. 182.)

20. malega serpana.

V dan s. Elia preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Je vstal Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je kakor bakla gorela. On je pripeljal nad ljudstva lakote, in ker so ga razdražili s svojim zavidom, jih je manj prihajalo, niso namreč mogli terpeti zapoved Gospodovih. Z besedo Gospodovo je zaperl nebo, in je priklial iz neba ogenj trikrat. Tako se je poveličal Elija

v svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignul mertvega iz groba, iz smertne oblasti po besedi Gospoda Boga. Ti si vergel kralje v pogubo, in razterl lahko njih moč, in slavne iz njih postelje. Ti si slišal na Sinaji svarjenje in na Horebu sodbo maščevanja. Ti si moral kralje v pokorjenje, in si preroke stavil naslednike za seboj. Ti si bil vzet v ognjenem viharju na vozu z ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti serd Gospodov, spraviti očetovo serce s sinom, in spet ustanoviti rodove Jakobove.

Evangeli: Tisti čas vzame Jezus s seboj Petra in Jakoba in Janeza itd. (kako drugo postno nedeljo str. 44.)

22. malega serpana.

V dan s. Marie Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor 23. dan svečana, str. 189.)

Evangeli: Tisti čas je nekdo zmed farizejev itd. (kakor v četrtek po tihi nedelji, str. 88.)

25. malega serpana.

V dan s. Jakoba apostola.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 4, 9—15.

Bratje! menim, da je Bog nas apostole poslednje postavil, kakor k smerti namenjene: ker smo v razgledovanje svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa

močni; vi častiti, mi pa brezčastni. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uha bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslovimo; nas preganjajo, in terpimo nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke. Zakaj, ko bi ravno deset jezer učениkov imeli v Kristusu, vender nimate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sim vas jaz s evangeljem rodil.

Evangelij svetega Matevža 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Cebedejovih sinov, s svojima sinoma, ter ga je molila in neč kaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočes? Mu pravi: Reci, da sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, in eden na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita. Al moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno od mojega Očeta.

Ravno ta dan.

V dan s. Krištofa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospod itd.

Evangelij: Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina mučenika str. 188.)

26. malega serpana.

V dan s. Ane, matere Marie device.

Berilo: Serčno ženo kdo bo najšel? (kakor v dan s Franciške Rimske vdove, str. 191.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, (kakor v dan s Lučije device mučenice str. 157.)

174

2. velicega serpana.

V dan s. Stefana papeža mučenika.

Berilo iz djanja apostolskega 20, 17—21.

Tiste dni, je iz Mileta Paul poslal v Efez, poklicat starašine cerkve. Kadar so bili ti k njemu prišli, in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od prvega dne, ko sim prišel v Azio, kako sim z vami ves čas bil, služeč Gospodu z vso ponižnostjo in s solzami in skušnjami, ktere so se mi godile zavoljo zalezovanja Judov: kako nisim nič odtegnul koristnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanujoč Judom in nevernikom spreobrnjenje k Bogu in vero našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Evangelij: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 185.)

5. velicega serpana.

V dan s. Marie Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred veki sim stvarjena, in nikdar ne bom nehala, in v svetem prebivališču sim pred njim slu-

žila. In tako sim se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sim ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovališče.

Evangelij svetega Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v dan s. device Marie Karmelske, str. 214.)

Ravno ta dan.

V dan s. Ozvalda spovedovavca,

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega str. 206.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhina čeda! ker vašemu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogaieme. Storite si mošnje, ktere se ne starajo; zaklad, kteri ne mine v nebesih, kamor se tat ne približa, in kterega molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

6. velicega serpana.

V dan ss. Ksista in tovaršev mučnikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev muč: str. 205.)

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus iz gore itd. (kakor v dan ss. Fabiana in Sebastiana muč. str. 179.)

10. velicega serpana.

V dan s. Laurencia mučenika.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 9, 6—10.

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti žel. Slehern (daruj), kakor je v svojem sereu namenil, ne z žalostjo ali po sili; zakaj veselega darovaveca ljubi Bog. Bog pa je mogočen vsak dar zobilšati med vami, da imate vselej vsega dovolj, in ste bogati za vsako dobro delo; kakor je pisano: Dělí, daja uhogim, njegova pravičnost ostane vekomaj. Kteri pa daje seme sejaveu, bo tudi kruha jesti dal, in bo namnožil vaše seme, in dal rasti obilniši sad vaše pravičnosti.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo, in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadu. Kdor ljubi svojo dušo, jo bo zgubil; in kdor sovraži svojo dušo na tem svetu, jo bo prihranil u večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sim jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil.

15. velicega serpana.

Veliko gospojnico, ali v god vnebovzeta Marie device.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

U vsem sim pokoja iskala, in v dedičtvu Gospodovem sim hotla stanovati. Tedaj je zapovedal, in mi rekel stvar-

nik vsih reči; in kateri me je stvaril, je počival v mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakobu prebivaj, v Izraelu imej svoj del, in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sim se v Sionu uterdila, in v svetem mestu sim ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sim se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovišče. Kakor ceder na Libanu sim povišana, in kakor cipresa na gori Sionski. Visoko kakor palma v Kadezu sim izrastla, in kakor zasajena roža v Jerihu; kakor lepa oljka na polju, in kakor javor ob vodi na pótih sim visoko izrastla. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sim dišala, kakor izbrana mira sim dajala prijeten duh od sebe.

Evangelij svetega Lukeža 10, 38—42.

Tisti čas je šel Jezus v neko vas; in neka žena, **Mata** po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In je imela sestro, po imenu **Maria**, ktera je tudi sedla k nogam **Gospodovim**, in poslušala njegovo besedo. **Marta** pa si je dajala s postrežbo veliko opraviti; ter je pristopila, in rekla: **Gospod!** ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedaj, da naj mi pomaga. In **Gospod** je odgovoril, in ji rekel; **Marta, Marta!** skerbna si in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. **Maria** je nar boljši del izvolila, kateri ji ne bo odvzet.

16. velicega serpana.

V dan s. Roka spovedovavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega str. 206.)

Evangelij: Ne bojte se, majhina čeda itd. (kakor v dan s. Ozvalda spovedovavca, str. 219.)

24. velicega serpana.

V dan s. Jerneja apostola.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola od Korinčanov 12, 27—31.

Bratje! vi ste telo Kristusovo in udje med seboj. In Bog je v cerkvi postavil prvič apostole, drugič preroke, tretjič učenike, potlej moči, po tem dari ozdravljati, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike izlagati. So mar vsi apostoli? ali vsi preroki? ali vsi učenički? ali imajo vsi moči? ali vsi dari ozdravljati? ali vsi mnogotere jezike govore? ali vsi izlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetega Lukeža 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v molitvi Božji. In ko je bil dan, je poklical svoje učence, in jih je iz njih dvanajst izvolil, (ktere je tudi apostole imenoval): Simona, ki ga je tudi Petra imenoval, in Andreja njegovega brata, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja; Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejovega, in Simona, imenovanega Celota, in Judeša Jakobovega, in Judeža Iškarjota, kateri je izdajavec bil. In je šel doli z njimi, in je stal na ravnem polju, in truma njegovih učencov, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni biti od svojih bolezni. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotaknuti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. velikega serpana.

V dan s. Auguština škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričam pred Bogom itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

Evangelij: Vi ste sol zemlje, itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža. str. 192.)

V dan obglavljenja s. Janeza kerstnika.

Berilo iz Jeremia preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospod rekoč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govori Judu vse, kar ti jaz zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom pripustil, da bi se jih bal. Zakaj jaz te dans storim terdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsej deželi, kraljem v Judu, njegovim knezom, in duhovnom in ljudstvu dežele. In se bodo bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sim jaz s teboj, reče Gospod, da te rešim.

Evangelij svetega Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herodež, in vjel Janeza, in ga zvezal v ječi zavoljo Herodiade, žene svojega brata Filipa, ker jo je bil za ženo vzel. Zakaj Janez je rekel Herodu: Ni ti pripuščeno imeti žene svojega brata. Herodiada pa ga je zalezovala, in ga je hotla umoriti, pa ni mogla. Herodež se je namreč bal Janeza, ker je vedil, da je pravičen in svet mož; in ga ja varoval, in je, kadar je ga zaslišal, veliko storil, in ga je rad poslušal. In ko je bil priložen dan prišel, je Herodež v dan svajega rojstva

večerjo napravil knezom, vojvodam in pervakom Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodiadina, in je plesala, in dopadla Herodežu, in z njim sedečim; je rekel kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in ti bom dal. In ji je prisegel: Kar koli prosiš, ti bom dal, tudi polovico svojega kraljestva. In je vun šla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza kerstnika. In je šla zdajci hitro noter h kralju, in je prosila, rekoč: Hočem, da mi daš jaderno v skledi glavo Janeza kerstnika. In kralj je bil žalosten, pa zovoljo prisege, in zovoljo z njim sedečih, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rabeljna, in ukazal prinesiti njegovo glavo v skledi. In ga je v ječi ob glavo djal, in je prinesel njegovo glavo v skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Kadar so to slišali njegovi učeni, so prišli in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v grob.

Pervo nedeljo kimovca.

V god sveh angelov varhov.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23, 20—23.

To govori Gospod Bog: Glejte, jaz bom poslal svojega angela, kateri pojde pred teboj, in te bo varoval na potu, in pripelja v kraj, ktereга sim pripravil. Spoštuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, da ga ne zaničuješ, ker ne bo zanesel, kadar gresiš, in moje ime je v njem. Ako poslušáš njegov glas, in vse storiš, kar govorim: bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotoval tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred teboj.

Evangelij svetega Matevža 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekoč: Kteri je li večji v nebeškem kraljestvu? In Jezus je

poklical otroka, in ga je postavil v sredo med nje, in je rekel: Resnično vam povem; ako se ne spreobehnete, in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor koli se tedaj poniža, kakor ti otrok, ti je veči v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme kterega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme. Kdor pa pohujša kterega teh malih, ki v me verujejo, bi mu bilo bolje, da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorje svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vender gorje tistemu človeku, po kterem pohujšanje pride. Ako te pa tvoja roka, ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in verzi od sebe; bolje ti je hromemu ali kruljovemu iti v življenje, kakor dve roki, ali dve nogi imeti, pa verženemu biti u večni ogenj. In ako te tvoje oko pohujša, izderi ga, in verzi od sebe; bolje ti je s enim očesom iti v življenje, kakor dva očesa imeti, pa verženemu biti v peklenski ogenj. Glejte, da ne zaničujete kterega teh malih! ker povem vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

1. kimoveca.

V dan s. Egidia abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, 177.)

Evangelii: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobehnenja s. Paula apostola, str. 182.)

4. kimoveca.

V dan s. Rozalie device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali, itd. (kakor v dan s. Lucie device mučenice str. 174.)

Listi in Evangelii.

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare device mučenice str. 170.)

8. kimoveca.

Malo gospojnico ali v god rojstva Marie device.

Berilo in Evangelii se najmeta v praznik spočetja device Marie, (8. dan grudna, str. 172.)

Pervo nedeljo po mali gospojnici.

V praznik svetega imena Marie.

Berilo: Jaz sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 214.)

Evangelii: Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 175.)

14. kimoveca.

V dan povišanja svetega Križa.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Filipčanov 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus itd. (kakor evetno nedeljo per maši, str. 72.)

Evangelij svetega Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz, kadar bom povišan iz zemlje, bom vse k sebi vlekel. To pa je rekel, da je na znanje dal, s kakošno smertjo da bo umerl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kde je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne ve, kam gre. Dokler imate luč, verovajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

17. kimoveca.

V dan s. Lamberta škofa mučenika.

Berilo iz lista s. Jakoba apostola 1, 12—18.

Predragi! blagor človeku, kateri preterpi skušnjo, ker ko je skušen, bo prijel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne reci, da je od Boga skušan; zakaj Bog se ne da skušati v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak pa je skušan, kadar je od svojega poželenja vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, bratje moji preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, in pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kacega preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekake pervine njegovih stvari.

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje ma-

tere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učeneč. In kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče turn zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih troškov, ali ima dosti ga dodelati; da se mu, kadar vstavi temelj, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekoč: Ta človek je začel zidati, in ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kedar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne sede poprej, in ne premisli, ali more z desetimi jezeri naproti iti tistemu, kateri gre nad nja z dvajsetimi jezeri? Sicer pošlje, dokler je še deleč, sporočnikov do njega, in prosi miru. Tako tedaj nobeden zmed vas, kateri se ne odpove vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovea.

V dan s. Matevža apostola in evangelista.

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—14.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni, itd. (kakor v dan s. Marka evangelista, str. 198.)

Evangelij svelega Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je vidil Jezus človeka na colu sedeti, Matevža po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In je vstal, in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej! je veliko mitničarov in grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so farizeji to vidili, so rekli njegovim

učencem : Zakaj je vaš učenik z mitaičari in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel : Ni treba zdravnik zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to : Usmiljenje hočem, in ne daru. Nisim namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimovca.

V dan ss. Kozma in Damiana mučnikov.

Berilo : Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev muč. str. 205.)

Evangelij : Tisti čas je šel Jezus z gore, itd. (kakor v dan ss. Fabiana in Sebastiana mučnikov. str. 179.)

29. kimovca.

V dan s. Mihaela verhangela.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apostola. 1, 1—5.

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skoraj zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje dajal besedi Božji, in pričevanje od Jezusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je blizo. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v Azii. Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, pervorojenec iz mertvih in

poglavar kraljev zemlje: kateri nas je ljubil, in nas opral od naših grehov v svoji kervi.

Evangelii: (kakor v god angelov varhov, prvo nedeljo kimovca, str. 224.)

Pervo nedeljo kozoperska.

V praznik Marie device svetega rožnega kranca.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor v dan svete Marie device Snežnice, str. 217.)

Evangelii: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 214.)

4. kozoperska.

V dan s. Franciška Serafskega.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Galačanov 6, 14—18.

Bratje! mene pa Bog varuj, da bi se s drugim hvalil, kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se po tem pravilu ravnajo, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelom Božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospoda Jezusa na svojem telesu. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelii: Zahvalim te, Oče itd. (kakor 24 dan svečana, str. 191.)

12. kozoperska.

V dan s. Maksimiliana škofa mučēnika.

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd. (kakor v dan s. Blaža muč. škofa, str. 185.)

Evangeli: Ako pride kdo k meni, itd. kakor v dan s. Lamberta mučēnika škofa, str. 217.)

15. kozoperska.

V dan s. Terezie device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucie device mučēnice, str. 174.)

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device mučēnice, str. 170.)

16. kozoperska.

V dan s. Gala abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 177.)

Evangeli: Glej, mi smo vse zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Paula aposteljna, str. 182.)

18. kozoperska.

V dan s. Lukeža evangelista.**Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 8, 16—24.**

Bratje! hvala Bogu, kateri je dal ravno tako skerb za vas Titu v serce. Zakaj opominjaje sicer je prijel; pa ker je bil zlo skerben, je s svojo voljo k vam šel. Poslali smo z njim tudi brata, ktereга hvala je v evangeliju po vsih cerkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cerkev tovarš našega popotovanja v to miloščinjo, ki jo dajemo v čast Gospodovo, in v razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skerbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa z njima tudi našega brata, ktereга smo skusili v mnogoterih rečeh velikokrat skerbneга, zdaj pa veliko skerbnejšega z velikim zaupanjem do vas; ali zavoljo Tita, kateri je moj tovarš in pomagavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so apostoli cerkev in čast Kristusova. Pokažite tedaj v pričo cerkev pričevanje svoje ljubezni do njih in naše hvale zavoljo vas.

Evangelij kakor v dan s. Marka 25. dan malega travna, str. 198.

21. kozoperska.

V dan s. Uršule in njenih tovaršic, devic in mučenic.

Berilo: Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 193.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device muč. str. 170.)

28. kozoperska.

V dan ss. Simona in Judeža apostolov.***Berilo iz lista s. Paula apostola do Efežanov***
4, 7—13.

Bratje! vsakteremu zmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusovega. Za tega voljo reče pismo: Je šel na visoko, in vjete peljal jetnike; je dal darove ljudem. Da je pa gor šel, kaj je družega, kakor da je poprej tudi šel v dolne strani zemlje? Kteri je dol šel, ravno tisti je tudi gor šel čez vse nebesa, da bi vse napolnil. In on je ene postavil apostole, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učenike v popolnost svetih, v opravljanje službe, v razširjanje telesa Kristusovega; dokler se ne snidemo vsi v edinosti vere in spoznanja Sinu Božjega, v popolnega moža, v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij svetega Janeza 15, 17—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencom: **To vam zapovem, da se ljubite med seboj! Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene proprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jaz od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jaz govoril: Hlapec ni večji, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje besede spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega imena, ker ne poznajo njega, kteri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne imeli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži tudi mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, kterih nihče drugi ni storil, bi**

ne imeli greha; zdaj pa so vidili, in sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, katero je v njih postavi zapisano: Brez vzroka so me sovražili.

1. listopada.

V god vsih svetnikov.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apostola 7, 2—12.

Tiste dni, glejte, sim jaz Janez vidil drugega angela priti od solnčnega izhoda, kateri je imel znamenje živega Boga; in je vpil z velikim glasom čveterim angelom, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekoč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamnjamo služebnikov Boga našega na njih čelih. In sim slišal število zaznamnjanih; sto štiri in štirideset jezer je bilo zaznamnjanih iz vsih rodov Izraelovih otrok. Iz roda Judovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Rubenovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Gadovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Azerjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Neftaljevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Manasovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Simeonovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Levjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Isaharjevega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Cabulonovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Jožefovega dvanajst jezer zaznamnjanih; iz roda Benjaminovega dvanajst jezer zaznamnjanih. Po tem sim jih vidil veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vsih narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stati pred sedežem in pred Jagnjetom, oblečene v bele dolge oblečila, in palmove veje so bile v njih rokah; in so vpili z velikim glasom, rekoč: Čast Bogu našemu, ki sedi na sedežu, in Jagnjetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starašinov in čveterih žival, in so padli pred sedežem

na svoje obraze, in molili Boga, rekoč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogu našemu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelii svetega Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus množice, je šel na goro, in ko se je bil usedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In je odperl svoje usta, in je učil, rekoč: Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasi-teni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje do-segli. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravice preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas laž-njivo govorili zavoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte; ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

2. listopada.

V dan s. Justa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospod itd. (kakor v dan s. Valentina mučenika str. 188.)

Evangelii: Resnično, resnično vam povem, ako pše-nično zerno itd. (kakor v dan s. Laurencija mučenika, str. 220.)

Berilo in Evangelii v dan spomina vsih vernih mertvih se najdeta zadej po občini svetnikov pri mašah po mertvih.

4. listopada.

V dan s. Karola Boromeja škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 196.)

Evangeli: Nekdo kateri je na ptuje šel (kakor v dan s. Nikolavža str. 171.)

6. listopada.

V dan s. Leonarda abata.

Berilo: Je bil ljub Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 177.)

Evangeli: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

11. listopada.

V dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 196.)

Evangeli svetega Lukeža 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče luči, ko jo užge, ne postavlja na skrit kraj ne pod mernik; ampak na svečnik, da kateri noter gredo, svetlobo vidijo. Svetilo tvojega telesa je tvoje oko; ako je tvoje oko čisto, bo svetlo vse tvoje telo: ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje telo. Glej tedaj, da luč, ktera je v tebi, ne bo tema. Ako je tedaj vse tvoje telo svetlo, in nima nikjer nič temnega, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetilo.

13. listopada.

V dan s. Brikcia spovedovavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda, str. 203.)

15. listopada.

V dan s. Leopolda spovedovavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v dan s. Alojzija, str. 208.)

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem to pri-liko: Neki imeniten človek je šel v daljno deželo, vzet kraljestvo v last, in se vernit. Poklical je pa svojih deset hlapcov, in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler pridem. Njegovi mestnjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočenje za njim, rekoč: Nočemo, da bi ti kraljeval čez nas. In zgodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedil, koliko je vsakteri prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekoč: Gospod! tvoja libra je deset liber pridobila. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v malem zvest, imaj oblast čez deset mest. In drugi je prišel, rekoč: Gospod! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi čez pet mest. In eden je prišel, rekoč: Gospod! glej tvojo libro, katero sim imel shranjeno v ruti! Zakaj bal sim se te, ker si ojster človek, jemlješ, česar nesi naložil, in žanješ, česar nesi sejal. Mu reče: Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Si ve-

dil, da sim jaz ojster človek, ki jemljem, česar nesim naložil, in žanjem, česar nesim sejal; zakaj nesi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, da bi jih bil jaz, kadar bi bil prišel, z obrestjo potegnul? In je rekel zraven stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte tistemu, kateri ima deset liber. In so mu rekli: Gospod! ima deset liber. Povem vam pa, da vsakemu, kateri ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima mu bo še, kar ima, odvzeto.

19. listopada.

V dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Serčno ženo kdo bo najšel itd. (kakor v dan s. Franciške Rimske vdove str. 191.)

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucie device mučenice, str. 174.)

21. listopada.

V dan darovanja Marie device.

Berilo: Od začetka in pred veki sim stvarjena itd. (kakor 5. dan velicega serpana str. 218.)

Evangelii: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignula neka žena, itd. (kakor 16. dan malega serpana str. 214.)

22. listopada.

V dan s. Cecilie device mučenice.

Berilo: Gospod, moj Bog! povzdignul si, itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 197.)

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare device mučenice, str. 170.)

23. listopada.

V dan s. Klementa mučenika papeža.

Berilo: Bratje posnemajte mene itd. (kakor 23. nedeljo po binkoštih, str 164.)

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v dan v Gotharda str. 203.)

25. listopada.

V dan s. Katarine device mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospod kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device mučenice str. 170.)

17. velicega travna.

V dan s. Jodoka spovedovavca.

Berilo. Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega, str. 206.)

Evangelij: Ne bojte se majhina čeda itd. (kakor v dan s. Ozvalda, str. 219.)

Tretji del.

Berila in Evangelii

praznike Svetnikov, kteri nimajo lastnih, ali občina Svetnikov.

V predgod apostola.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25—27; in 45, 2—9.

Blagoslov Gospodov je nad glavo pravičnega. Zato mu je dal Gospod lastino, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in najšel je milost pred obličjem vsega človeštva. In ga je poveličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. In mu je dal očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti; in ga je povišal. Storil je ž njim večno zavezo, in ga je opasal s pasom pravičnosti, in oblekel Gospod z vencem slave.

Evangelii svetega Janeza 15, 12—16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencom: To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sim

vas jaz ljubil. Veči ljubezni od te nima nihče, da kdo svoje življenje da za svoje prijatle. Vi ste moji prijatli, ako storite, kar vam jaz zapovem. Posihmal vas ne bom več imenoval hlapce; ker hlapec ne ve, kaj dela njegov gospod; pa prijatle sim vas imenoval; ker sim vse, kar koli sim šlišal od svojega Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolili, ampak jaz sim vas izvolil, in sim vas postavil, da greste, in sad obrodite, in da vaš sad ostane; da, kar koli bote prosili Očeta v mojem imenu, vam da.

V dan mučenika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakoba apostola 1, 12—18. Predragi! blagor človeku itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa muč. str. 227.)

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33. Ako pride kdo k meni itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa muč. str. 227.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 185.)

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27. Ako hoče kdo itd. (kako v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 186.)

*) Mučenik se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero stanovnito pričal, in je bil zato umorjen. V besedi škof je pa tudi Papež zapopadan.

V dan mučenika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14. Pravičnega je peljal itd.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42. Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina muč. str. 188.)

II.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Timoteja 2, 8—10, in 3, 10—12. Predragi pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika str. 167.)

Evangelij svetega Matevža 16, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo! in skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v temi, pravite na svetlem; in kar na uho slišite, oznanujte na strehah. In ne bojte se jih, kateri telo umore, duše pa ne morejo umoriti: temuč bojte se veliko bolj tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali se ne prodasta dva vrabca po vinarju? In le eden zmed njih ne pade na zemljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi razštet. Nikar se tedaj ne bojte: boljši ko veliko vrabcev ste vi. Kdor koli bo tedaj mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakoba apostola 1, 2—12.

Predragi! u veliko veselje si štejte, kadar padete v mnogotere skušnje, ker veste, da skušnja vaše vere obrodi poterpežljivost, poterpežljivost pa delo dopolni; da ste popolni in pravični; in v ničemur pomankljivi. Ako pa kdo vas potrebuje modrosti, naj jo prosi od Boga, kateri da vsem obilno, in ne opanaša; in mu bo dana. Naj pa prosi z zaupanjem brez vsega pomišljenja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valovu, kterega veter goni, in semtertje meče. Naj tedaj ne misli tak človek, da bo kaj prijel od Gospoda. Človek dvojnih misel je nestanoviten u vsih svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v svojem povišanju, bogati pa v svojem ponižanju, ker bo ko cvet trave prešel. Solnee namreč vstane z vročino, in posuši travo, in njen evet odpade, in njena lepa podoba pogine; tako bo tudi bogatin v svojih potih zvenul. Blagor človeku, kateri preterpi skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo.

Včasih se bere tudi.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostola 4, 13—19.

Predragi! ker ste deležni Kristusovega terpljenja. veselite se, da se tudi v razodenju njegove časti veselite in radujete. Ako ste zasramovani zavoljo imena Kristusovega, blagor vam, zakaj, kar je hvale, časti in moči Božje, in duh Božji nad vami počiva. Nobeden vas pa naj ne terpi, kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjevavec, ali ptujega blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kristian, naj se ne sramuje; ampak naj časti Boga v tem imenu. Zakaj čas je, da se začne sodba pri hiši Božji; ako pa prvič pri nas, kakošen konec bo tistih, kateri ne verujejo Božjemu evangeliju. In ako bo pravični komaj zveličan,

kako bo hudobnik in grešnik obstal? Tedaj naj tudi tisti, kateri terpe po volji Božji, zvestemu stvarniku priporočé svoje duše v dobrih delih.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Laurencija mučen. str. 220.)

V dan mučenika o velikonočnem času *).

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Filipa in Jakoba apostolov, str. 200.)

Namesti tega se bere včasi.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 198.)

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7. Jaz sim prava vinska terta itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika str. 197.)

V dan več mučenikov o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista s. Petra apostola 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

*) Cerkevni velikonočni čas se šteje od velike sabote do praznika s. Trojice ali 1. nedelje po binkoštih.

Evangelij svetega Janeza 15, 5—11. Jaz sim terta, vi mladike itd. (oboje kakor v dan s. Floriana in tovaršev mučenikov, str. 202.)

Namesto poprejšnjega berila in evangelja se včasi bereta.

*Berilo iz razodenja s. Janeza apostola
19, 1—9.*

Tiste dni sim jas Janez slišal, kakor glas veliko trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! češčenje, in slava, in moč bodi Bogu našemu! Ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, koja je pačila zemljo s svojim kurbanjem, in se je osvetil zavoljo kervi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In so spet rekli: Aleluja! In njen dim vshaja od vekomaj do vekomaj. In so padli štiri in dvajseteri starašini in čvete živali, in so molili Boga sedečega na sedežu, rekoč: Amen, aleluja! In glas je od sedeža izišel, rekoč: Hvalite Boga našega, vsi njegovi služabniki, in kteri se ga bojite, mali in veliki! In sim slišal kakor glas velike množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje velicij gromov reči: Aleluja, ker kraljuje Gospod naš vsemogočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjeta, in se je njegova nevesta pripravila! In dano ji je bilo, da se je oblekla v svetlo in belo tenčico; tenčica namreč so pravične dela svetnikov. In mi je rekel: Zapiši: Blagor jim, kteri so na ženitno večerjo Jagnjeta poklicani!

Evangelij svetega Janeza 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša ža-

lost se bo u veselje spreobrnula. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več na britkost od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

V dan več mučenikov zunej veliko- nočnega časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19. Kadar bote slišali (oboje kakor v dan ss. Vincencia in Anastazia muč. str. 181.)

II.

Berilo iz bukev modrosti, 5, 16—20. „Pravični bodo“ itd. (kakor v dan ss. Kanciana in tovaršev mučenikov str. 205.)

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan s. Fabiana in Sebastiana mučenikov, str. 181.)

III.

*Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejev
10, 32—38.*

Bratje! spomnite se nekdanjih dni, v katerih razsvetljeni ste velik boj prestali v terplenju, ko ste bili ali zasramovani in stiskani v razgledovanje, ali tovarši tistim, katerim se je tako godilo. Zakaj tudi z jetniki ste usmi-

ljenje imeli, in rop svojega blaga z veseljem preterpeli, ker ste vidili, da imate boljši in stanovitno premoženje. Nikar tedaj ne zgubite svojega zaupanja, katero ima veliko plačilo! Poterpežljivost namreč vam je potrebna, da Božjo voljo storite, in dosežete obljubo. Zakaj clo malo časa je še, in bo prišel, kateri ima priti, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij svetega Matevža 24, 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na oljski gori, so pristopili k njemu učenci, rekoč: Povej nam, kdaj bo to? in kakošno bo znamenje tvojega prihoda in končanja sveta? In Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v mojem imenu, ki poreko: Jaz sim Kristus, in jih bodo veliko zapeljali. Slišali pa bote vojske in govorjenje od vojsk. Glejte, da se ne prestrašite; ker to se mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignul se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; in kuga in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v britkost, in vas bodo morili; in bote sovraženi od vsih narodov zavoljo mojega imena. In takrat se jih bo veliko pohujšalo, in se bodo med seboj sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen pri mnogih omerznula. Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je po čudnih potih vodil; senca jim je po dnevu bil, in zvezdna svetloba po noči. Skoz rudeče morje jih je spravil, in jih vozil skoz silne vode. Potopil je njih sovražnike v morju,

nje pa je iz dna globočine potegnil. Toraj so pravični rop hudobnih odnesli, so tvojemu svetemu imenu, Gospod, hvalo peli, in so tvojo premagavsko roko častili.

Evangelii kakor v god vsih svetnikov str. 235.

V.

Berilo iz lista, s. Paula apostola do Rimljanov 5, 1—5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imajmo mir z Bogom po Gospodu svojem Jezusu Kristusu, po katerem tudi smemo pristopili s vero v to milost, v kateri stojimo, in se hvalimo s častnim upanjem Božjih otrok. Pa ne samo s tem, ampak še tudi s nadlogami se hvalimo, ker vemo, da nadloga nam poterpljenje dobiva, poterpljenje pa skušnjo, skušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen božja namreč je izlita v naših srcih po svetem Duhu, ki nam je dan.

Evangelii kakor v dan s. Matia apostla, str. 190.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 145.

Evangelii svetega Lukeža 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Gorje vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete, da privolite v dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zato je tudi modrost Božja rekla: Preroke in apostole jim hočem poslati, in ene zmed njih bodo umorili, in ene preganjali; da se bo terjala od tega rodu kerv vsih prerokov, ktera je bila prelita od začetka sveta; od kervi Abel nove do kervi Zaharijeve, kateri je bil umorjen med altarjem in tempeljnem. Gotovo, povem vam, terjala se bo od tega rodu.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v postu, str. 35.

Evangeli kakor v dan ss. Vida in tovaršev mučnikov, str. 207.

VIII.

Berilo kakor v dan ss. Fabiana in Sebastiana mučnikov, str. 181.

Evangeli kakor v dan ss. Janeza in Paula mučnikov, str. 210.

IX.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apostola 7, 13—17.

Tiste dni je eden stariših spregovoril, in mi je rekel: Ti le, ki so v dolgih belih oblačilih, kdo so, in od kod pridejo! In jaz sim mu rekel: Ti veš, Gospod moj. On pa mi je djal: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge; oprali so si svoje oblačila, in so jih ubelili v kervi jagnjeta. Zato so pred stolom Božjim, in mu služijo noč in dan v njegovemu tempeljnu; in kateri na stolu sedi, bo med njimi prebival. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnee jih ne bo več pripekalo, tudi nobena vročina ne: ker jagnje, ki je v sredi sedeža, jih bo vladalo, in do studenca žive vode vodilo, in Bog jim bo vse solze iz oči obrisal.

V dan spovedovavca *) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta spovedovavca škofa, str. 196.)

*) Glej stran 196.

Evangelij svetega Matevža 25, 14—23. Nekdo, kateri je na ptuje šel itd. (kakor v dan s. Nikolavža, 6. dan grudna, na str. 171.)

II.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejev 7. 23—27.
Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij svetega Matevža, 24, 42—47. Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spovedovavca škofa, str. 203.)

III.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejev 5, 1—4.

Bratje! vsak veliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar Boga zadene, da daruje, in opravlja daritve za grehe, in da zamore usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi za se darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razun kateri je poklican od Boga, kakor Aron.

Evangelij svetega Lukeža, 11, 33—26, [Nihče luči, itd. (kakor v dan s. Martina škofa str. 236.)

IV.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Hebrejev 13, 7—17.
Bratje! spomnite se itd. (kakor v dan s. Nikolavža spovedovavca škofa, str. 171.)

Evangelij svetega Marka 13, 33—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kdaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je na ptuje šel, in svoj dom, ze-

pustil, in svojim hlapcom oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratarju, da naj čuje. Čujte tedaj, (ker ne veste, kdaj hišni Gospodar pride; zvečer, ali o polnoči, ali o petelinjem petju, ali zjutraj); da vas, ko bi prišel nanagloma, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vsim pravim: čujte!

V dan cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Timoteja 4, 1—8.

Predragi! zapričam itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

Namesti tega berila se včasi bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje serce, da bo čulo o zoru pri Gospodu, kateri ga je stvaril, in bo pred obličjem Narvišega prosil. Odperl bo svoje usta v molitvi, in zavoljo svojih grehov prosil. Ako bo tedaj veliki Gospod hotel ga bo z duhom umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v molitvi hvalil Gospoda; in, on bo ravnal njegov svet in nauk, in bo svetoval v njegovih skrivnostih. On bo oznanoval nauk njegove resnice, in se bo postave Gospodove zaveze hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo prejšel, in po njegovem imenu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modrost bodo pripovedovali narodje, in njegovo hvalo bo oznanovalo zbirališče.

Evangeli svetega Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlje itd. (kakor v dan s. Gregoria papeža cerkvenega učenika, str. 192.)

V dan spovedovavca ne škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v dan s. Alojzja spovedovavca str. 208.)

Evangeli svetega Lukeža 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 15.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 4, 9—14. Bratje! v razgledovanje smo itd. (kakor v dan s. Antona Padovskega, str. 206.)

Evangeli svetega Lukeža 12, 32—34. Ne bojte se, majhina čeda (kakor v dan s. Ozvalda spovedovavca str. 219.)

III.

Berilo iz lista s. Paula apostola do Filipčanov 3, 7—12.

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to šim štel zavoljo Kristusa v zgubo. Vender pa menim, da je vse zguba proti visokemu spoznanju Jezusa Kristusa Gospoda mojega, za kterega voljo sim vse zgubil, in imam za blato, da Kristusa pridobim, in da sim najden v njem ne tak, da bi imel svojo pravičnost, ktera je iz postave, ampak tisto, ktera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ktera je iz Boga u veri, da spoznam njega, in moč njegovega vstajenja, in deležnost njegovega terpljenja, in da bom podoben njegovi smerti, da tako pridem u vstajenje od mertvih: ne kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem se pa, da bi kako dosegel, v čimur sim bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangeli svetega Lukeža 19, 12—26. Neki žlahen človek (kakor v dan s. Leopolda str. 237.)

V dan abata.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6. Je bil ljub Bogu itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 179.)

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29. Glej mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Paula apostola, str. 182.)

V dan device mučenice.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangelij svetega Matevža 25, 1—18. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare device mučenice, str. 170.)

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17. Gospod moj Bog itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 187.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 174.)

Namesto tega evangelija se včasih bere:

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12. Tisti čas so pristopili itd. (kakor v dan s. Agate device mučenice, str. 186.)

V dan device ne mučenice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 10, 17, in 11, 1—2. Bratje kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 174.)

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device mučenice str. 170.)

II.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Korinčanov 7, 25—34. Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 193.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 174.)

V dan mučenice ne device.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12. Častil te bom itd. (kakor v dan s. Barbare device mučenice str. 170.)

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 174.)

V dan svetnice ne device ne mučenice.

Berilo iz bukev Salomonih pripoved 31, 10—31. Serčno ženo itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 191.)

Evangelij svetega Matevža 14, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 174.)

Za vdove se namesto poprejšnjega berila bere.

Berilo iz 1. lista s. Paula apostola do Timoteja 5, 3—10.

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči poprej svojo hišo vladati, in dobro za dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno pred Bogom. Ktera je pa res vdova in zapuščena, naj upa v Boga, in naj bo v molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj ktera v sladnosti živi, je živa mertva. In to zaterdi, da bodo nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne spod šestdesetih let, ktera je bila enega moža žena, in ima pričevanje dobrih del, ako je otroke zredila, ako je popotne sprejemala, ako je svetim noge umivala, ako je revnim stregla, ako si je po vsakem dobrem delu prizadevala.

V god obletnice posvečenja vsih cerkev.

Berilo iz skrivnega razodenja svetega Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sim jaz Janez vidil sveto mesto, novi Jeruzalem, priti iz neba od Boga, pripravljeno, kakor nevesto, ki je nakinčana svojemu možu. In sim slišal velik glas iz sedeža govoriti: Glej prebivališče Božje z ljudmi, in prebival bo ž njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih oči, in smerti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je poprejšne minulo. In kateri je sedel na sedežu, je rekel: Glej, novo storim vse!

Evangelij svetega Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po imenu; in ti je bil viši mitarjev, in on je bil bogat. In je skušal Jezusa viditi, kdo da je: in ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhne postave. In je naprej tekkel in zlezal na divje smokvino drevo, da bi ga vidil; ker tam je imel memo iti. In ko je bil Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal, in ga je vidil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker dans moram v tvoji hiši ostati. In je hitro doli stopil, in ga je s veseljem sprijel. In ko so vsi to vidili, so godernjali, rekoč: K grešnemu človeku je šel v hišo. Cahej pa je pristopil, in rekel Gospodu: Glej, Gospod! polovico svojega blaga dam ubogim, in ako sim koga kaj ogoljfal, povernem čveterno. Jezus pa mu je rekel: Dans je ti hiši zveličanje došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega.

V dan kakošne zahvale.

Berilo iz 2. lista s. Paula apostola do Korinčanov 13, 11—13.

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjajte se, hodite ene misli, imejte mir, in Bog miru in ljubezni bo z vami. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.
Kadar pride Učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 135.)

Berila in Evangelii pri sv. mašah po mertvih.

I.

V dan spomina vsih vernih mertvih.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Korinčanov 15, 51—57.

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bomo vstali, tode spremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor bi s očmi trenul, na poslednjo trobento, (ker zapela bo trobenta), in mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo spremenili. To trohljivo namreč mora obleči nestrohljivost. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta je smert v zmagi. Kde, smert! je tvoja zmaga? Kde, smert! je tvoje želo? Želo smerti pa je greh, moč greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kteri nam je dal zmago po Gospodu našem Jezusu Kristusu.

Evangelii svetega Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam. Resnično, resnično vam povem, da pride ura, in je ze zdaj, ko bodo mertvi slišali glas Sinu Božjega; in kteri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti

življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobih, šlišali glas Sinu Božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, u vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, u vstajenje obsojenja.

*Spogledu v. ...
karij. družba fantov!*

II.

V dan smerti ali pokopa merličevega.

Berilo iz 1. lista s. Paula aposteljna do Tesaloničanov 4, 12–17.

Bratje! nočemo, da bi vi ne vedili od spijočih, da ne žalujete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, ž njim pripeljal. To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospod bo s poveljem in glasom velikega angela in s trobento Božjo prišel iz neba; in kateri so umerli v Kristusu, bodo vstali prvi, potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž njimi vred v oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospodom. Torej se poveselujte med seboj s temi besedami.

Evangelij svetega Janeza 11, 21–27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu; Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da kar koli boš Boga prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenju, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sim vstajenje in življenje; kdor

v me veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v me veruje, ne bo umerl vekomej. Veruješ to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ti svet prišel!

III.

V dan obletnice po mertvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejov, 12, 43—46.

Tisti dni je Juda, nar serčniši mož, ko so bili biro storili, dvanajst jezer drahem srebra poslal v Jeruzalem, da bi opravil za grehe mertvih daritev, ker je dobro in verno od vstajenja mislil; (ko bi namreč ne bil upal, da bodo, kateri so bili pobiti, vstali, bi bilo nepotrebno in prazno moliti za mertve), in ker je mislil, da imajo tisti, kateri so v pobožnosti umerli, obilno milost prihranjeno. Sveta in dobra je tedaj misel moliti za mertve, da bi bili od grehov rešeni.

Evangelij svetega Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse, kar mi da Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom vunkaj vergel. Ker iz nebes sim prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, kateri me je poslal. To je pa volja Očeta, kateri me je poslal, da od vsega tistega, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da ima slehern, kateri vidi Sina in v nja veruje, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

IV.

Po mertvih skozi leto,

Berilo iz razodenja s. Janeza aposteljna 4, 13-

Tiste dni sim slišal glas iz neba, kateri mi je rekel: Zapiši! Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo! Odslej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi.

Evangelij svetega Janeza 6, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz sim živi kruh, ki sim iz nebes prišel. Ako kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj: in kruh, kterega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jezus jim je tedaj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega, in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi, kdor je moje meso, in pije mojo kerv, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Pristavek.

Terpljenje.

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vseh štirih evangelistov.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starašini ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili; bali pa so se ljudstva. Rekli so: Nikar v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in z poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa, ko so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebernikov. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Pričel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerem se je moralo klati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: Kam hočeš da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel veli-

konočno jagnje? In pošlje dva svojih učencov, Petra in Janeza, in jima je rekel: Pojdita v mesto, in vaju bo srečal človek, kateri ponese verč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč z svojimi učenci. Kde je moja gostivnica, kjer bom velikonočno jagnje z svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila veliko-nočno jagnje.

Ko se je bil pa večer storil; je prišel z dvanajsterimi. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri apostoli z njim. In jim je rekel: Iz serca sim želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil, in rekel: Vzemite, in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od tertnega sadu, dokler Božje kraljestvo ne pride.

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene iz sebe svoje oblačilo, in vzame pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začme umivati učencem noge, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospod! ti meni noge umivaš? Jezus je odgovoril, in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deleža s menoj. Simon Peter mu reče: Gospod ne samo nog, ampak tudi roke in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da noge umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal; zato je rekel: Niste vsi čisti.

Po tem, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje

oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sim vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, sim tudi. Ako sim tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu noge umivati. Izgled namreč sim vam dal, da ravno tako, kakor sim jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično vam povem: Hlapec ni vekši, ko njegov Gospod; ne poslan vekši, ko tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vsih; jaz vem, ktere sim izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kteri s menoj kruh jě, bo vzdignul zoper me svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi; da, kadar se zgodi, verujete, da sim jaz. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, ktereга pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri je mene poslal. In ko je bil Jezus to izrekel, je v duhu žalosten bil, in je pričal in rekel: Resnično, resnično vam povem: Eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menoj. Učenci so se tedaj eden drugega pogledovali pomišljevaje, od ktereга da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: Gospod! ali sim jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ti me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; tode gorje tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Eden pa njegovih učencov, ktereга je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih persih. Te mu je tedaj pomignul Simon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od ktereга govori? On tedaj se nasloni na persi Jezusove, in mu reče: Gospod! kdo je? Jezus je odgovoril: Tisti je, kteremu bom jaz pomočen kruh podal. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik! ali sim jaz? Mu reče: Ti si rekel. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovemu. In po grižljeju je šel satan v nja. Jezus mu tedaj reče: Kar misliš storiti, stori berž. Nobeden teh pa, kateri so

pri mizi bili, ni vedel, čimu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež možno imel, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar za praznik potrebujemo; ali da bi kaj ubogim dal.

Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencom, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo, katero je za vas dano. In je vzel kelih, je zahvalil, in jim dal rekoč: Pite iz njega vsi! To je moja kerv nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. — To storite v moj spomin. In so pili iz njega vsi.

Ko je bil Judež odišel, je Jezus rekel: Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog tudi sam v sebi poveličal; in zdajci ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sim pri vas. Me bote iskali, in kakor sim Judom rekel: Kamor jaz grem, vi ne morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam: da se ljubite med seboj. V tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj. In ko so bili zahvalno pesem speli, so šli na oljsko goro.

Simon Peter mu reče: Gospod! kam greš? Jezus je odgovoril: Kamor jaz grem, zdaj ne moreš za menoj iti; potlej pa pojdeš za menoj. Peter mu reče: Zakaj ne morem zdaj za teboj iti? Gospod pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sim prosil za te, da ne jenja tvoja vera; in ti, kadar se boš nekdan spreobernul, poterdi svoje brate. Peter pa mu je rekel: Gospod! s teboj sim pripravljen v ječo in smert iti. Svoje življenje bom za te postavil. Jezus mu je odgovoril: Svoje življenje boš za me postavil? Resnično, resnično ti povem, da nočoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkro-

pile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz vunder ne. Jezus pa je rekel: Povem ti Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil. Ravno tako so pa tudi vsi rekli. Jezus jih je pa milo tolažil in učil: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verovajte. V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sim jaz. In jaz bom Očeta prosil, in vam bo drugega Učenika dal, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. — Jaz sim prava vinska terta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede u vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sim vas jaz ljubil. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sim vas jaz od sveta olbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, ktere sim vam jaz govoril: Hlapec ni veči, kakor njegov Gospod. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali. Iz shodnic vas bodo zganjali; ura clo pride, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu službo stori. Tega pa vam od začetka nesisim pravil, ker sim bil pri vas. In zdaj grem k njemu, kateri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sim vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj ako ne grem, Utešitelj *) ne bo k vam prišel, ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo u veselje spreobrnula;

*) tolažnik.

spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel. Na svetu bote britkost imeli; ali zaupajte, jaz sim svet premagal. To je Jezus govoril; in je vzdignul oči v nebo in je rekel: Oče! ura je prišla; povelčaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe povelča: Jaz prosim za-nje, za te, ktere si mi dal; ker so tvoji. Sveti Oče! ohrani jih v svojem imenu. Ne prosim, da bi jih iz sveta vzel, ampak da bi jih ludega varoval. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kteri bodo po njih besedi v mene verovali. Da bodo vsi eno, kakor ti Oče v meni, in jaz v tebi; da bodo tudi oni v nas eno. Oče! hočem da bodo tisti, ktere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sim jaz; da moje veličastvo vidijo.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel s svojimi učenci čez potok Cedron, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Tedaj je prišel s njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, kjer je bil vert, v kterega je šel on in njegovim učencim. Vedit je pa tudi Judež, kteri ga je izdal, ti kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kadar je Jezus na mesto prišel, jim je rekel: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. Molite, da ne pridete v skušnjavo. In vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne prestrašen, žalosten, in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti: ostanite tukaj, in čujte. In je malo naprej šel, in se je odtegnul od njih za ljučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vunder ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Simon, spiš? Nesi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljan, ali meso je slabo. Spet je vdrugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ti kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In ko se je vernul, jih je spet

najšel spati (njih oči namreč so bile trudne) in neso vedili, kaj bi mu odgovorili. In jih je popustil, in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obišle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In pride vtretjič k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte! Dosti je; ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdan v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo.

In ko je še govoril, glej! je Judež, eden dvanajsterih, prišel, in z njim straža in velika množica služabnikov od velikih duhovnov in farizejev s meči, in kolmi, s svetili, in baklami, in orožjem. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekoč: Kterega bom kušnul tisti je, njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je šel pred njimi, in berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi Učenik! in ga je kušnul. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Judež! s kuševanjem izdaš Sinu človekovega? In Jezus, ki je vedil vse, kar je imelo čez nja priti, je naprej storil, in jim rekel: Koga iščete? So mu odgovorili: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jaz sim. Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sim, so odstopili in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Koga iščete? Oni so pa rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sim vam, da sim jaz; ako tedaj mene iščete, pustite te iti. — Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nesim nobenega zmed njih zgubil.

Tedaj so pristopili, in so roke na Jezusa vergli, in ga prijeli. Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospod! ali naj mahnemo s mečem? Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnul po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu

pa je bilo ime Malhuz. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegovega ušesa doteknul, in ga je ozdravil. Tedaj je Petru rekel: Vtakni svoj meč v nožnico; zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo s mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legionov angelov. Ne bom li pil keliha, kterege mi je Oče dal? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Straža tedaj, in poglavar in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. Tisto uro je Jezus velikim duhovnom in poglavarjem tempeljna in starašinam, ki so nad nja prišli, rekel: Kakor nad razbojnika ste prišli s meči in s kolmi me lovit; vsak dan sim sedel pri vas, in učil v tempeljnu, in me niste prijeli: tode to je vaša aura in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali.

In kateri so Jezusa vjeli, so ga peljali prvič k Anazu; bil je namreč tast Kajfeža, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo.

Kteri so Jezusa vjeli, so ga peljali potem h Kajfežu velikemu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli. Veliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učence in njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sim očitno govoril pred svetom, jaz sim vselej učil v shodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nesim nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sim jim govoril: glej! oni vedo, kaj sim jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekoč: Tako odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sim krivo govoril, spričaj, da je krivo; ako pa prav, kaj me biješ? Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da

bi ga umorili; in ga niso našli, desiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zakaj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pričevanja pa se niso vjemale. Zadnjič pa ste prišle dve krivi priči, in ste krivo pričevale zoper njega rekoč: Mi smo ga slišali reči: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekoč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sinu človekovega sedeti na desniči moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je veliki duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal, kaj potrebujemo še priče? Glejte? zdaj ste slišali preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smeri je vreden!

In možje, kateri so ga deržali, so ga zasramovali in bili. In so ga zakrivali, in ga v obraz bili; in so ga vprašali, rekoč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjevanja so govorili zoper njega.

Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna; Peter pa je stal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, kateri je velikemu duhovnu znan bil, je vun šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Zakurili so pa ogenj v sredi dvorišča hlapci in služabniki, in so se grel. Stal je pa tudi Peter z njimi, in se je grel, da bi vedil konec. Ko ga je pa vidila dekla vratarica sedeti pri ognju, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ti je bil z njim. In pristopila je k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričovsih, rekoč: Nesim; žena! ne poznam ga! ne vem in ne umem, kaj praviš! In je vun šel pred dvorišče, in

petelin je zapel. Ko je pa skozi vrata šel, ga je videla druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ti je bil z Jezusom Nazareškim! In kmalo po tem ga je drugi vidil, in rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nesim. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekoč: Resnično, tudi ti je bil z njim, ker je tudi Galilejec! In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih; saj si tudi Galilejec, zakaj tvoj jezik te razodeva. In eden zmed hlapcov velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal mu reče: Te li nesim jaz vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil: Ne poznam tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin vdručič zapel. In Gospod se je ozerl in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je vun šel, in je bitko jokal.

Kadar se je pa jutro storilo, so sklenuli vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, in so ga peljali v svoje zbirališče, rekoč: Ali si ti Kristus, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsihmal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, da jaz sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Saj smo sami slišali iz njegovih ust! In vstala je vsa njih množica, in so ga zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu poglavarju dežele.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinam, rekoč: Grešil sim, ker sim izdal nadolžno kerv. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se vernul, in je šel in se je z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli

srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljno skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenuli so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo, za pokopališče ptujcov. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, ceno cenjenega, ktereга so skupčevali od Izraelovih otrok. In so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod.

Peljajo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodno hišo. Bilo je pa zjutrej. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se neomadeževali, temuč da bi smeli jesti veliko-nočno jagnje. Šel je torej Pilat vunkaj, in je rekel: Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ti ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzemite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, z kakošno smertjo bo umerl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: Tega smo najšli da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal, rekoč: Si ti kralj Judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper tebe pričujejo? Nič ne odgovoriš? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je poglavar silno čudil.

Šel je tedaj Pilat spet v sodno hišo, in je poklical Jezusa, in mu rekel: Ti si kralj Judov? Jezus je odgovoril: Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilat je odgovoril: Kaj sim jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kralje-

stvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan: zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, jaz sim kralj. Jaz sim za to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica? In ko je bil to rekel, je spet vun šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Oni so pa še bolj silili rekoč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsej Judeji, začemši od Galileje do sem. Ko je pa Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec. In ko je zvedil, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni.

Herodež pa, ko je Jezusa vidil, se je silno obveselil; zakaj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opráševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Veliki duhovni pa in pismarji so stali, in ga terdo tožili. Herodež pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilatu. In postala sta prijatla Herodež in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovražtvu med seboj.

Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvráčeval ljudstvo; in glejte! jaz sim ga vpričo vas izprašal, in nesim najšel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herodež ne; zakaj poslal sim vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ta je bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo veržen. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim

je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekoč: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa: kateri je imenovan Kristus? Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošlivo ti izdali. Kadar je pa sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne imej opraviti s tem pravičnim; zakaj veliko sim terpela dans v sanjah zavaljo njega. Ali veliki duhovni in starišini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril, in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Zavpila pa je množica vsa kmalo, rekoč: Preč s tem, in pusti nam Baraba. Pilat jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti, in jim rekel: Kaj tedaj hočete, da storim s kraljem Judov? Oni pa so spet vpili: Križaj, križaj ga! On pa jim je vtretjič rekel: Kaj je pa ti hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in spustil. Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo.

Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel, in bičal. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plajšč ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi, kralj Judovski! in so vnja pljuvali, in mu jih za uho dajali, in terst jemali, in tolkli po glavi, in so na kolena padali, in vklanjali se mu.

Pilat je tedaj spet vunkaj šel; in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga vunkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj vunkaj prišel noseč ternjevo krono, in skerlatasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! Ko so ga tedaj vidili veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite in križajte ga vi; zakaj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo

postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal.

Kadar je Pilat slišal te govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te spustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgoraj dano. Zavaljo tega ima tisti, kateri me je tebi izdal veči greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili rekoč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se kralja dela, cesarju zoper govori.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa vun pripeljal in je sedel na sodni stol, na mestu, katero se imenuje Litostrotos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Proč s njim, proč s njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. In oni so tiščali s velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje veči.

Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da veči hrup vstaja, je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: Jaz sim nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kerv pridi na nas, in na naše otroke. In Pilat je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Tedaj jim je izpustil Baraba; Jezusa pa jim je izdal, da bi bil križan.

Vzeli so pa Jezusa, in po tem ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli v njegove oblačila, in so ga vun peljali, da bi ga križali. In je svoj križ nesoč vun šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Grede pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po

imenu, kateri je šel iz polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega; tega so primorali, da je nesel njegov križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obernul in je rekel: Hčere Jeruzalemske! nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj, in nad svojimi otroči. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob katerih porekó: Srečne so nerodovitne in telese, ktere niso rodile. in persa, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas, in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad sirovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa z njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina s miroj in žolčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Ondi so ga križali, njega in hudodelnika, enega na desni in enega na levi strani, v sredi pa Jezusa. In je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: In med krivične je bil štet. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano, Jezus Nazareški kralj Judov. Ti napis je veliko Judov bralo: kraj namreč, kder je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po greško in po latinsko. Rekli so tedaj Pilatu veliki duhovni: Nikar ne piši: Kralj Judov; ampak da je on rekel: Kralj Judov sim. Pilat je odgovoril: Kar sim pisal, sim pisal. — Vojščaki tedaj, ko so bili Jezusa križali, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del), in sukno. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med seboj: Nikar je ne režimo, ampak srčkajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med

se, in za mojo suktnjo so srččkali. Vojščaki so tedaj to storili, in so sedeli, in ga varovali.

Ti pa, ki so memo hodili, so ga preklinjevali, in z svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kako tempelj Božji poderaš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi iz križa. Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi zdaj iz križa, in verujemo vnja. V Boga je zaupal: naj ga zdaj reši, če ga rad ima! Saj je rekel: Sin Božji sim. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu kisa ponujali; in so rekli: Ako si ti kralj Judovski, pomagaj si! Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal, rekoč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekoč: Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistim obsojenju? In mi dva sicer po pravici, zakaj po zasluženju svojih del prijemava; ti pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospod! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, danas boš s menoj v raju.

Poleg križa Jezusovega pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Maria Kleofova, in Maria Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterege le ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potem reče učencu: Glej tvoja mati! In od stiste ure jo je učenec k sebi vzel.

Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsej zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus s velikim glasom zavpil, rekoč: Eli, Eli! lama sabaktani! To je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elia kliče.

Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sim!

Stala je pa ondi posoda polna kisa. Oni pa so gobo s kisom napojili, in na hizop nateknuli, ter mu jo k ustam podali. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elia ga rešit! Kadar je bil tedaj Jezus kisa vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In Jezus je zavpil s velikim glasom: Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihнул.

(Tukaj se poklekne, in nekoliko preneha.) — In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal; in zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so s njim bili in Jezusa stražili, ko so vidili potres, in kar se je zgodilo, so se silno bali, in so rekli: Resnično, ti je bil Sin Božji! In vsi ljudje, kateri so se bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se je zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernuli. Vsi njegovi znanci pa, in žene, ktere so bile prišli za njim iz Galileje, med kterimi je bila Maria Magdalena, in Maria Jakoba manjšega in Jožefova mati, in Saloma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile z njim vred v Jeruzalem prišle, so od deleč stali, in to gledali.

Judje tedaj, (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil z njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojščakov je z sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kerv in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno:

Nobene kosti mu ne sterite. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vnja, ktereга so prebodli.

Kadar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje Judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovavec, dober in pravičen mož, (ti ni bil privolil v njih svet in djanje), kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in kateri je bil tudi sam učenec Jezusov, tode skrivaj zavoljo strahu pred Judi; in je serčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo telo. Pilat pa se je čudil, da bi bil že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil tenčice, in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil vpervič po noči k Jezusu prišel, in je prinesel zmesi mire in aloe sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tenčico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v ktereга še nihče ni bil položen, ktereга je bil dal Jožef izsekati v skalo. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov Jezusa položila. In Jožef je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile s Jezusom prišle iz Galileje, in so sedele grebu nasproti, in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vernule, ter so pripravile dišav in mažil; in v saboto sicer so bile pri pokoju po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ti zapeljivec, ko je še živ bil, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukazi tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne reko ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali s stražarji, in kamen zapečatili.

Četrti del.

Molitve

pri očitni službi Božji, s poglavitnimi resnicami
kerščanskega nauka.

Po pridigi in kerščanskem nauku se molijo
Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh z svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejšo mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskočnem zasluže-

nju svojega edinorojenoga Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si nar veči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadenem; mi je iz serca žal, da sim tebe svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvetitelja razserdil. Žal mi je, da sim grešil, da sim tebe svojega svemogočnega Gospoda, svojega nar boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe če dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvoje sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost ti svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku in zdaj in vselej, in vekomaj.

Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

S. Maria,

S. mati Božja,

S. devic devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angeli in verhangeli, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, za nas Boga pros!

S. Jožef, za nas Boga pros!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter,

S. Paul,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janez,

} za nas Boga pros!

} za nas Boga pros!

S. Tomaž,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

} za nas Boga prosite!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, za nas Boga prosite!
 Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!
 Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan,

S. Laurenc,

} za nas Boga prosite!

S. Vincenc,

S. Fabian in Sebastian,

S. Janez in Paul,

S. Kozma in Damian,

S. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga prosite!

Vsi sveti mučenici, za nas Boga prosite!

S. Silvester,

S. Gregor,

S. Ambrož,

S. Auguštín,

S. Hironim,

S. Martin,

S. Nikolavž,

} za nas Boga prosite!

Vsi sveti škofje in spoznovavei, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniški, za nas Boga prosite!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Frančišk,

} za nas Boga prosite!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnih in puščavniki, za nas Boga prosite!

S. Maria Magdalena,
S. Agata,
S. Lucia,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

} za nas Boga prosí!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!
Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidne smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudega vremena,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojega svetega veličanja,

Skozi svoj prihod,

Skozi svoje rojstvo,

Skozi svoj kerst in sveti post,

Skozi svoj križ in terpljenje,

Skozi svojo smert in svoj pokop,

Skozi svojo sveto vstajenje,

Skozi svoj čudni vnebohod,

Skozi prihod Tolažnika svetoga Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripeljaš,

Da svojo sveto cerkev višaš in ohraniš,

Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanove
v svoji sveti veri ohraniš,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, sliši nas!

Da sovražnike svete ponižáš,
Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in
pravo složnost daruješ,

Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in edinost daš,
Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne dari dodeliš,

Da duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrot-
nikov od večnega pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin Božji!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas,
o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po Litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me očet;

Gospod! teči mi pomagat.

te prosimo, sliši nas!

Omoteni, in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po duši.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo!

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekò: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sim revež in siromak, o Bog! pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Reši svoje služabnike,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivični naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in na daj ga u voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega store.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši moje molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo odpuščenje dodeliš in mir.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kaznen, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika I. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od ktereга pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in brez strahu pred sovražniki časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca s ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in s očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vsih grehov, da milostivo odpuščenje, ktereга so vselej želeli, po milih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po Litanijah

pri službi Božji popoldan ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetemu rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej s očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristianov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kerv na svetem križu prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! saslužene šibe, sedajne in prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsemogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vsih vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, sktero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi u vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kersčanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristiane, za žive in mertve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost u veri brez vsega razdertja in ločitve. Nagni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse

naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj uživati, in tamkaj s vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo u večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrašeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena si, Maria! itd. (petkrat).

O posebnih potrebah se po tem še moli, ali pa tudi po s. maši ali pridigi.

M o l i t v e

ob suši.

Bog! v katerem živimo, se giblujemo in smo, dodeli nam potrebnega deža, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsemogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega dežja in zemlje suho obličje s nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljud-

stva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K tebi, Gospod! kličejoče usliši, in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsemogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustanoviš, in nam svojé jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsemogočni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenju svetega križa † preide vse divjanje hudega vremena.

Vsemogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in s odpuščanjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se miru zaželjenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo.

Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

O slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kazni, katere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega kraljestva iščejo. Kteri živiš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Ob pomoru in kugi.

Usliši naš, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marie vselej device, in svetega Sebastiana mučenika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo, in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam živali

brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginuti. Po Gospodu nasem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat.)

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zatremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo!

Bog! od kterega pridejo svete želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost s močjo svoje desnice. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat.)

Ob sleherni nadlogi.

Ne zaverzi, vsemogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nad od vsih grehov odvežeš, in od kazni, katere za-nj zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marie vselej device od sedajne žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlogo, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše utočišče, in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Za mir.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi brez strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Za srečno izvoljenje novega papeža.

S ponižnim sercem, Gospod! te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi tacega papeža dodeliš, kteri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi do nas vselej prijeten, in nam, tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja, v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Ob kaki zahvali.

Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zakvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom podeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kteri si vernih serca s razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo peveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošeni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vsih nadlog obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

Zahvalna pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te častimo.
Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.
Vsi angelji, nebesa in vse moči,
Kerubi in Serafi tebi neprenehoma pojo:
Svet, svet, svet, Gospod, Bog Zabaot!
Polne so nebesa in zemlja slave tvojega veličastva.
Tebe hvali častiti zbor apostolov,
Prerokov hvaljeno število,
Mučnikov v svetlo oblečena truma.
Po vesolnem svetu te sveta cerkev časti:
Očeta nezmerne veličastva!
Prečastitega tvojega pravega edinega Sina,
Tudi svetega Duha poterdnika.
Ti, Kriste, kralj častiti,
Si večni Očetov Sin.
Ker si hotel zavolj odrešenja človek postati, se nisi bal
devičnega telesa.
Zmagal si celo smert, in odperl vernikom nebeško kra-
ljjestvo.
Na desnici Božji sediš v časti Boga Očeta.
Da imaš soditi priti, verujemo.
Prosimo te tedej, pridi na pomoč svojim služabnikom, ktere
si s drago kervijo odrešil.
Daj nam v časti štetim biti med tvoje svetnike.
Zveličaj, Gospod, svoje ljudstvo, in blagosluj svoj del.

Vladaj jih, in povikšuj jih vekomaj.
Slednji dan te častimo,
In hvalimo tvoje ime vekomaj in od vekomaj, do vekomaj.
Daj nas, Gospod, današni dan milostljivo brez greha
ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!
Dodeli nam svojo milost, Gospod, kakor zaupamo v tebe.
V tebe, Gospod, upam, ne bom osramoten vekomaj ne.

V. Hvalimo Očeta in Sina, s svetim Duhom.

O. Častimo in povikšujemo ga vekomaj.

V. Gospod, usliši moje molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s vami.

O. In s duhom tvojim.

M o l i m o.

Bog! ktereга usmiljenje nima števila, in ktereга
dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje ve-
ličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo
milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar žele, jih ne za-
pustiš, temuč pripeljaš k prihodnemu plačilu.

V. Gospod s vami.

O. In s duhom tvojim.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu boči hvala.

Lauretanske Litanije.

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

S. Maria,

S. mati Božja,

S. devič devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika;

Mati našega odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

usmili se
nas!

za nas Boga prosil!

Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti Božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja miru in sprave,
Vrata nebeške,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristianov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučenikov,
Kraljica spoznavavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas
o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češena si Maria! itd.

za nas Boga prosil!

+ Kralj. sv. R. v.

M o l i t v e.

1. *K presvetemn rešnjemu telesa.*

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ s Bogom Očetom v edivosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. *K sveti devici, materi Marii.*

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverži naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vseh nevarnost. O častitljiva in blažena devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S tvojim Sinom nas spravi, tvojemu Sinu nas priporoči, tvojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marie vselej device od sedajne žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. *K sveti devici, materi Marii.*

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prijala češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da ki smo po angelovem oznanilu včlovečenje Kristusa tvojega Sina spoznali, skuz njegovo terpljenje in njegov križ častiljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstva, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prijala češenje, usmili se grešnikov.

V. Po parodu si devica čista ostala,

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marie človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da njo za nas prositi občutimo, po kateri

nam je sreča došla prijeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrtega.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angelov gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o

Dodeli, milostivi Bog! branbo naši slabosti, da ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje bo binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Maria aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenju svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi devici Marii dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostive oči v naš; in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, žegnani sad tvojega telesa! o milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Maria!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsemogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marie, naj bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospod čež svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jošef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marie pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Za vse potrebe.*

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marie in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo u vsej svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih s lepimi krępostmi, dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnje, in dodeli milostivo vsem vernim kerščenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vso kerščansko ljudstvo vsehnadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče na itd. Češena si Maria! itd. (petkrat).

R o ž n i v e n e c.

1. *Veseli del.*

Po veri v treh češena si Maria! se reče:

1. Kteri nam naj oživi pravo vero.
2. Kteri nam naj da terdno upanje.
3. Kteri nam naj užge serčno ljubezen.

1. Kterega si devica spočela.
2. Kterega si devica v obiskanju Elizabete nosila.
3. Kterega si devica rodila.
4. Kterega si devica v tempeljnu darovala.
5. Kterega si devica v tempeljnu najšla.

2. *Žalostni del.*

Po veri v treh češena si Maria! se reče:

1. Kteri nam naj razsvèti um.
 2. Kteri nam naj okrèpi pamet.
 3. Kteri nam naj omeči voljo.
1. Kteri je za nas kervav pot potil.
 2. Kteri je za nas bičan (gajžljan) bil.
 3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
 4. Kteri je za nas težki križ nesil,
 5. Kteri je za nas križan bil.

3. *Častiti del.*

Po veri v treh češena si Maria! se reče:

1. Kteri nam naj vodi naše misli.
 2. Kteri nam naj vodi naše besede.
 3. Kteri nam naj vodi naše djanje.
1. Kteri je od smerti vstal.
 2. Kteri je v nebesa šel.
 3. Kteri je s. Duha poslal.
 4. Kteri te je v nebesa vzel.
 5. Kteri te je v nebesih kronal.

Angelovo češenje *kadar zvoni.*

1. Angel Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od s. Duha. Češena si Maria! itd.

2. Glej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si Maria! itd.
3. In beseda je meso postala, in je med nami prebivala. Češena si Maria! itd.
- Oče naš itd. Češena si Maria! itd.

Zvečer se pridene:

- V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj.
O. In večna luč naj jim svetí.
V. Naj v miru počivajo.
O. Amen.

Keršanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu vdajanju, svetvanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta keršanska katolška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto, katolško vero pričam, in se spovem Bogu vsemogočnemu, Devici Marii njegovi častili materi, in vsem ljubim svetnikom, ter se obtožim, da sim se od svojih mladih dni do zdajne ure dostikrat in velikokrat pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehah, na peterih počutkih mojega telesa; zoper Boga, zoper mojega bližnjega, in zoper zveličanje moje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in me iz serca grevajo.

Zato tebe, večnega, milostivega Boga pohlevno prosim, da mi svojo Božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati in spokoriti; tvojo dobroto in prijateljstvo zadobiti in po tem revnem življenju večno veselje in zveličanje doseči. Zato poudarim na svoje grešno serce, in rečem s očitnim grešnikom:

O Gospod Bog! bodi milostiv meni ubogemu grešniku.
Amen.

Poglavitne resnice keršanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se pameti zave, potrebno vediti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo kaznuje.
3. Da so tri Božje osebe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da je druga Božja oseba, Bog Sin, človek postal, nas s svojo smertjo na križu odrešiti in večno zveličati.
5. Da je človeška duša neumerjoča.
6. Da je gnada Božja k zveličanju potrebna, in da brez gnade Božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Gospodova molitev.

Oče nas, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh.

In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas hudega (zlega) Amen.

Angelovo češenje.

Češena si, Maria, gnade polna, Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Maria mati Božja! prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smertni uri. Amen.

Apostoljska vera.

Verujem v Boga Očeta vsemogačnega, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega Gospoda našega. Kteri je spočet od svetega Duha, rojen iz Marie Device. Terpel pod Poncjem Pilatom, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsemogačnega. Od ondod bo prišel sodit žive in mrtve. — Verujem v svetega Duha; sveto katolško cerkev, občestvo svetnikov; odpuščanje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večn; je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgol duh; bitje, ki ima naj bolj popolnoma um in nar boljši voljo, telesa pa ne.

3. Bog je vseveden; ve vse, sedajno, preteklo in prihodno, ve tudi naše nar skrivnejši misli in želje; torej mu nič ne moremo prikriti.
4. Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega konca, in izvoli vselej naj pripravniši pripomočke svoj konec doseči.
5. Bog je vsemogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsepričujoč; je povsod, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse zpolni.
9. Bog je nespremenliv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotliv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imamo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; poplača vse dobro, in kazni vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Darovi svetega Duha.

1. Dar modrosti.
2. Dar umnosti.
3. Dar sveta.
4. Dar moči.
5. Dar učenosti.
6. Dar pobožnosti (brumnosti).
6. Dar strahu Božjega.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v enega samega Boga.
2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.

5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih z spodobno pobožnostjo (andohtjo) pri sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rečnje telo.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst,
2. s. birma,
3. s. rešnje telo,
4. s. pokora,
5. s. poslednje olje,
6. s. mašnikovo posvečovanje,
7. s. zakon.

K zakramentu s. pokore gre to petero:

1. Izpraševanje vesti,
2. grevenga,
3. terden sklep (ali naprejvzetje),
4. spoved,
5. zadostenje.

Žalost ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sim tebe, svojega preljubeznivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz celega serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojega Boga, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj z kakim grehom razžaliti. Daj mi milost spolniti ti moj sklep! to te prosim po neskončnem zaslužanju tvojega Božjega Sinu, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, da se svojih grehov prav in čisto spovem, (Po tem se stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le:) Jaz ubogi grešnik, se spovem Bogu vsemogočnemu, Marii materi Božji, vsem ljubim svetnikom in njim častilivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pové čas zadnje spovedi) velikokrat in obilno grešil v mislih, z besedami in djanjem; posebno se pa obtožim, da sim itd. (Zdaj začni praviti svoje grehe.)

Spoved se klene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spominim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa

kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Boga, njega samo sveto in preljubeznivo dobroto z njimi razžalil. Terdno sklenem nič več ne grešiti, in vseh priložnost v greh se varovati. Prosim jih duhovni oče, za zveličavno pokoro in sveto odvezo.

Poglavitni grehi:

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenoba.
4. nevošljivost,	

Grehi v s. Duha:

1. Prederzno v Božjo milost grešiti.
2. Nad Božjo milostjo obupati (scagati).
3. Spoznani kerščanski resnici se vstavljati.
4. Svojemu bližnjemu zavolj Božje milosti nevošljiv biti.
5. Do lepega opominjevanja oterpnjeno serce imeti.
6. V nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi:

1. Samovoljni uboj.
2. Mutasti ali Sodovski greh.
3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirot.
4. Delavcom in najemnikom zaslužek zaderževati ali utergovati.

Ptuji grehi:

1. V gréh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti,
2. Grešiti velevati.	6. K grehu molčati.
3. V drugih greh privoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v greh napeljevati.	8. Greha se vdeležiti.
9. Greh zagovarjati.	

Božje čednosti.

Vèra, upanje, ljubezen, kakor na strani 252.

Poglavitne djanjske čednosti kerščanstva.

1. Modrost.
2. Zmernost.
3. Pravičnost.
4. Serčnost (ali močnodušnost).

Poglavitnim grehom nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napuhu nasproti.
2. Dobrotljivost je lakomnosti nasproti.
3. Čistost je nečistosti nasproti.
4. Ljubezen je nevošljivosti nasproti.
5. Zmernost je požrešnosti nasproti.
6. Potepežljivost je jezi nasproti.
7. Gorečnost je lenobi nasproti.

Dolžnosti od Jezusa posebno priporočane.

1. Naj prej Božjega kraljestva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusom hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasi-
teni bodo.

5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Boga bodo gledali,
7. Blagor mirnim; ker otroci Božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpe; ker njih je nebeško kraljestvo.

Telesne dela usmiljenja.

1. Lačne nasititi.
2. Žejne napojiti.
3. Popotnike sprejemati.
4. Nage obleči.
5. Bolnike obiskati.
6. Jetnike rešiti.
7. Merliče pokopavati.

Duhovne dela usmiljenja.

1. Grešniki svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo ali evibljajo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivico voljno terpeti.
6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mrtve Boga prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno ubožstvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavarjem.

Posledne reči človekove.

1. Smert, 2. sodba, 3. pekel, 4. nebesa.

Glavni zadèržaj

nedeljskih in prazniških evangelijev.

	stran.
1. Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi. Evangelij v sveti božični praznik, pri veliki maši .	10
2. Oznanilo rojstva Jezusovega. Evangelij v dan pričakovanja poroda device matere Marie	175
3. Maria obišče svojo teto Elizabeto. Evangelij v dan obiskanja s. Marie device	212
4. Rojstvo Janeza kerstnika. Evangelij v dan rojstva s. Janeza kerstnika	209
5. Jožefu angelj reče, da naj Mario za ženo vzame. Evangelij predbožični dan	7
6. Jezus je v Betlehemu rojen, in pastirjem oznanjen. Evangelij sveti božični praznik pri maši o polnoči .	8
7. Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovine Davidove. Evangelij v god spočetja device matere Marie	173
8. Pastirji pri jaslih. Evangelij sveti božični praznik, pri zorni maši	—
9. Obrezovanje Jezusovo. Evangelij v novega leta dan	16
10. Jezus je štirideseti dan po svojem rojstvu v tempel prinesen in Bogu darovan. Evangelij v god darovanja Jezusa Kristusa	148

11. Prihod modrih, ki Jezusa obiščejo.
 Èvangeli v praznik èastitega razglašenja Gospodovega 18
12. Beg Jezusov v Egipt, in pomorjenje otrok.
 Èvangeli v dan nedolžnih otroèičev 13
13. Jezus je v Nacaret nazaj prinesen, in tukaj izrejen.
 Èvangeli v nedeljo pred razglašenjem Gospodovim . 17
14. Jezus, kakor 12 let star fantiè, gre s svojimi starši
 k velikemu prazniku v Jeruzalem.
 Èvangeli prvo nedeljo po razglašenju Gospodovem 16
15. Janez pridigova v puščavi in kerščuje.
 Èvangeli èeterto nedeljo v adventu 6
16. Janez je vprašan, kdo da je, in zakaj kerščuje; on
 daje prièevanje od Jezusa.
 Èvangeli tretjo nedeljo v adventu 5
17. Jezus 40 dni v puščavi prebiva, in je potem skušan.
 Èvangeli v prvo nedeljo v postu 35
18. Jezus je s svojimi uèenci na ženitnini (v Kani Gali-
 lejski), in stori prvi èudež.
 Èvangeli drugo nedeljo po razglašenju Gospodovem 20
19. Pogovor Jezusov s Nikodemom.
 Èvangeli v dan znajdenja svetega križa 201
20. Na dalje pogovor s Nikodemom od vere;
 Èvangeli binkoštni pondeljek 137
21. Janez kerstnik je od Herodeža v jeèo djan.
 Èvangeli v dan obglavljenja s. Janeza kerstnika . 223
22. Jezus ozdravi sina kraljièevega (sina kraljevega
 slušabnika).
 Èvangeli 20. nedeljo po binkoštih 160
23. Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakoba in Janeza v
 svoje uèence.
 Èvangeli v dan s. Andreja apostola 168
24. Jezus stori, da njegovi uèenci prav veliko množico
 rib vjamejo.
 Èvangeli 4. nedeljo po binkoštih 144
25. Jezus vkroti vihar na jezeru.

	stran.
Evangelij 4. nedelji po razglasenju Gospodovem	23
26. Jezus ozdravi mertvoudnega.	
Evangelij 18. nedeljo po binkoštih	158
27. Jezus izvoli Matevža v svojega učenca, in jě z grešniki.	
Evangelij v dan s. Matevža apostola	228
28. Jezus obudi hčer višica (Jaira) k življenju, in ozdravi ženo od kervotoka.	
Evangelij 23. nedeljo po binkoštih	164
29. Jezus uči vstajenje teles.	
Evangelij v dan spomina vsih vernih mertvih	257
30. Jezus izvoli iz svojih učencov dvanajst apostolov.	
Evangelij v dan s. Jerneja apostola	222
31. Jezus ozdravi veliko bolnikov, in svoje učence srečne imenuje.	
Evangelij v dan ss. Fabiana in Sebastiana mučenikov	179
32. Nauk Jezusov od 8 blagrov.	
Evangelij v god vsih svetnikov	234
33. Jezus ima do svojih apostolov govor od spolnjenja Božjih zapoved.	
Evangelij v dan s. Gregorja papeža	192
34. Jezus opominja svoje apostole, da naj ne bodo kakor farizeji, le k videzu pravični, in jih podučí od 5 Božje zapovedi.	
Evangelij 5. nedeljo po binkoštih	145
35. Jezus napeljuje svoje apostole k usmiljenju, in jih podučeva o zadržanju proti grešnikom.	
Evangelij prvo nedeljo po binkoštih	139
36. Jezus podučeva svoje apostole od posta.	
Evangelij pepelnično sredo	30
37. Jezus uči Božjo previdnost.	
Evangelij 14. nedeljo po binkoštih	154
38. Jezus opominja svoje učence, da naj se varujejo lažnivih prerokov (farizejev).	
Evangelij 7 nedeljo po binkoštih	147

39. Jezus ozdravi gobovega človeka, in stotnikovega hlapca v Kafarnaumu.
Evangelii 3. nedeljo po razglasenju Gospodovem 21
40. Jezus obudi mertvega mladenčca v Najmu.
Evangelii v četrtek po 4. nedelji v postu 75
41. Jezus skaže Janezovim učencem, da je obljubljeni odrešenik.
Evangelii 2. nedeljo v adventu 4
42. Jezus se skaže usmiljenega do zgrevane grešnice.
Evangelii v četrtek po tihi nedelji 86
43. Jezus se zagovarja zoper obdolženje, da skoz Belcebuba hudiče izganja.
Evangelii 3 nedeljo v postu 55
44. Jezus uči, kako da naj njegov uk sprejemamo.
Evangelii v dan s. Martina škofa 236
45. Jezus tiste srečne imenuje, kateri njegov nauk spolnujejo.
Evangelii v dan s. device Marie Karmelske 314
46. Jezus govori od mnogih del ali od mnogega sadu njegovih naukov v priliki od semená in sejavca.
Evangelii drugo predpepelnično nedeljo 27
47. Jezus uči v priliki od dobrega semena, kterega je človek v svojo njivo usejal, da bodo dobri in hudobni ljudje do konca sveta vkupej ostali.
Evangelii 3. nedeljo po razglasenju Gospodovem 23
48. Jezus govori v prilikah od senofovega zerna in od kvasu, od razširanjá in dobrega sadu njegovih naukov.
Evangelii 5. nedeljo po razglasenju Gospodovem 24
49. Jezus govori od velike vrednosti svojih naukov, in od mnogih ljudi, kateri te nauke verujejo, v prilikah od skritega zaklada, od dragega bisera, in od v morje veržene mreže.
Evangelii v dan s. Lucie device mučenice 174
50. Janez kerstnik je po zapovedi Herodezovi ob glavo djan.
Evangelii v dan obglavljenja s. Janeza kerstnika 223

51. Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencov, ko jih je pridigovat poslal.
Evangelii v dan s. Valentina mučenika 188
52. Na dalje tisti govor Jezusov.
Evangelii v dan ss. Janeza in Pavla mučenikov 210
53. Jezus nasiti z 5 kruhi in 2 ribama okoli 5000 ljudi.
Evangelii 4. nedeljo v postu 68
54. Jezus ozdravi gluhega in mutastega človeka.
Evangelii 11. nedeljo po binkoštih 151
55. Jezus nasiti z 7 kruhi in nekoliko ribami okoli 4000 ljudi.
Evangelii 6. nedeljo po binkoštih 146
56. Peter spozna Jezusa za Sinu Božjega.
Evangelii v dan stola s. Petra v Rimu 178
57. Jezus je pred svojimi učenci preobražen.
Evangelii v saboto po 1. nedelji v postu 42
58. Jezus uči svoje učence, da naj bodo otrokom enaki, in da naj sami sebe zataje.
Evangelii v god vsih angelov varhov 224
59. Jezus uči v priliki od kralja, kateri je z svojimi hlapci račun delal, zadržanje do sovražnikov.
Evangelii 21. nedeljo po binkoštih 161
60. Jezus ozdravi 10 gobovih mož.
Evangelii 13. nedeljo po binkoštih 153
61. Jezus se zagovarja proti svojim sovražnikom, in uči, da je Božji Sin.
Evangelii 5. nedeljo v postu, ali tiho nedeljo 81
62. Jezus uči v priliki od pastirja in ovčjega hleva, da je on od Boga poslan učenik.
Evangelii binkoštni tvorek 138
63. Jezus uči v priliki od dobrega pastirja, da je on dober učenik.
Evangelii 2. nedeljo po veliki noči 129
64. Jezus pošlje 72 učencov po svetu učiti, in govori k njim.
Evangelii v dan s. Marla evangelista 198

65. Jezus se veseli zavolj razširjanja svojih naukov, in jih hvali.
Evangelij v dan s. Matia apostola 190
66. Jezus uči v pripovedi od usmiljenega Samaritana, kdo da je naš bližni.
Evangelij 12. nedeljo po binkoštih 152
67. Jezus uči v hiši Marie in Marte.
Evangelij v god. v nebo vzetja Marie device 220
68. Jezus uči, da moramo v Boga zaupati.
Evangelij v križev teden 133
69. Jezus -svari Farizeje zavolj njih zadržanja.
Evangelij v sredo po 3. nedelji v postu 60
70. Jezus prerokuje Judom njih ražkropitev.
Evangelij v praznik s. Štefana prvega mučenika (marternika) 11
71. Jezus opominja svoje učence, da naj se ne boje, in da naj mu bodo vdani.
Evangelij v dan s. Ozvalda spovedovavca 212
72. Jezus opominja svoje učence, da naj bodo zmirej čujeci.
Evangelij v dan s. Silvestra papeža 15
73. Jezus ozdravi vodeničnega človeka, in uči ponižnost.
Evangelij 16. nedeljo po binkoštih 156
74. Jezus uči v priliki od velike večerje, da bodo njegovi nauki nevernikom oznanovani.
Evangelij 2. nedeljo po binkoštih 142
75. Jezus govori od lastnost, ktere morajo njegovi učenci imeti.
Evangelij v dan s. Blaža mučenika škofa 185
76. Jezus uči v prilikah od zgubljene ovce in od zgubljenega denarja, zakaj je na zemljo prišel.
Evangelij 3. nedeljo po binkoštih 143
77. Jezus uči v priliki od krivičnega hišnika, kako se moramo časnih reči poslužiti.
Evangelij 8. nedeljo po binkoštih 148
78. Jezus uči v pripovedi od Farizeja in mitničarja v tempeljau, da moramo ponižno in zgrevano moliti.

	stran.
Evangeli 10 nedeljo po binkoštih	150
79. Jezus pove svojim učencem, kakošno plačilo bodo zato imeli, ker so za njim hodili.	182
Evangeli v dan spreobrnjenja s. Pavla apostola	182
80. Jezus pove v priliki od delavcov v vinogradu, da bodo prvi oznanovavci njegovih nauk ravno tako plačilo imeli, kakor njih nastopniki.	25
Evangeli 1. predpepelnično nedeljo	25
81. Jezus oznani svojim učencem svoje terpljenje, in slepemu človeku pregled dodeli.	29
Evangeli 3. predpepelnično nedeljo	29
82. Jezus pove, da Cebedejova sinova ne moreta nobenega predstva pred drugimi apostoli imeti.	216
Evangeli v dan s. Jakoba apostola	216
83. Jezus gre v hišo Caheja, in je uzrok njegovega spreobrnjenja.	255
Evangeli v god obletnice posvečenja vsih cerkev	255
84. Jezus uči v priliki od talentov, da moramo od Boga prijete darove in moči k dobremu obrniti.	171
Evangeli v dan s. Nikolavža spovedovavca škofa	171
85. Jezus jezdi z častjo v Jeruzalem.	91
Evangeli v cvetno nedeljo	91
86. Jezus joka čez Jeruzalem, ter kupce in prodajavce iz tempeljna izžene.	149
Evangeli 9. nedeljo po binkoštih	149
87. Jezus govori v priliki od pšeničnega zerna, da bo skoz svojo smert poveličan.	220
Evangeli v dan s. Laurencia mučenika	220
88. Jezus uči v priliki od ženitnine, da bodo njegovi nauki tudi nevernikom oznanjeni.	159
Evangeli 19. nedeljo po binkoštih	159
89. Jezus govori ljudem sam od sebe, in jih opominja da naj njegove nanke poslušajo.	226
Evangeli v dan povišanja svetega križa	226
90. Jezus uči, da je dolžnost cesarju davke dajati.	163
Evangeli 22. nedeljo po binkoštih	163

91. Jezus uči, ktere so nar imenitniši zapovedi, in
skaže, da je pravi Bog.
Evangeli 17. nedeljo po binkoštih 157
92. Jezus pove, kaj se bo pred razdjanjem Jeruzalema
godilo.
Evangeli v dan ss. Vincencia in Anastazia muče-
nikov 181
93. Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo pred razdja-
njem Jeruzalema, in kaj po razkropitvi Judov godilo.
Evangeli poslednjo nedeljo po binkoštih 165
94. Jezus konča svoj govor od razdjanja Jeruzalema, in
od razkropitve Judov.
Evangeli 1. nedeljo v adventu 3
95. Jezus uči v priliki od 10 devic, da moramo za
njegov drugi prihod zmirej pripravljeni biti.
Evangeli v dan s. Barbare device mučenice 170
96. Jezus še nadalje uči, da moramo za njegov prihod
pripravljeni biti, v priliki od človeka, ki je na ptuje
šel, od hišnega gospodarja, in od modrih blapcov.
Evangeli v dan s. Leopolda spovedovavca 237
in v dan s. Gotharda spovedovavca škofa 203
97. Jezus svojim učencom noge umiva, in jih podučí,
kako da se morajo eden proti drugemu zadržati.
Evangeli veliki četertek 115
98. Jezus ima govor do svojih učencov, v katerem se od
njih poslovi.
Evangeli v dan ss. Filipa in Jakoba aposteljnov 200
99. Jezus obljubi svojim učencom s. Duha poslati, in
jih tolaži.
Evangeli v god binkoštné nedelje 136
100. Jezus opominja svoje učence, da naj njegovim nau-
kom zvesti ostanejo.
Evangeli v dan s. Jurja mučenika 197
101. Jezus še nadalje svoje učence opominja, daj na nje-
govim naukom zvesti ostanejo.
Evangeli v dan s. Florianá in tovaršev mučenikov 202

102. Jezus opominja svoje učence, da naj se med seboj ljubijo, in pove, zakaj bodo od Judov preganjani. Evangelij v dan ss. Simona in Judeža aposteljnov. 233
103. Jezus obljubi svojim učencem svetega Duha, in pove, da bodo morali zavolj njega veliko terpeti. Evangelij 6. nedeljo po veliki noči. 135
104. Jezus tolaži svoje učence, in jim zagotovi, da jim bo svetega Duha poslal. Evangelij 4. nedeljo po veliki noči. 131
105. Jezus pove svojim učencem, da bo le še malo časa pri njih, in jih še nadalje tolaži. Evangelij 3. nedeljo po veliki noči. 130
106. Jezus opominja svoje učence k molitvi, in jim šo enkrat zagotovi, da je Sin Božji. Evangelij 5. nedeljo po veliki noči. 132
107. Jezus moli u vertu, je vjet, k smerti obsojen, umorjen in pokopan. Terpljenje Jezusa Kristusa evetno nedeljo. 91
- „ veliki torek. 101
- „ veliko sredo. 108
- „ veliki petik. 117
108. Angel oznanani ženam, ktere so k grobu prišle, da je Jezus od mertvih vstal. Evangelij velikonočno nedeljo. 124
109. Jezus se prikaže dvema učencoma, ki sta v Emauz šla, in se jima da spoznati. Evangelij velikonočni pondeljek. —
110. Jezus se prikaže svojim apostolom v Jeruzalemu, in se da očitno spoznati. Evangelij velikonočni torek. 126
111. Jezus se zopet svojim apostolom prikaže, jim dodeli moč grehe odpuščati, in prepriča Tomaža, da je res od mertvih vstal. Evangelij 1. nedeljo po veliki noči. 127
112. Jezus se prikaže svojim učencem, ter jim zapove učiti in kerščevati.

17	Evangelji v praznik presvete Trojice	139
113.	Jezus zapove svojim učencom učiti in kerščevati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudeže delati, in gre v njih pričujočnosti v nebo. Evangelji v god Kristusovega v nebohoda	134

I. Kazalo

na vse dni celega leta.

Pervo nedeljo v adventu	3
Drugo " "	4
Tretjo " "	5
Četerto " "	6
Predbožični dan " "	7
Sveti božični praznik. Pri maši o polnoči	8
" " " Pri zorni maši	9
" " " Pri veliki maši	10
V nedeljo pred novim letom	14
V novega leta dan, ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospoda našega	16

	stran.
V nedeljo pred razglašenjem Gospodovem	17
V praznik častitega razglašenja Gospodovega ali v s. kraljev god	18
Pervo nedeljo po razglašenju Gospodovem	19
Drugo " " " "	20
Tretjo " " " "	21
Četerto " " " "	23
Peto " " " "	—
Šesto " " " "	24
Pervo predpepelnično nedeljo	25
Drugo " " " "	27
Tretjo " " " "	29
Pepelnično sredo	30
V četertik po pepelniči	32
V petik " " " "	33
V saboto " " " "	34
Pepelnično ali prvo nedeljo v postu	35
V ponedeljek po 1. nedelji v postu	37
V tvorik " " " "	38
V sredo " " " "	39
V četertik " " " "	41
V petik " " " "	42
V saboto " " " "	43
V drugo ali kvaterno nedeljo v postu	44
V ponedeljek po 2. nedelji v postu	45
V tvorik " " " "	46
V sredo " " " "	48
V četertik " " " "	49
V petik " " " "	50
V saboto " " " "	52
Tretjo nedeljo v postu	55
V ponedeljek po 3. nedelji v postu	57
V tvorik " " " "	59
V sredo " " " "	60
V četertik " " " "	61

	stran.
V petik po 4. nedelji v postu	62
V saboto " " "	65
Četerto nedeljo v postu	68
V pondeljik po 4. nedelji v postu	70
V tvorek " " "	71
V sredo " " "	73
V čertertik " " "	75
V petik " " "	77
V saboto " " "	79
Peto postno ali tiho uedeljo	81
V pondeljik po 5. tihi nedeli	82
V tvorik " " "	83
V sredo " " "	85
V čertertik " " "	86
V petik " " "	88
V saboto " " "	89
Šesto postno ali cvetno nedeljo	91
Veliki pondeljik	100
Veliki tvorik	101
Veliko sredo	107
Veliki čertertik	115
Veliki petik	117
Veliko saboto	123
Velikonočno nedeljo	124
Velikonočni pondeljik	—
Velikonočni tvorik	126
Pervo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo	127
Drugo nedeljo po veliki noči	129
Tretjo " " " "	130
Četerto " " " "	131
Peto " " " "	132
Križev teden " " "	133
V god Kristusovega vnebohoda	134
Šesto nedeljo po veliki noči	135
Binkoštno nedeljo	136

Binkoštni pondeljik	137
Binkoštni tvorik	138
V praznik svete Trojice	139
Pervo nedeljo po binkoštih	—
V praznik svetega rešnjega telesa	141
Drugo nedeljo po binkoštih	142
Tretjo " " "	143
Četerto " " "	144
Peto " " "	145
Šesto " " "	146
Sedmo " " "	147
Osmo " " "	148
Deveto " " "	149
Deseto " " "	150
Enajsto " " "	151
Dvanajsto " " "	152
Trinajsto nedeljo po binkoštih	153
Štirinajsto " " "	154
Petnajsto " " "	155
Šestnajstjo " " "	156
Sedemnajsto " " "	157
Osemnajsto " " "	158
Devetnajsto " " "	159
Dvajseto " " "	160
En in dvajseto " " "	161
Dve in dvajseto " " "	163
Tri in dvajseto " " "	164
Poslednjo " " "	165

Prvo nedeljo po veliki noči, ali belo nedeljo
 Drugo nedeljo po veliki noči
 Trojica " " "
 Četerto " " "
 Peto " " "
 Rešnjev telesa " " "
 V god Kristusovega vzhajanja
 Šesto nedeljo po veliki noči
 Binkoštna nedelja

II. Na praznike.

	stran.
30. listopad. V dan s. Andreja apostola	168
3. grudna. V dan s. Franciška Ksaveria	169
4. " " s. Barbare device in mučenice	170
6. " " s. Nikolavža spovedovavca škofa	171
8. " " V god spočetja device matere Marie	172
13. " " V dan s. Lucije device mučenice	174
18. " " pričakovanja poroda device matere Marie	175
21. " " s. Tomaža apostola	176
26. " " V praznik s. Štefana pervega mučenika	11
27. " " V dan s. Janeza apostola in evangelista	12
28. " " nedolžnih otročičev	13
31. " " s. Silvestra papeža	15
Drugo ned. po razgl. Gosp. V praznik pres. imena Jezusovega	177
17. prosenca. V dan s. Antona puščavnika	—
18. " " stola s. Petra v Rimu	178
20. " " ss. Fabiana in Sebastiana mučenikov	179
21. " " s. Neže device mučenice	180
22. " " ss. Vincencja in Anastazja mučenikov	181
23. " " zaročenja device Marie	182
25. " " spreobrnjenja s. Paula apostola	—
2. svečana. V god darovanja J. Kristusa in očiščevanja device matere Marie, ali v svečnico	184
3. " " V dan s. Blaža mučenika škofa	185
5. " " s. Agate device mučenice	186
6. " " s. Doroteje device mučenice	187
9. " " s. Apolonije device mučenice	188

	stran.
14. svečana. V dan s. Valentina mučenika	188
22. " " stola s Petra v Antiohii	189
23. " " s. Margarete Kortonske	—
24. ali 25. " s. Matia apostola	190
11. sušca. V dan s. Franciške Rimske vdove	191
12. " " s. Gregorja papeža, cerk. učenika	192
17. " " s. Jederti device	193
19. " " s. Jožefa ženina device matere Marie	194
21. " " s. Benedikta abata	—
24. " " s. Gabriela verhangela	195
25. " V god večlovečenja Sinu Božjega in ozn. d. m. Marii	—
V petik po tihi nedelji. V dan VII. žalost d. mat. Marie	196
27. " " s. Ruperta spovedovavca škofa	—
24. malega travna. V dan s. Jurja mučenika	197
25. " " " s. Marka evangelista	198
30. " " " s. Katarine Sienske device	199
1. velicega " " ss. Filipa in Jakoba apostolov	200
3. " " " znajdenja svetega križa	201
4. " " " s. Florjana in tovaršev mučnikov	202
5. " " " s. Gotharda spovedovavca škofa	203
16. " " " s. Janeza Nepom. mučenika	204
17. " " " s. Jodoka spovedovavca	239
25. " " " s. Urbana mučenika papeža	204
31. " " " ss. Kancjana in tovaršev mučen.	205
2. roznega cveta. V dan ss. Marcetina, Petra in Erazma mučnikov	—
9. " " " ss. Primaža in Feliciano mučen.	206
10. " " " s. Margarete kraljice	—
13. " " " s. Antona Padovskega	—
15. " " " ss. Vida in tovaršev mučnikov	207
21. " " " s. Alojzja spovedovavca	208
22. " " " ss. Ahacja in tovaršev mučen.	209

	stran.
24. rožnega cveta. V dan rojstva s. Janeza kerstnika . . .	209
26. " " " ss. Janeza in Pavla mučen. . .	210
29. " " " V god apostolov Petra in Paula . . .	211
2. malęga serpana. V dan obiskauja s. Marie device . . .	212
4. " " " s. Ulrika spovedovavca škofa . . .	213
12. " " " ss. Hermagora škofa in Fortu- nata diakona, m., Krajn. dež. priporočn.	—
13. " " " s. Margarete device mučenice . . .	214
16. " " " s. device Marije karmelske . . .	—
17. " " " s. Aleksia spovedovavca . . .	215
20. " " " s. Elija preroka	—
22. " " " s. Marije Magdalene	216
25. " " " s. Jakoba apostola	—
— " " " s. Krištofa mučenika	217
26. " " " s. Ane, matere Marije device . . .	218
2. velicega " " s. Stefana papeža mučenika . . .	—
5. " " " s. Marije Sneznice	—
— 0 " " s. Ozvalda spovedovavca . . .	219
6. " " " s. Krista in tovaršev mučen.	—
10. " " " s. Lavrenceja mučenika	220
15. " " " Vel. gosp., ali v god v neb. Marije d.	—
16. " " " s. Roka sdovedovavca	221
24. " " " s. Jerneja apostola	222
28. " " " s. Avgustina škofa in učenika	223
29. " " " obglavljenja s. Janeza kerstnika	—

Pervo nedeljo kimovca. V god vsih angelov varhov 224

1. kimoveca. V god s. Egidija abata	225
4. " " s. Rozalije device	—
8. " " Male gospodnice ali v god rojstva Marije	226

Pervo nedeljo po mali gospodnici. V praznik s. imena
Marije —

	stran.
14. kimovec. V dan povišanja s. križa	226
17. " " s. Lamberta škofa mučenika	227
21. " " s. Matevža aposteljna in evangelista	228
27. " " ss. Kozma in Damiana mučnikov	229
29. " " s. Mihaela verhangela	—
Pervo nedeljo kozoperska. V praznik Marije device s. rožn. kranca	230
4. kozoperska. V dan s. Franciška Serafskega	—
12. " " s. Maksimiliana škofa mučenika	231
15. " " s. Terezije device	—
16. " " s. Gala abata	—
18. " " s. Lukeža evangelista	232
21. " " s. Uršule in torvaršic, devic in mučenic	—
28. " " ss. Simona in Judeža aposteljnov	233
1. listopada. V god vsih svetnikov	234
2. " " V dan s. Justa mučenika	235
4. " " s. Karola Borom. škofa	236
6. " " s. Leonarda abata	—
11. " " s. Martina škofa	—
13. " " s. Brikejja spovedovavca škofa	237
15. " " s. Leopolda spovedovavca	—
19. " " s. Elizabete kraljice vdove	238
24. " " darovanja Marije device	—
22. " " s. Cecilie device mučenice	—
23. " " s. Klementa mučenika	239
25. " " s. Katarine device mučenice	—

III. Občina svetnikov. M. VI.

	stran.
V predgod apostola	240
V dan enega mučenika škofa	241
„ enega mučenika ne škofa	242
„ enega mučenika o velikonočnem času	244
„ več mučenikov o velikonočnem času	—
„ več mučenikov zunej velikonočnega časa	246
„ spovedovavca škofa	249
„ cerkvenega učenika	251
„ spovedovavca ne škofa	252
„ abata	253
„ device mučenice	—
„ device ne mučenice	254
„ mučenice ne device	—
„ svetnice ne device ne mučenice	—
V god obletnice posvečenja vsih cerkev	255
V dan kakošne zahvale	256

Pri mašah po mertvih.

V dan spomina vsih vernih mertvih	257
„ smerti ali pokopa merličevega	258
„ obletnice po mertvih	259
Pristavek. Terpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu vseh štirih evangelistov	261

IV. Molitve pri očitni službi Božji s poglavitnimi resnicami kerščanskega nauka.

Božje čednosti: vera, upanje, ljubezen	279
Litanije vseh svetnikov	281
Molitve po litanijah v dan s. Marka in križev teden	284
Molitve po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje	288
Molitve o posebnih potrebah	290
Lavretanske litanije o praznikih matere Božje	297
Molitve po Lavretanskih litanijah	299
Rožnivenec	303
Angelovo češčenje	304
Poglavitne resnice kerščanskega nauka	306

National L. Grund.

Duhovo - d. g. - svet

Scientiam habet
voci Sap. 1, 7.

1. super aquas

melius: littera occidit
2. Cor. 3, 6.

Klopčič

plasti { razdel po namenu
uravnal

2. rastl: lepot - rodovitnost

vste - umetnost

korist - zdravil

3. zival: smotrenost; obliska - barva

organi } da se preživi

instinkt } da se obrani

" vse je prav stvar "

4. človek vrhunec - kruna - umotvor

odsev D. duha

meso od zemlje } med zival-angel
duha od neba }

a) telo: nermo-dolgoletno - (namen)

ščuti - (čudeži)

b) dušne zmožn; razum (neomejen)

spomin (1000 letja)

volja (hudič - angelj)

dviga }
bliža }
Kd }
ozogu }

Brez?
Duha

{ junaki Fjilenje - bole
" zatjevo devic
" guber do blizn
" " souraz

tel v.
c) življenje (trebuk?)

potomce }
občini blagar } Kralj "zemlje"
" (najemnik)

d) življ = pobožnosti (zunaj - mehanič)
ustna

to gundavo me časti z ustnic
ne listi ki "g! g!"

littera occidit.

v duhu in reonici = premišlj
pobožno } duhu
vzvišeno } duhu
 vredno človeka in Boga
rožn - w. m. - zakr.

obiectio: " aji vis"
toliko nevernih i b) ubi null "flat"
" utrijuje c) " neodvisni "
čex - nad - kraj
Boga

e) trpljenje : največ trpi človek

"trpin"

Duh : a) kazni torej odgovornosti

b) varstvo (noga)

f) zasluženje : zlato in srebro

smrt — i kaj je svet - svet - čast -
trohnoha

Duh : vrata življenja

čl. je rad : visok — višji ne more, ko do duha B

stecen -

ponosen

nesmrten : Kdo nas bo ločil, zad Boga

